sayı 13

HORTLAK

OCAK
Sayı:
2017/01
7.5 TL.
(KDV DAHİL)
K.K.T.C.
FİYATI:
8 TL.

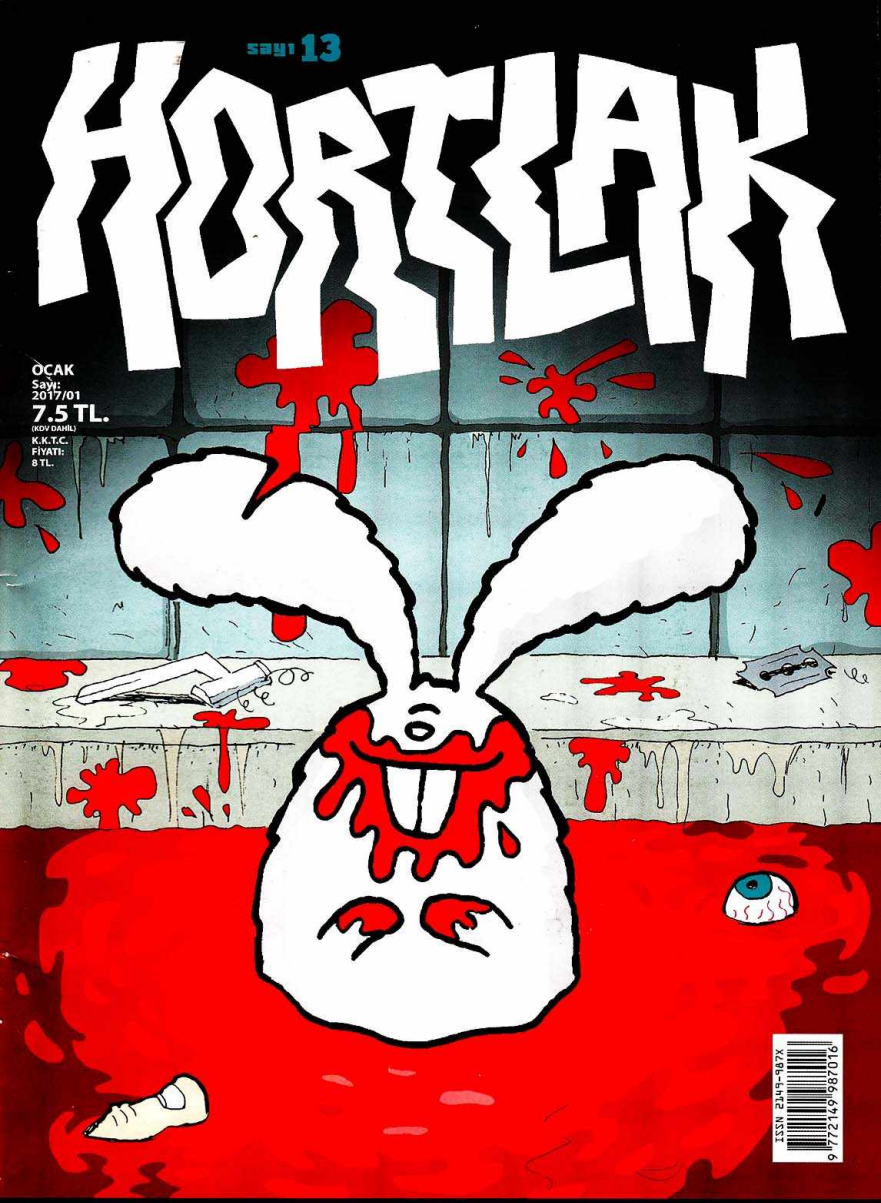

ISSN 2149-987X

HORTLAK 1 YAŞINDA!

ÜSTELİK, 1.YAŞA ÖZEL KIYAK HORTLAK'LA BİRLİKTE!!!

SONRA WOODSTOCK DERKEN ALDIM YÜRÜDÜM TABİ... EFSOYDU YA...
ABİ ASLINDA RUHUNU BANA SATTIĞIN İÇ.....
GERÇİ DİŞİMLE SOLO ATTIĞIM İÇİN DE OLABİLİR, BİLMİYORUM.
KANKA BİRAMIZ BİTTİ YALNIZ. SEN GİDİP ALIRSIN DİMİ?..
Dıkıtıt...
Annem
ALO OĞLUM NASILSIN?
İYİYİM ARKADAŞLAR VAR..
HA BAK BİZ DE HALAMIN KIZI NİŞANLIYDI. OĞLU ZEK DE BURADAYDI, HATIRLADIM MI? HANİ KÜÇÜKKEN OYNUYODUNUZ.
Lusifer
♪Aya benzeer yüreğim...
ANNEA!
HATIRLADIM. NOOLDU?..
HAH ZEK ŞİMDİ SANA GELİYO..
YA SAÇMALAMA. NE İŞİ VAR O EZİĞİN BURDA..
OĞLUM TERBİYESİZLİK ETME.. ÇIKTI BİLE...
DİNG DONG..
MİNİ İRZINI SİKİYİM. REZİL EDİCEK BENİ
MERABA LUSİ ABİ NASILSIN?
SELAMLAR... ZEK BEN!
HOŞGELDİN.. SİMAY.
MEMNUN OLDUM...
SİZ ŞEYLE KARDEŞ FİLAN MISINIZ YA. İNANILMAZ BENZİYORSUNUZ...
LAN!
LUSİ'YLE MİŞ..
HA EVET!
ÖYLE DE DİYEBİLİRİZ. O OLMASAYDI ŞU AN OLDUĞUM KİŞİ OLAMAZDIM HERALDE...
ÇOCUKKEN İDOLÜMDÜ ADAM... TANRIYA KAFA TUTMUŞ. RAK MÜZİK FİLAN DİNLİYOR... TAM BİR HİTRO...
ÖHM
MİLLET PLAK ALIRKEN, BU RAKÇILARIN RUHLARINI SATIN ALIYO FİLAN... ÖYLE Bİ KAFA..
VAAY...
YEA!
AZ ÜNLÜ OLMADI ALLAHIN SÜMÜKLÜLERİNİ... NEYSE YA. BEN PARTİYE GİDİYORUM. GELMEK İSTER MİSİN?
OLUUUR!
IMMMHH!
YAA!..

HORTLAK

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet Çilingir
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mehmet Çilingir
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
EDİTÖR: Memo Tembelçizer

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 2149 - 987X.**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Ocak-2017 Sayı: 13

● Hortlak Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşpri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

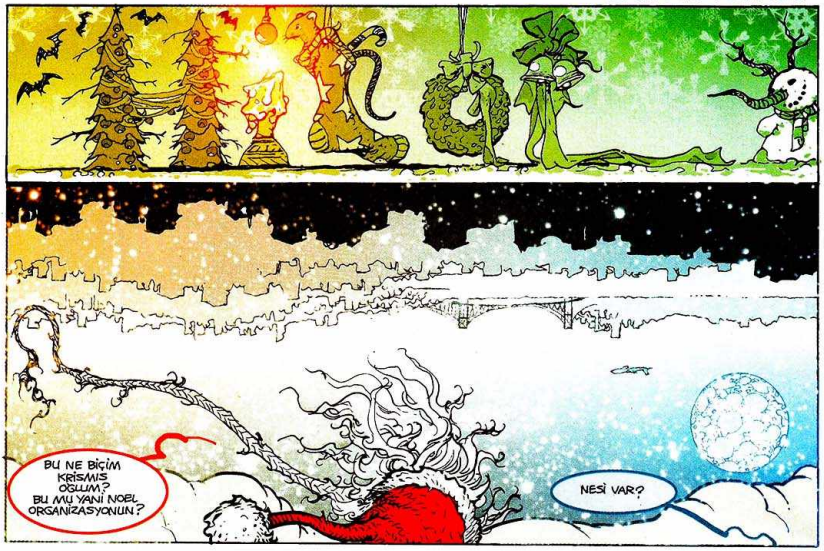
BU NE BİÇİM KRİSMİS OĞLUM? BU MU YANİ NOEL ORGANİZASYONUN?
NESİ VAR?

SANA DA Bİ BOK BEĞENDİREMİYORUZ... İSTEMİYORSAN GİDEBİLİRSİN CANIMIN İÇİ... KİMSEYİ ZORLA TUTACAK DEĞİLİM...
BUNU ŞİMDİ Mİ SÖYLÜYONSUN GÖTÜM... İNSAN Bİ HAFTA ÖNCEDEN FİKİR SORAR, RANDEVU ALIR, TEKLİF GÖTÜRÜR!

SARKIP DURMA ÖYLE BEYNİN AKACAK, ANLADIK KONSEPTİ BEĞENMEDİN İYİ Kİ DE Bİ ŞURAYA GETİRDİK VALLA BURNUMDAN GETİRDİN, HUYSUZ İT ...
NİYE ARTİSTLİK YAPIYORSUN ADAM GİBİ FİKRİMİZİ BEYAN EDİYORUZ SANA...
1

ÖYLEYSE ADAM GİBİ ET, GERGİNLİK ÇIKARTMAK GELDİĞİNDEN BERİ BEYNİNİ SKİYOSUN...
SURDA SABAHTAN BERİ SENİN İÇİN DEBELENİYORUM AZ BİRAZ KIYMETİMİ BİL, SAYISI DÜŞ, TEK İSTEDİĞİM BU HİLAL'CİM...

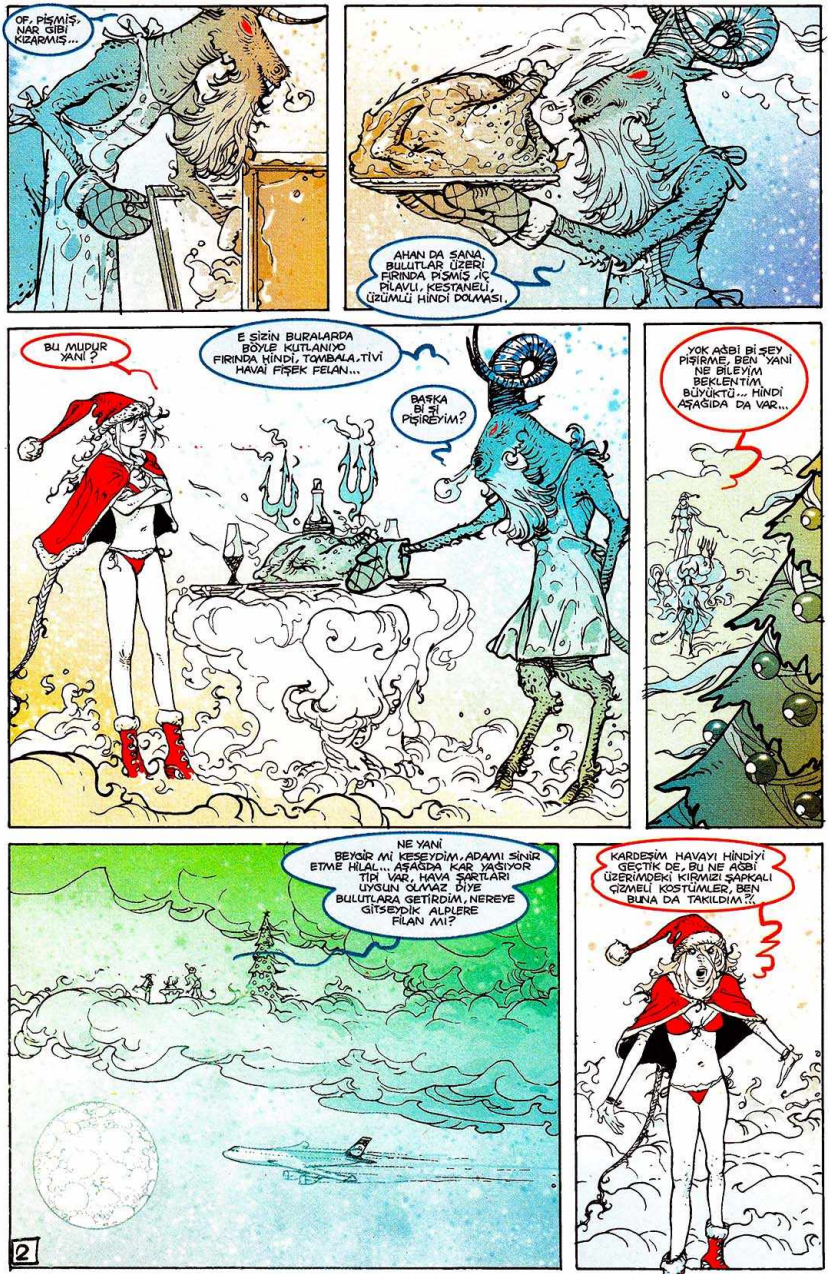
OF, PİŞMİŞ, NAR GİBİ KIZARMIŞ...
AHAN DA SANA BULUTLAR ÜZERİ FIRINDA PİŞMİŞ İÇ PİLAVLI, KESTANELİ, ÜZÜMLÜ HİNDİ DOLMASI.
BU MUDUR YANİ?
E SİZİN BURALARDA BÖYLE KUTLANIYO FIRINDA HİNDİ, TOMBALA, TİVİ HAVAİ FİŞEK FELAN...
BAŞKA BİŞİ PİŞİREYİM?
YOK AŞBİ BİŞEY PİŞİRME, BEN YANİ NE BİLEYİM BEKLEMİYİM BÜYÜKTÜ... HİNDİ AŞAĞIDA DA VAR...
NE YANİ BEYOĞR Mİ KESEYDİM, ADAMI SİNİR ETME HİLAL... AŞAĞIDA KAR YAĞIYOR TİPİ VAR, HAVA ŞARTLARI UYGUN OLMAZ DİYE BULUTLARA GETİRDİM, NEREYE GİTSEYDİK ALPLERE FİLAN MI?
KARDEŞİM HAVAYI HİNDİYİ GEÇTİK DE, BU NE AŞBİ ÜZERİMDEKİ KIRMIZI ŞAPKALI ÇİZMELİ KOSTÜMLER, BEN BUNA DA TAKILDIM?!
2

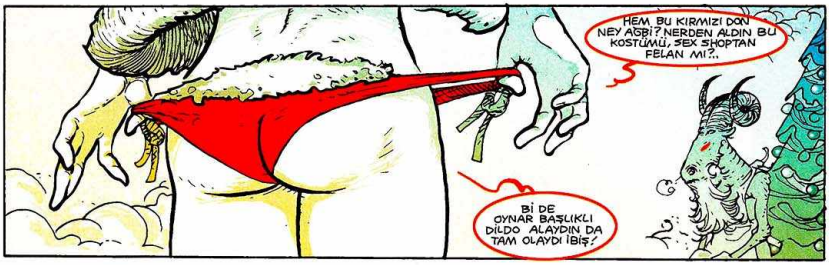

(*) Bknz. Geçen sayıki macera..

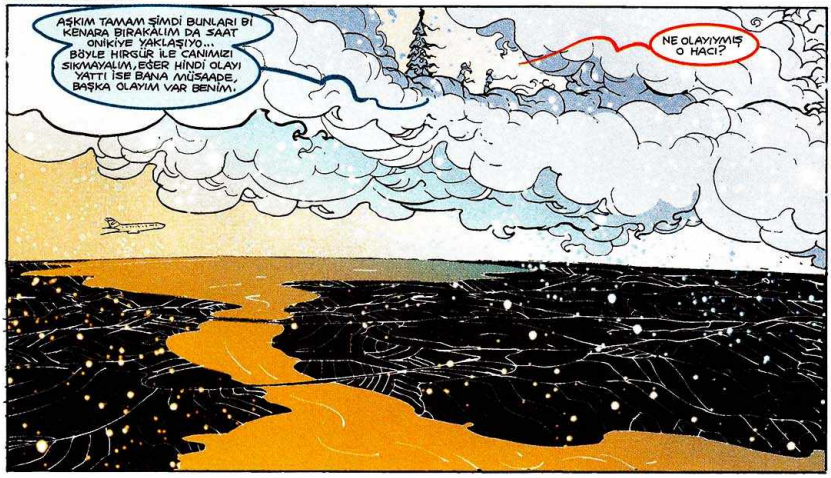

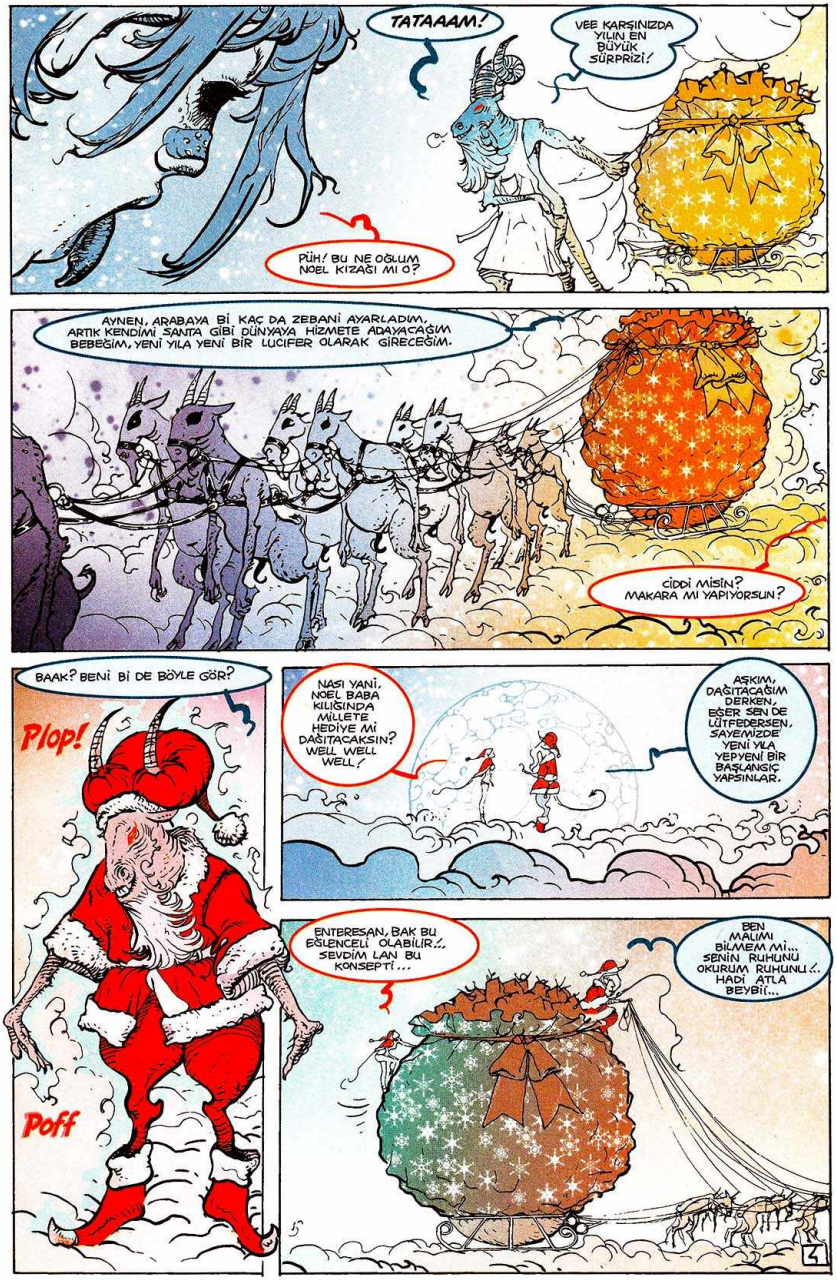
TATAAAM!
VE KARŞINIZDA YILIN EN BÜYÜK SÜRPRİZİ!
PÜH! BU NE OĞLUM NOEL KIZAĞI MI O?
AYNEN, ARABAYA BİR KAÇ DA ZEBANİ AYARLADIM. ARTIK KENDİMİ SANTA GİBİ DÜNYAYA HİZMETE ADAYACAĞIM BEBEĞİM, YENİ YILA YENİ BİR LÜCİFER OLARAK GİRECEĞİM.
CİDDİ MİSİN? MAKARA MI YAPIYORSUN?
BAAK? BENİ BİR DE BÖYLE GÖR?
Plop!
Poff
NASI YANİ, NOEL BABA KILIĞINDA MİLLETE HEDİYE Mİ DAĞITACAKSIN? WELL WELL WELL?
AŞKIM, DAĞITACAĞIM DERKEN, EĞER SEN DE LÜTFEDERSEN, SAYEMİZDE YENİ YILA YEPYENİ BİR BAŞLANGIÇ YAPSINLAR.
ENTERESAN, BAK BU EĞLENCELİ OLABİLİR:/. SEVDİM LAN BU KONSEPTİ...
BEN MALIMI BİLMEM Mİ... SENİN RUHUNU OKURUM RUHUNU:/. HADİ ATLA BEYBİ(...

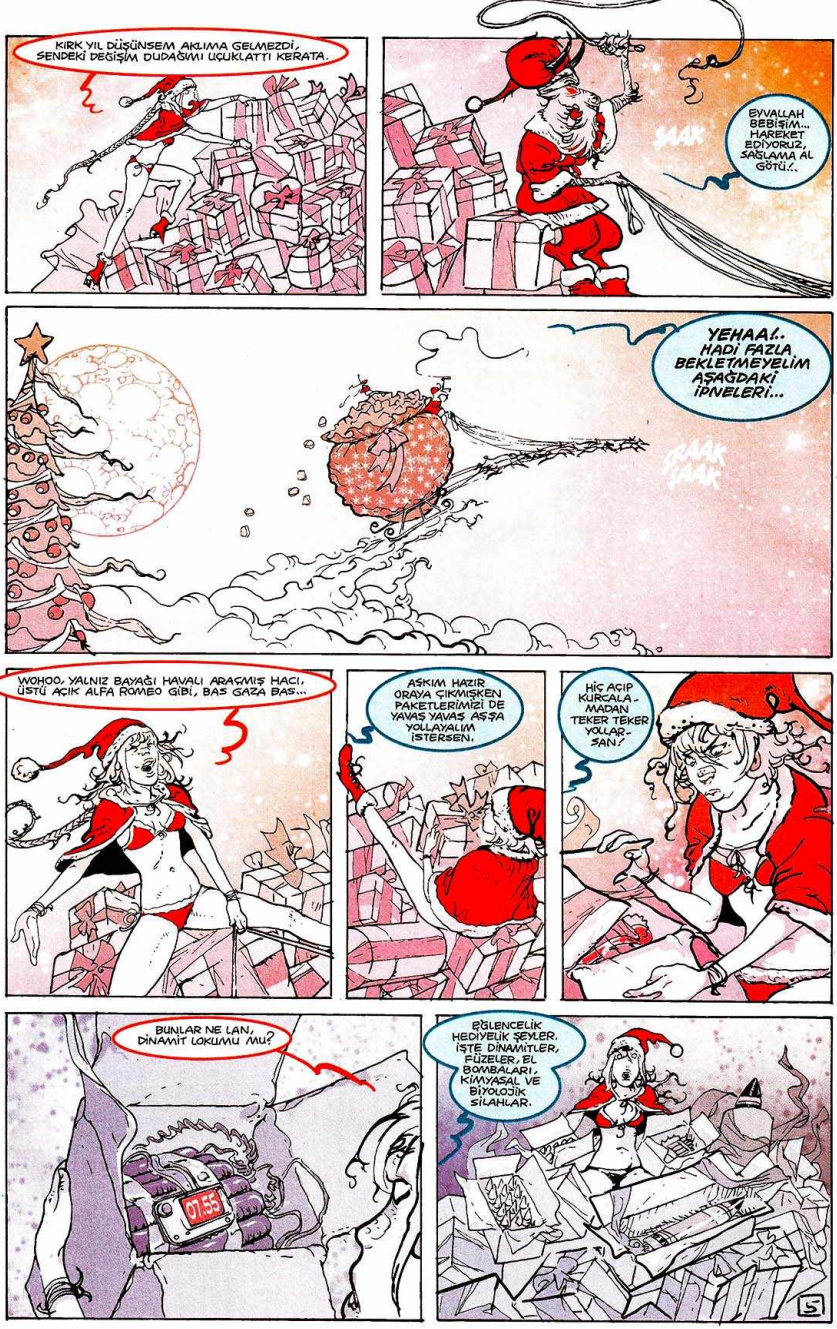
KIRK YIL DÜŞÜNSEM AKLIMA GELMEZDİ, SENDEKİ DEĞİŞİM DUDAĞIMI UÇUKLATTI KERATA.
HAAK
BYVALLAH BEBİŞİM... HAREKET EDİYORUZ, SAĞLAMA AL GÖTÜ!..
YEHAA!.. HADİ FAZLA BEKLETMEYELİM AŞAĞIDAKİ İDİNELERİ...
HAAK HAAK
WOHOO, YALNIZ BAYAĞI HAVALI ARAÇMIŞ HACI. ÜSTÜ AÇIK ALFA ROMEO GİBİ, BAS GAZA BAS...
AŞKIM HAZIR ORAYA ÇIKMIŞKEN PAKETLERİMİZİ DE YAVAŞ YAVAŞ AŞŞA YOLLAYALIM İSTERSEN.
HİÇ AÇIP KURCALAMADAN TEKER TEKER YOLLARSAN!
BUNLAR NE LAN, DİNAMİT LOKUMU MU?
01:55
EĞLENCELİK HEDİYELİK ŞEYLER. İŞTE DİNAMİTLER, FÜZELER, EL BOMBALARI, KİMYASAL VE BİYOLOJİK SİLAHLAR.

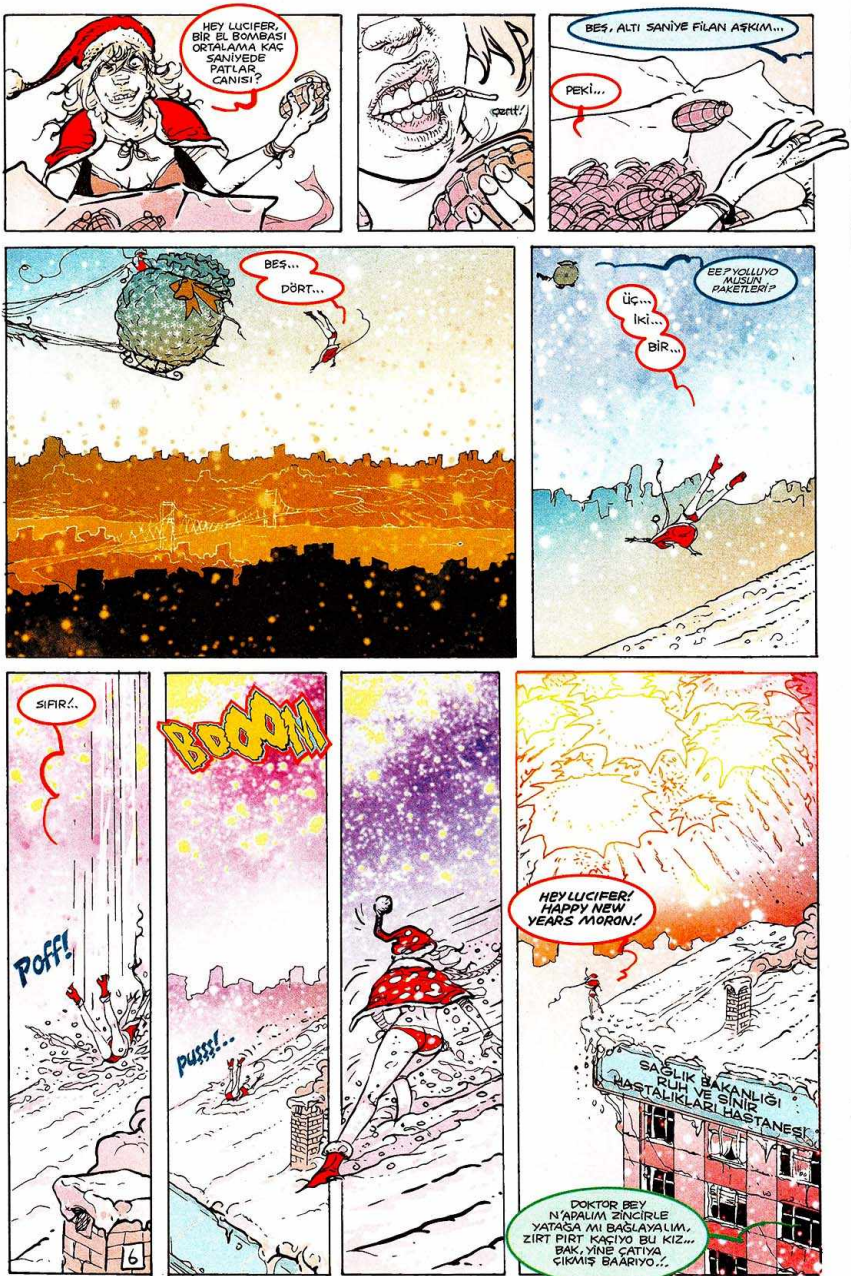
HEY LUCIFER, BİR EL BOMBASI ORTALAMA KAÇ SANİYEDE PATLAR CANISI?
çartt!
BEŞ, ALTI SANİYE FİLAN AŞKIM...
PEKİ...
BEŞ...
DÖRT...
EE? YOLLUYO MUSUN PAKETLERİ?
ÜÇ...
İKİ...
BİR...
SIFIR!..
POFF!
BOOOM
PUSSS!..
HEY LUCIFER! HAPPY NEW YEARS MORON!
SAĞLIK BAKANLIĞI RUH VE SİNİR HASTALIKLARI HASTANESİ
DOKTOR BEY N'APALIM ZİNCİRLE YATAĞA MI BAĞLAYALIM, ZIRT PIRT KAÇIYO BU KIZ... BAK, YİNE ÇATIYA ÇIKMIŞ BAARIYO..!
6

End...

İşte Bu!

Bazen konuşmaya gerek yoktur. Göstermek yeter. CHP'li Ensar Öğüt ithal eti protesto ettiği basın toplantısına protesto ettiği etle birlikte gelmiş. Sorunu bacağından tutarak kamuoyuna gösteriyor. Ensar Öğüt sorunu bizzat göstermek konusunda tecrübeli bir isim, dana budu onun ilk gösterisi değil. Ensar Öğüt'ün Meclis'e getirip kamuoyuna gösterdiği şeylerin listesi epey kalabalık:

- Şap hastalığına dikkat çekmek amacıyla inek iskeleti,
- Hayvancılığa yeterince destek verilmemesini protesto için koyun kellesi,
- Ülkece çok az et yediğimizi anlatmak için bir adet koç,
- Saman fiyatlarına dikkat çekmek için minik bir saman balyası,
- Doğudaki okulların ısınma sorununa dikkat çekmek için tezek.

Blok Para İstiyorum

Ergun Göknel, İSKİ genel müdürlüğü yaptığı dönemde yaptığı yolsuzluklarla 1989 yılında patlak veren "İSKİ skandalı"nın baş kahramanıydı. Temiz yüzü ve babacan görüntüsüyle İSKİ'nin içini sakin sakin boşaltırken karısı tarafından ihbar edilince tutuklandı. Beş yıl hapis yatmasının ardından kolay paraya olan ilgisini bir türlü durduramadı. Bütün malvarlığına el konulan Ergun Göknel hapisten çıktıktan sonra yarışma programlarına dadandı. İlk önce Mehmet Aslantuğ'un sunduğu "Aslan Payı" adlı yarışma programına katıldı, fakat barajı geçemeyerek elendi. Ardından Kenan Işık'ın "Kim 500 Milyar İster?"ine katıldı, ancak yedince soruda elendi. Son olarak Tarık Tarcan'ın sunduğu "Bu Yarışma En Büyük Yarışma"ya katıldı. Fakat ne yazık ki buradan da (o günün parasıyla) sadece 600 milyon lira kazanabildi. Olmadıkça olmadı.

Güle Güle Obama

Ülkemizde zaman zaman rastlanan "manasız coşku" haberleri Obama'nın başkan seçildiği günlerde iyice yoğunlaşmıştı. Obama için "Welcome to Presidency" isimli bir şarkı yazan Mustafa Topaloğlu şarkının klibinde eliyle bir Patriot füzesini durdurmuş, Obama furyasından etkilenen bir başka türkücü Sefa Güneş ise "Obama" isimli türküsünün klibinde Kenya'ya özgü bir etek giyerek sevincini belli etmişti. İstanbul'da yaşayan Yaşar Ailesi, doğan bebeklerinin adını "Baran Obama" koyarken, Malatya Valisi Halil İbrahim Daşöz, "gün kurusu kayısı"nın ismini "Apricobama" olarak değiştirerek yaşanan bu coşkuya ortak oldular. En geniş katılımlı Obama coşkusu ise Van'ın Çavuştepe köyünde yaşandı. Çavuştepe sakinleri, ABD'nin 44. başkanı seçilen Obama için 44 kurban kesip kestikleri kurbanın kanını posterdeki Obama'nın alnına sürdüler. Bu işi yaparken çok ciddiydiler.

VLİ
CANSIN ÇAĞLAR
ÇVİRK
ÇVİRK
ÇVİRK
ÇVİRK
ÇVİRK
ÇVİRK
-Ayaklarımı hissetmiyorum.
-Düzgün bi bot giyseydin sen de...
-Apar topar çıkarttırdın yola. Vakit mi kaldı...
HOF!..
ÇVİRK
ÇVİRK
-Özel ders öğrencisine de ayıp oldu zaten.
-Bişey olmaz eniştecim yaa amma sizlandın.
-Arabaya nasıl döneceğiz bakalım asıl o var... Lan gene ne işlere girdik?! Anlatmadın da bişey...
TİPİ DİNDİ!..
DON.. DUM..
ÇVİRK
-Gideceğimiz yere varınca bütün üşümen geçicek merak etme...
-Araştırmamı sağlam yaptım bu kez...
Hürriyet gazetesi
BU BİTKİNİN KİLOSU DUDAK UÇUKLATIYOR!
Türkiye'de de yetişiyor...
-Bu sefer iş riskli dili... Bu bitkinin tohumlarını alıp yetiştirdiğimiz bitkileri organik pazarlara...
Köye yerleşen Metin ile Bilge Odak çifti yaz aylarında özgü bu bitkiyi bahçelerinde yetiştirir. Tohumdan kilosu yüzlerce lira eden bu bitkiyi...
...Hatta Mısır Çarşısına satıcaz...
Kilosunu yüzlerce liradan...
...Hayatımız kurtulacak.
-Çok yorulduk... Nerdeyiz oğlum kayıp mı olduk?.
-Yok doğru geldik. Yakınlarda olmamız lazım...
SURDA DURALIM BİRAZ...
PARA KOKUSUNU ALIYOR MUSUN ENİŞTE? EH EH!..
HEE ALIYORUMM...
oliyo
ENİŞTE!..
ENİŞTEA!..
BAK!.. Bİ SÜRRÜ PARA ENİŞTE BİSSÜRÜ!.. ZENGİNİZ ARTIK ZENGİNİİEEZ...
Ha.. cam!..
T.C. MEŞKEL BANKASI
Cahit Arf
ON TÜRK LİRASI

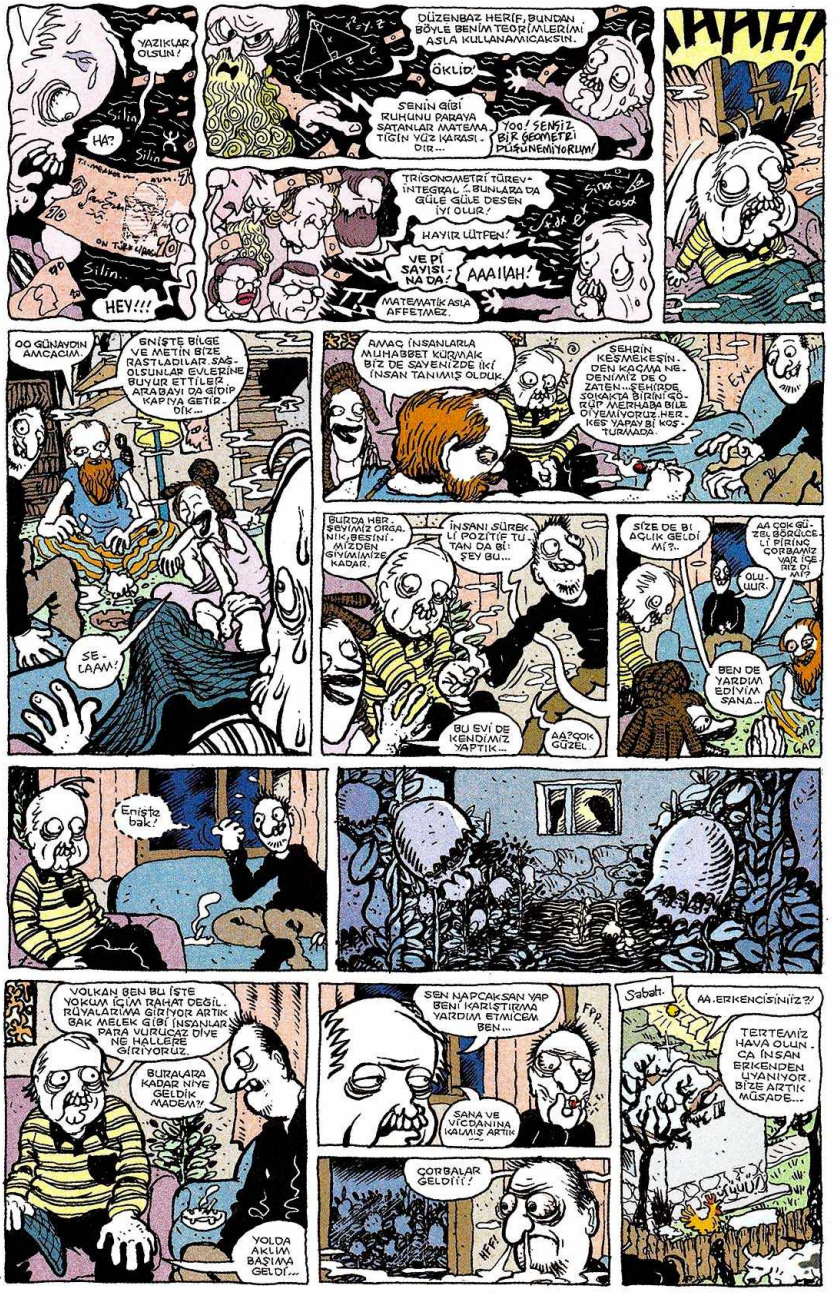
YAZIKLAR OLSUN!
Silin
HA?
Silin
Silin...
HEY!!!
DÜZENBAZ HERİF, BUNDAN BÖYLE BENİM TEORİMLERİMİ ASLA KULLANAMICAKSIN.
ÖKLİD!
SENİN GİBİ RUHUNU PARAYA SATANLAR MATEMATİĞİN YÜZ KARASIDIR...
YOO! SENSİZ BİR GEOMETRİ DÜŞÜNEMİYORUM!
TRİGONOMETRİ TÜREV-İNTEGRAL ? BUNLARA DA GÜLE GÜLE DESEN İYİ OLUR.
HAYIR LÜTFEN!
VE Pİ SAYISI-NA DA!
AAAIIAH!
MATEMATİK ASLA AFFETMEZ.
AHH!
OO GÜNAYDIN AMCAÇIM.
ENİŞTE BİLGE VE METİN BİZE RASTLADILAR SAĞ-OLSUNLAR EVLERİNE BUYUR ETTİLER ARABAYI DA GİDİP KAPIYA GETİR-DİK...
SE-LAAM!
AMAÇ İNSANLARLA MUHABBET KURMAK BİZ DE SAYENİZDE İKİ İNSAN TANIMIŞ OLDUK
ŞEHRİN KEŞMEKEŞİN-DEN KAÇAMA NE-DENİMİZ DE O ZATEN...ŞEHİRDE SOKAKTA BİRİNİ GÖ-RÜP NEREDEYSE BİLE DİYEMİYORUZ HER-KES YAPAY BİR KOŞ-TURMADA
BURDA HER-SEVİNİZ ORGA-NİK,BESİNİ-MİZDEN GİYİMİNİZE KADAR.
İNSANI SÜREK-Lİ POZİTİF TU-TAN DA Bİ-ŞEY BU...
BU EVİ DE İKİMİZ YAPTIK...
AA?ÇOK GÜZEL.
SİZE DE Bİ AÇLIK GELDİ Mİ?..
AA ÇOK GÜ-ZEL BÖRÜLCE-Lİ PİRİNÇ ÇORBAMIZ VAR İÇ-İRİZ Mİ?
OLUR
BEN DE YARDIM EDİYİM SANA...
ÇAP ÇAP
Enişte bak!
VOLKAN BEN BU İŞTE YOKUM İÇİM RAHAT DEĞİL. RÜYALARIMA GİRİYOR ARTIK BAK MELEK GİBİ İNSANLAR. PARA VURUCAZ DİYE NE HALLERE GİRİYORUZ.
BURALARA KADAR NİYE GELDİK MADEM?
YOLDA AKLIM BAŞIMA GELDİ...
SEN NAPCAKSAN YAP BENİ KARIŞTIRMA YARDIM ETMİCEM BEN...
FPP..
SANA VE VİCDANINA KALMIŞ ARTIK
ÇORBALAR GELDİ!!!
HFF!
Sabah!
AA.ERKENCİSİNİZ?!
TERTEMİZ HAVA OLUN-CA İNSAN ERKENDEN UYANIYOR. BİZE AZ-TIK MÜSADE...

HER ŞEY İÇİN ÇOK SAĞ OLUN, ZAHMET VERDİK SİZE.
OLUR MU NE DEMEK, ÇOK MEMNUN OLDUK...
SEVGİ VE HUZUR SİZİNLE OLSUN.
HOŞÇA KALIN.
DOOF DOOT!
DOĞRU OLANI YAPTIN VOLKAN, ASMA SURATINI... BAKSANA HERŞEYİ GERİLERİNDE BIRAKIP BURDA SAKİNLİK VE HUZUR İÇİNDE YAŞIYORLAR. HELAL OLSUN VALLA.
ÇEVİRME VAR!
SIRRRR...
?!
HASSIKTİR! BAHÇENİN DİBİNE KOYULMUŞ?...
YILLARIMI VERDİM LAAN... YILLARIMI?!
DIB DIB DIB!
ARAÇTAN ÇIKIN...
TOPRAANA DA SOKAYIM OKSİTENİNE DE SOKAYIM BİKTİAM!
METİN!
HAYATIMI SIKTİM ATTIM DİBİNE KODUĞUN KİRSALINDA! NOLCAK LAN ŞİMDİ?
SÖZÜ İSTİYORUM KARBONDİOKSİT İSTİYORUM PARFÜM İSTİYORUMAN!
SKEYİM KÖYÜNÜ DE HUZURUNU DA!
HARS
ROF ROF ROF
NE VAR ÜSTÜNÜZDE?
SÖYLE GEÇİN!
VAY VAY VAAY!
OHA!
AIR
2 ay sonra...
YA ABLACIM İKİ AY ÖNCE Kİ OLAY... ENİSTEM MERAK ETMİŞ İŞTE, TEK SEFERLİK BİŞEY... KONUŞTUK HALLETTİK... SİCİLİNE İŞLEMİCEZ DEMİŞTİ POLİS AMA İŞLEMİŞLER DEMEK Kİ...
NERDEN BİLEYİM ABLA NERDEN BULMUŞ?!
MERAK EDİLECEK BİŞEY YOK HADİ UYU...
HADİ İYİ GECELER.
Immh..
GÖTÜNDE!
ROF ROF ROF
Hurriyet Gibi
ÇALDIĞI DEĞERLİ TOHUMLARI ÖYLE BİR YERİNE SAKLADI Kİ...!!!
ÖĞRENİNCE ŞOK OLACAK SINIZ!
1 2 3
NAAH!
UHF LAN HER GECE!
BİTTİ...

PARALEL EVRENDEN HORTLAK ÖYKÜLERİ

editör memo iş başında

BATI BENGAL DAĞLARI

Barış UYGUR

"Eğer transistörlerinizi tasarlarken bu bahsettiğim yöntemi kullanmak isterseniz enstitümüzle temasa geçmeniz yeterli. Size fiziksel buhar biriktirme projenizde özellikle de PLD ile ilgili konularda gereken desteği sunmaya çalışırız... Tabii ben yakında emekliye ayrılıyorum ama arkadaşlarım size gereken ilgiyi gösterecektir. Evet arkadaşlar, daha fazla soru alamayacağım çünkü artık salonu teslim etmemiz gerekiyor yoksa siyaset bilimciler bize çok kızacak!"

Memo Tembelçizer, Berlin Humboldt Üniversitesi'nde verdiği konferansı bir iki saat sonra aynı salonda başlayacak olan siyaset bilimi konferansına atıfta bulunarak tamamlamıştı. Hevesli ve genç bilim insanlarının alkışlarıyla kürsüden inen Memo Tembelçizer, yanına yaklaşan genç kadını görür görmez dona kaldı. Kendisini alkışlayan yüzlerce genç bilim insanının alkışları ve "Tembelçizer, Tembelçizer... Nanoteknolojide sensin şampiyon!" tezahüratları Memo'nun kulaklarında önce bir uğultu hâlini aldı, sonra giderek azaldı ve düşük bütçeyle çekilmiş bir bağımsız sinema filminin, çok altlardan tınlayan ses kanalı hışırtısına dönüştü. Memo Tembelçizer bir anda geçmişe dönmüştü.

Kaç hayat önceydi ve kaç ihtilâl geride kalmış, kaç inanmış devrimci yanılmıştı? Memo Tembelçizer'in önünü kesen genç kadının yüzünde gördüğü hayata atılmaya hazır, taze ve coşkulu heyecan onu aynı heyecanı duyduğu, aynı heyecanla hayata atıldığı 1967 yılına götürdü. Genç kadın, Memo Tembelçizer'in tek kelimesini bile duymadığı bir şeyler söylüyordu ama Memo 1967 yılından bir Hint halk ezgisinden başka bir şey duymuyordu.

"Tista nehri akarken hep gürler
Yoldaşlarımızın türkülerini söyler
Solmaz Batı Bengâl dağlarında çiçekler
Şimdi tüm Hindistan bizi bekler!"

Dışarıdan bakan biri, Memo Tembelçizer'in karşısındaki genç ve güzel kadının vücudunun kıvrımları karşısında ağzının açık kaldığını zannederek, önümüzdeki yılın fizik nobeli için en kuvvetli aday olan Memo'yu ayıplardı ama Memo'nun gördüğü genç kadının vücudundaki kıvrımlar değil Batı Bengâl'in yüksek dağları arasında kıvrılarak ilerleyen Tista nehriydi. Genç kadının kocaman gözleri Memo'yu bir anda 1967 yılının yazına götürmüştü. Hindistan Komünist Partisi'nden ayrılan Naksalitlere katıldığı güne.

O zamanlar kendi hâlinde bir hippiden başka bir şey değildi. Sultanahmet'te hippi turistlerle arkadaşlık ederken bir gün Pudding Shop'ta tanıştığı iki Amerika'lının gazına gelip Sultanahmet'ten kalkan Magic Bus'a binerek Katmandu'ya doğru yola çıkmıştı. Ama daha Katmandu'ya varmadan Hindistan'ın büyüsüne kapılmış ve tek başına Hindistan'ı gezmeye karar vermişti.

Otostop çeken Memo'yu ilk alan kişi kendinden emin, bir iş adamına benzeyen iyi giyimli bir adamdı. "Merhaba, ben Prashant Bose," demişti adam ve daha sonra yol boyunca gitmekte olduğu Batı Bengâl'in güzelliklerini anlatıp durmuştu. Adamın anlattıklarından etkilenen Memo Tembelçizer de adamla beraber Batı Bengâl'e gitmeye karar vermişti. Memo bu adamın yeni filizlenen bir isyana katılmak üzere olduğunu nereden bilebilirdi ki?

Çok değil bir kaç hafta sonra Memo Tembelçizer, Naksalitlere katılmış ve Hindistan hükümetine karşı savaşmaya başlamıştı. Bir kaç ay önce aylak bir hippiyken şimdi profesyonel bir devrimciye dönmüştü. Batı Bengâl dağlarında Memo'nun ünü, kendisinden hızlı dolaşıyordu. Zaten kendisi pek dolaşmadığı için *"Türkiye'den gelen biri var, çatışma çıkınca herkes gitse bile bulunduğu yerden ayrılmıyor, hatta o kadar korkusuz ki, en yoğun çatışma sırasında bile horul horul uyuyor!"* diye dilden dile yayılan ününün ondan hızlı dolaşması normaldi. Adı zamanla Memo Alsi-Atankvadi'ye yani Memo Tembelmilitan'a çıkmıştı. Ve bu romantik devrimcilik Memo, Tanvi Dubey'le tanışana dek sürdü.

Tanvi Dubey... O kocaman gözlü Hint güzelinin gülümsemesi Memo'yu Katmandu'da aradığı nirvanadan ötesine ulaştırmıştı. Memo ilk kez o zaman Hint filmlerinde neden sürekli dans ettiklerini anlamış ve tıpkı filmlerdeki gibi dans etmeye başlayarak kadıncağız *"Ay yeter başım döndü,"* diyene kadar keriz gibi dans etmişti. Memo adeta on yılların tembelliğini üzerinden atmış, Tanvi'nin büyüleyici güzelliği karşısında civa gibi bir delikanlıya dönmüş hatta hiç çekinmeden gidip alnına kırmızı bir nokta bile koydurmuştu.

Tanvi ve Memo'nun büyük aşkı Batı Bengâl dağlarında yankılanmış, Himalayalardan gelip dağların arasından süzülen Tista nehrinin akıntısına eşlik etmişti. Ama nasıl ki her nehir elbet bir gün denize ya da başka bir nehre eklenerek yok oluyorsa, Memo ve Tanvi'nin aşkı da, Hindistan ordusunun Naksalitlere karşı gerçekleştirdiği bir saldırıda bitivermişti. Ağır yaralanan Memo, Himalayalardan Bangladeş'e kaçırılmış, orada uzun süre tedavi gördükten sonra deniz yoluyla İstanbul'a geri dönmüştü.

Memo o bu yenilginin içinde büyüyeceğini ve büyüye büyüye bir zafere dönüşeceğini sanmıştı ama final dönemi yaklaştığı için bu düşünceyle fazla ilgilenemeden derslerine çalışmaya başladı. Üç ay sonra son finalden de C- alınca "Koydum!" diye bağırarak İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesinin koridorlarında şeref turları atmış ve mezuniyetini kutlarken büyük aşkı Tanvi'yi unutmuştu bile.

İşte yıllar sonra önüne çıkan bu genç kadın Tanvi'nin tıpa tıp aynısıydı. Memo gözlerine inanamadan hâlâ kıza bakıyordu ve yavaş yavaş kızın söylediklerini anlamaya başladı.

"...benimle gelmek ister miydiniz? Vaktiniz varsa tabii?"

Konuşmanın başını duymamış olsa da "Elbette!" dedi Memo. Tanvi'ye, daha doğrusu Tanvi'nin gençliğine bu kadar çok benzeyen ve en az Tanvi kadar da güzel olan bu kızın daha önce ne söylediğini ve kendisinden ne istediğini çok merak ediyordu. Kızla beraber üniversiteden ayrılıp bir taksiye bindiler ve Memo cesaretini toplayıp sordu:

"Size çok benzeyen bir kadın tanımıştım bir zamanlar. Acaba?"
"Herkes beni annem Tanvi Dubey'in gençliğine benzetir."

Memo'nun içinde bir yerlerde bir kor alev harlandı, büyüdü, dev bir ateş oldu: Ormanları yakacak, dünyayı kasıp kavuracak denli kuvvetli bir ateş. Memo'nun içi yanıyordu ve hayatında ilk kez Düş Sokağı Sakinleri'nin "Sevdan bir ateş" şarkısı çalıyordu kafasında. Yoksa Tanvi Dubey'le yaşadığı çılgın aşkın meyvesi miydi bu güzel

kız? İçi kıpır kıpır oldu iyice, dayanamayıp tekrar bozdu sessizliği:

"Tanvi ne yapıyor, iyi mi?"
"E sizi ona götürüyorum, kendiniz sorarsınız artık," dedi kız ve yol boyu bir daha hiç konuşmadılar.

Artık emindi... Aşklarının meyvesi olan bu genç kız onu yıllar önce kaybettiği Tanvi'sine götürüyordu, yıllar sonra kavuşacaklardı. Taksi Gesundbrunnen metro istasyonunun yakınlarında durdu. Genç kızla beraber inen Memo, kızın peşisıra büyük bir binanın iki kanatlı kapısından içeri girdi. İşte büyük kavuşmaya çok az kalmıştı.

Memo Tembelçizer, Berlin'in orta yerindeki bir binanın geniş avlusunda yüzünde Himalayaların tatlı esintisini hissetti. Yıllardır içine gömdüğü büyük aşkına, Tanvi'sine kavuşacaklardı. Heyecandan uğuldamaya başlayan kulaklarında adeta Tista nehrinin sesini duyuyor, Hindistan'ın kurtuluşunun coşkusu bile içinde dalga dalga büyüyordu. Avludan geçerek birinci kattaki şık döşenmiş bir büroya girdiler. Kendilerini iyi giyimli bir avukat bekliyordu. Memo avukatın gösterdiği koltuğa oturdu.

"Bay Tembelçizer," dedi avukat, "Sanırım Tanvi Dubey'i tanıyorsunuz?"
"Tanımaz mıyım," dedi Memo, "En büyük aşkım, biricik sevgilim, hayattaki her şeyim..."

Avukat genç kızı gösterek,
"Bayan Prisha Dubey, Tanvi Dubey'in kızı... Ve sanırım sizin de kızınız..."
"Evet," dedi Memo heyecanla, "...tıpkı Tanvi'ye benziyor!"
"Yani," dedi avukat Memo'nun önüne bir belge koyarak, "Prisha'nın sizin kızınız olduğunu kâbul ediyorsunuz?"
"Evet!" dedi Memo heyecanla ve hiç tereddüt etmeden önüne konan kâğıdı imzaladı.

Memo kâğıdı imzalayınca, Prisha derin bir nefes vererek kalktı ve odadan çıktı, Avukat da ayağa kalkarak:

"Hayırlı olsun Bay Tembelçizer," dedi ve elini uzattı.

Memo kendisine uzatılan eli şaşkınca sıkarken "Anlamadım, ne oldu şimdi, Tanvi, benim Tanvi'm nerede?" dedi.

"Tanvi Hanım hâlâ Batı Bengâl'de ve sizi görmek gibi bit niyeti yok. Siz de Prisha'yı nüfusunuza geçirdiğinize göre şimdiye kadar ödemediğiniz nafakaları faiziyle birlikte 740 bin euro olarak ben bana verdiğiniz bu belgeyle hesabınızdan çekeceğim. Size iyi günler."

Avukat da odadan çıkarken Memo Tembelçizer burasının Avukat'ın ofisi değil, günlük kiralanan bir ortak ofisin odası olduğunu fark etti. 740 bin euro, onlarca yıllık çalışmasının ürünü olan biriktiminin tamamına denk geliyordu. Tam 50 yıl boyunca bu parayı biriktirmeye çalışmış, yakın zamanda başlayacağı emekliliği için ne hayâller kurmuştu. Süklüm püklüm bir şekilde binanın avlusuna çıkıp oradaki bir tahta banka oturdu.

Sonra "Olsun," diye düşündü, *"...varlığını bile bilmediğim kızıma kavuştum. Tam 50 yıl onun varlığını hiç bilmeden yaşadım ama şimdi 50 yıl sonra..."*

Birdenbire büyük gerçek kafasına dank etti. Konferanstan sonra önünü kesen kız en çok 20 yaşındaydı ve Memo büyük aşkı Tanvi'sini görmeyeli 50 yıl olmuştu. O hâlde bu kız onun kızı olamazdı ki? Olsa olsa torunu olabilirdi ve... Hayır torunu da olamazdı çünkü Memo Tanvi'yle hiç sevişmemişti ki? Tek yaptığı Tanvi'nin etrafında gerdan kırarak dans etmekten ibaretti ve böyle çocuk yapılmadığını daha sonra acı bir tecrübeyle öğrenmişti... Ve zaten kız da Tanvi'ye alındaki kırmızı nokta dışında hiç benzemiyordu...

"Lanet olsun," diye söylenerek ayağa kalktı. *"Artık bana Nobel fizik ödülünü değil, Nobel keriz ödülünü verirler."*

YANIK

Yetkin Gülmen

İnsan beyninin karmaşasından ziyade bilinç beni şaşırtmıştır, muhakeme yeteneği... Türümüzün gelişimindeki eksik hissetmek, boşluk doldurmak üzerine inşaa edilen medeniyetlerin doyumsuzluğu, insanın doyumsuzluğu ve bunu bilinçle yaşamaları... Her birayın evren algıyışları nasıl şaşılacak bir doğru olmadığını ispatlıyorsa bir o kadar da bilinç seviyelerinin çeşitliliğini de gerçek kılıyor...

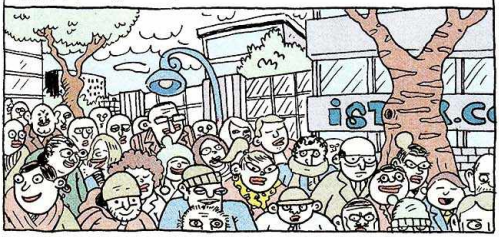

Güneş zekası, fena fillah, Nirvana, Do sesi, bir çok kadim öğretideki yedi mertebelerin en yüksek bilinç seviyeleri... Genelde toplumlar bu yedi bilinç seviyesinde ilk üç basamağı içinde barındıran hayvan ve ilham döngüsü içinde kendilerini tekrar ederler...

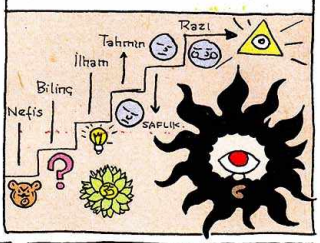

-3. Gözüm ilk açıldığında farkettiğim şey, içinde bulunduğum ve birşeyleri kavramış olduğunu düşündüğüm insanlar bile caresiz ve çiğ pinyorlarmış ama perspektifim genişledikçe anladımki durum daha vahimmiş.
-3. Gözümüz mü?
-Evet, 3. Gözüm...

Hayatta kalma güdüsünün çarpık evrimine şahit oldum, kitleleri savaşlara, yıkımlara sürükleyebilecek derecede çarpık bir evrim... Ying yang i düşünün ying yang diye birşey neredeyse kalmamış kötücül olan bütün güzellikleri neredeyse işgal etmiş, izansız ve dengesiz bir türün tüm aç gözlü ve bencil duruşuyla altın çağını yaşadığı karanlık bir dönemdeyiz.

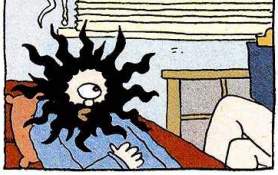

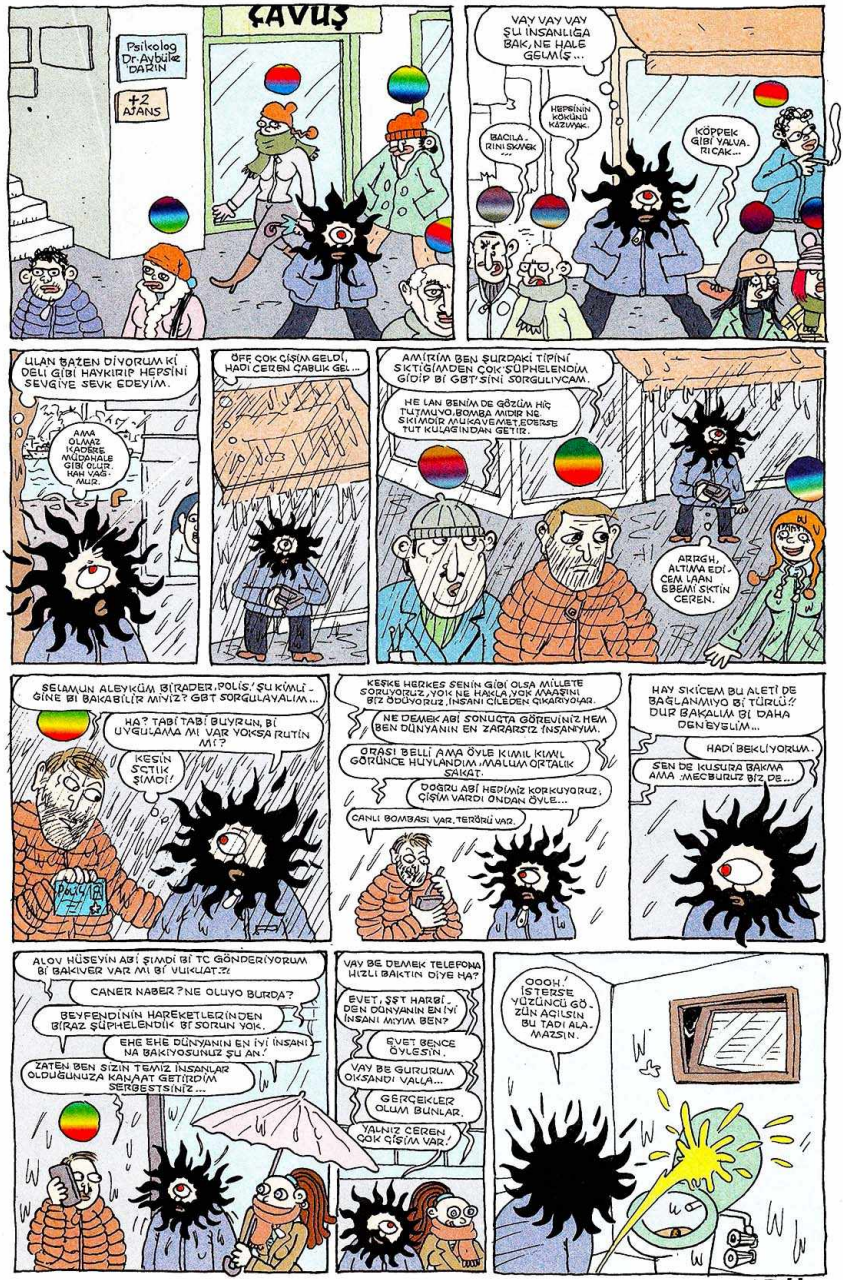
ÇAVUŞ
Psikolog Dr. Aybüke DARIN
+2 AJANS
VAY VAY VAY ŞU İNSANLIĞA BAK, NE HALE GELMİŞ...
BACILARINI SKAVEK...
HEPSİNİN KÖKÜNÜ KAZIMAK.
KÖPPEK GİBİ YALVA. RICAK...
ULAN BAZEN DİYORUM Kİ DELİ GİBİ HAYKIRIP HEPSİNİ SEVGİYE SEVK EDEYİM.
AMA OLMAZ KAOSE MÜDAHALE GİBİ OLUR. KAN VAS. MUR.
ÖFF ÇOK ÇİŞİM GELDİ, HADİ CEREN ÇABUK GEL...
AMİRİM BEN SURDAKİ TİPİNİ SIKTİĞİMDEN ÇOK ŞÜPHELENDİM GİDİP Bİ GBT'SİNİ SORGULİYCAM.
HE LAN BENİM DE GÖZÜM HİÇ TUTMUYO, BOMBA MIDIR NE. SIKIMDIR MUKAVEMET EDERSE TUT KULAĞINDAN GETİR.
ARRGH, ALTIMA EDİCEM LAAN EBEMİ SIKTİN GEREN.
SELAMUN ALEYKÜM Bİ TRADER, POLİS, ŞU KİMLİNİZİNE Bİ BAKABİLİR MİYİZ? GBT SORGULAYALIM...
HA? TABİ TABİ BUYRUN, Bİ UYGULAMA MI VAR YOKSA RUTİN MI?
KESİN ŞÜTLÜK ŞİMDİ!
KESKE HERKES SENİN GİBİ OLSA MİLLETE SORUYORUZ, YOK NE HAKLA YOK AMASINI BİZ ÖDÜYORUZ, İNSANI CİLEDEN ÇIKARIYORLAR.
NE DEMEK ABİ SONUÇTA GÖREVİNİZ HEM BEN DÜNYANIN EN ZARARSIZ İNSANIYIM.
ORASI BELLİ AMA ÖYLE KIMIL KIMIL GÖRÜNCE HUYLANDIM, MALUM ORTALIK SAKAT.
DOĞRU ABİ HEPİMİZ KORKUYORUZ, ÇİŞİM VARDI ONDAN ÖYLE...
CANLI BOMBASI VAR, TERÖRÜ VAR.
HAY SIKİCEM BU ALETİ DE BAĞLANMIYO Bİ TÜRLÜ? DUR BAKALIM Bİ DAHA DENEYELİM...
HADİ BEKLİYORUM.
SEN DE KUSURA BAKMA AMA MECBURUZ BİZ DE...
ALOV HÜSEYİN ABİ ŞİMDİ Bİ TC GÖNDERİYORUM Bİ BAKIVER VAR MI Bİ VUKUATI?
CANER NABER? NE OLUYO BURDA?
BEYFENDİNİN HAREKETLERİNDEN BİRAZ ŞÜPHELENDİK Bİ SORUN YOK.
EHE EHE DÜNYANIN EN İYİ İNSANINA BAKIYOSUNUZ ŞU AN.
ZATEN BEN SİZİN TEMİZ İNSANLAR OLDUĞUNUZA KANAAT GETİRDİM SERBESTSİNİZ...
VAY BE DEMEK TELEFONA HIZLI BAKTIN DİYE HA?
EVET, ŞST HARBİDEN DÜNYANIN EN İYİ İNSANI MIYIM BEN?
EVET BENCE ÖYLESİN.
VAY BE GURURUM OKŞANDI VALLA...
GERÇEKLER OLUM BUNLAR.
YALNIZ CEREN ÇOK ÇİŞİM VAR.
OOOH. İSTERSEN YÜZÜNCÜ GÖZÜN AÇILSIN BU TADI ALAMAZSIN.

"İKİ ACAYİP HİKAYE"

AH! ANAM UAY!
AA? NE OLDU LAN SANA BÖYLE?
OY!
GEL BAKAYIM ŞÖYLE!
LAP
BEN ADAM! BÖYLE...
CAART DİYE!
CARTH
BEN GELİYORUM İSTANBUL !!!
2 SAAT ÖNCE.
BU NE BİÇİM DÜNYALI... SANKİ BİSEYLERİ EKSİK GİBİ?. KAÇIRA KAÇIRA BUNU MU KAÇIRDINIZ?.
KOL VE BACAKLARI YOK GALİBA...
AH CANIM YAZIK YA...
HADİ ONA Bİ SÜRPRİZ YAPALIM UYANINCA SEVİNSİN GARİP...
BİRAZ ABARTILI OLDU AMA GÜZEL OLDU. UMARIM SAKİN BİRİDİR. GÜCÜNÜ KULLANIP ÖTEKİ İNSANLARA DA ZARAR VERMEZ...
BACAKSIZ OSMAN İSTANBUL'UN YARISINI YOK ETTİKTEN SONRA ANCAK DURDURULDU...
İKİNCİ HİKAYE SAYFA 44'TE

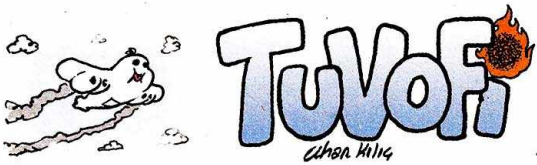

Önüne gelen fırsatları iyi değerlendiren kahramanımız Tuvofi; Survivor'da ünlüler takımına katılması için birinci ağızdan teklif almış olsa da teklifi sahibi biri olduğundan, Gönüllüler takımına katılmayı tercih eder. Aynı sebeple kendisini saatlerdir esir eden Alp Kırşan'ın muhabbetini sabırla dinlemektedir...

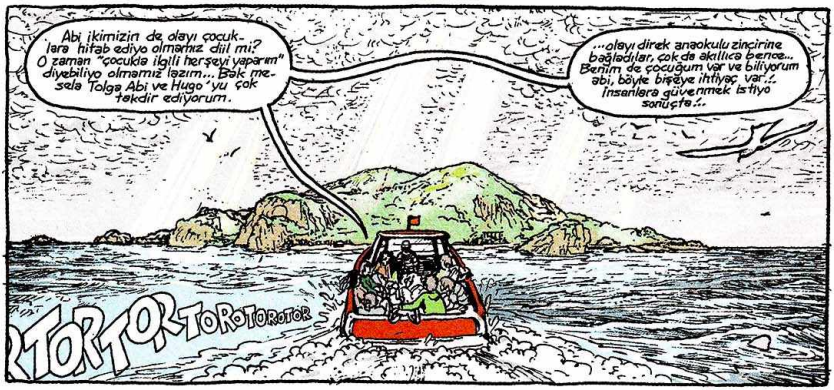

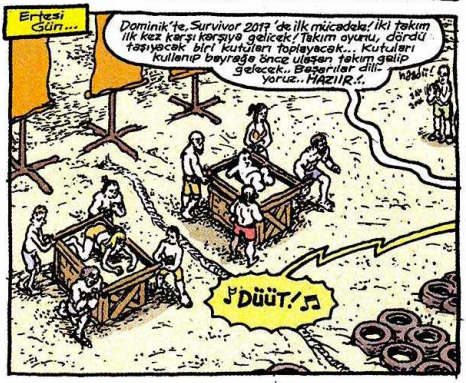

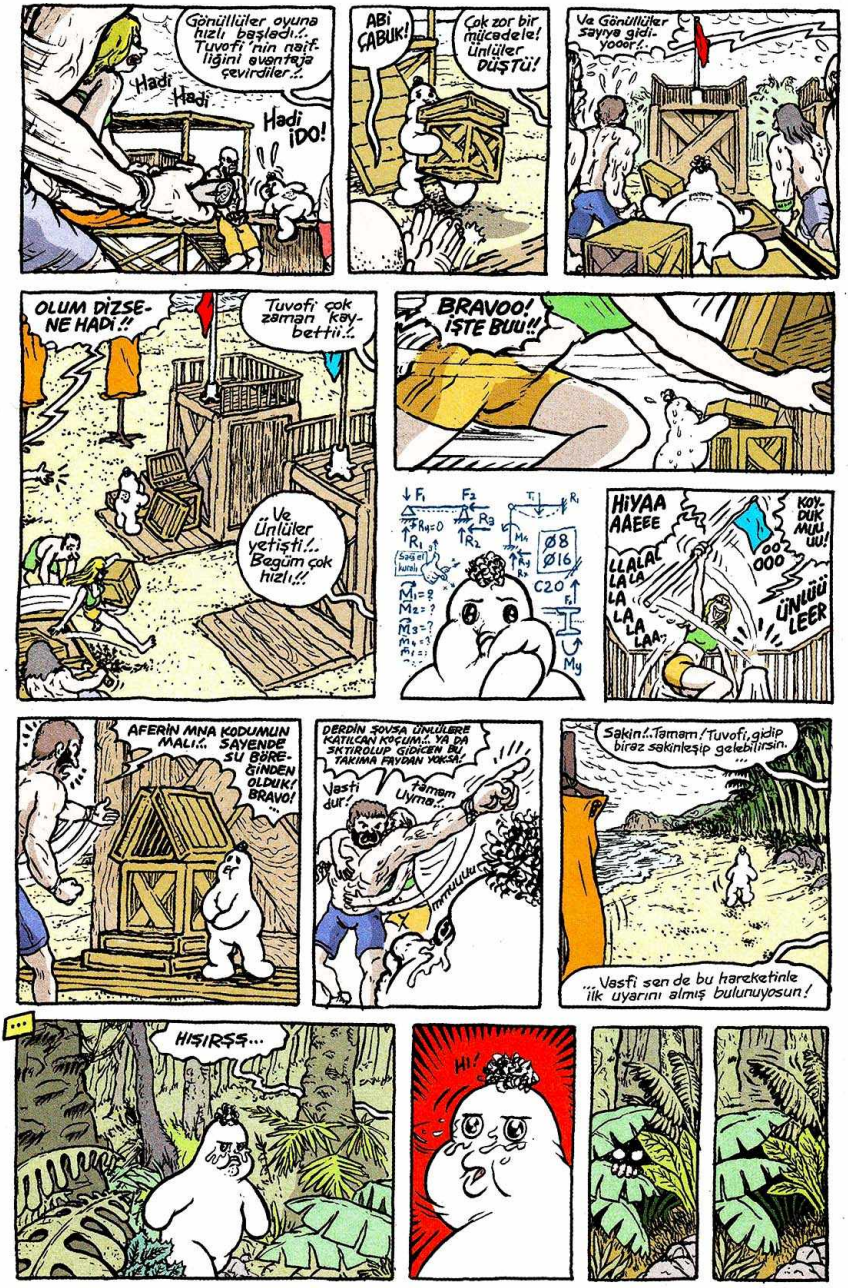
Gönüllüler oyuna hızlı başladı.. Tuvofi'nin naifliğini avantaja çevirdiler..
Hadi
Hadi
Hadi iDO!
ABİ ÇABUK!
Çok zor bir mücadele! Ünlüler... DÜŞTÜ!
Ve Gönüllüler sayıya gidiyoor..
OLUM DİZSENE NE HADİ!!
Tuvofi çok zaman kaybettii..
Ve Ünlüler yetişti!.. Bağüm çok hızlı..!!
BRAVOO! İŞTE BUU!!
HİYAA AAEEE
LLALALA LA LA LA LAA..
KOYDUK MUU UU!
OOO OOO
ÜNLÜÜ LEER
AFERİN MNA KODUMUN MALI..
SAYENDE SU BİRE-GİNDEN OLDUK! BRAVO!
DERDİN ŞOVSA ÜNLÜLERE KATILCAN KOÇUM.. YA DA SIKTIROLUP GİDİCEN BU TAKIMA FAYDAN YOKSA!
Vasfi dur..
Tamam Uyma..
Sakin!..Tamam! Tuvofi, gidip biraz sakinleşip gelebilirsin..
...Vasfi sen de bu hareketinle ilk uyarını almış bulunuyosun!
HIŞIRŞŞ...
HI!

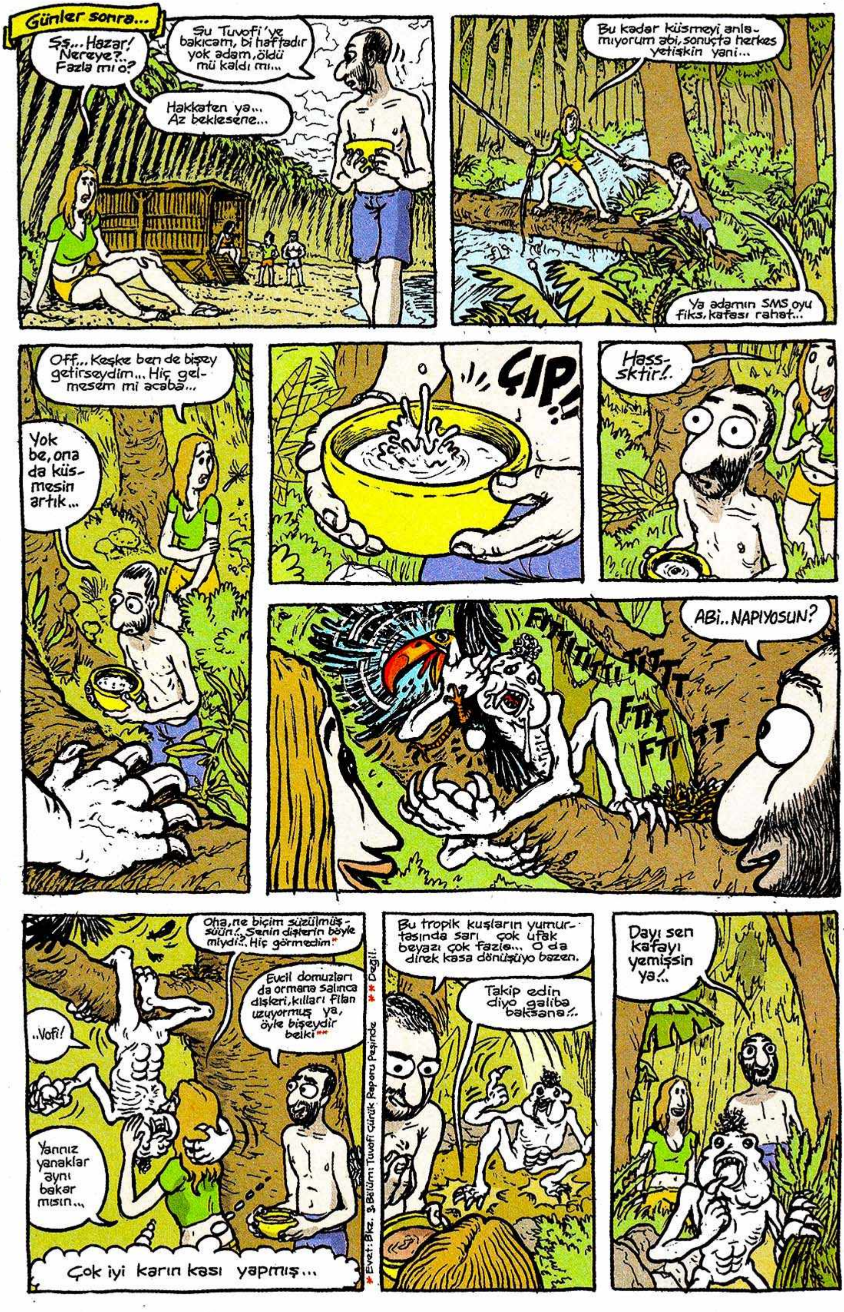

Günler sonra...
Şş... Hazar! Nereye?.. Fazla mı o?
Şu Tuvofi'ye bakıcam, bi haftadır yok adam, öldü mü kaldı mı...
Hakkaten ya... Az beklesene...
Bu kadar küsmeyi anlamıyorum abi, sonuçta herkes yetişkin yani...
Ya adamın SMS oyu fiks, kafası rahat...
Off... Keşke ben de bişey getirseydim... Hiç gelmesem mi acaba...
Yok be, ona da küsmesin artık...
ÇIP!!
Hass-sktir!.
ABi.. NAPIYOSUN?
FITT FTT FTT
Oha, ne biçim süzülmüşsüün!.. Senin dişlerin böyle miydi?.. Hiç görmedim*
..Vofi!
Evcil domuzları da ormana salınca dişleri, kılları filan uzuyormuş ya, öyle bişeydir belki**
Yanrız yanaklar aynı bakar mısın...
Çok iyi karın kası yapmış...
* Evet: Bkz. 3. Bölüm: Tuvofi Çürük Raporu Peşinde ** Değil.
Bu tropik kuşların yumurtasında sarı çok ufak beyazı çok fazla... O da direk kasa dönüşüyo bazen.
Takip edin diyo galiba baksana!..
Dayı sen kafayı yemişsin ya!..

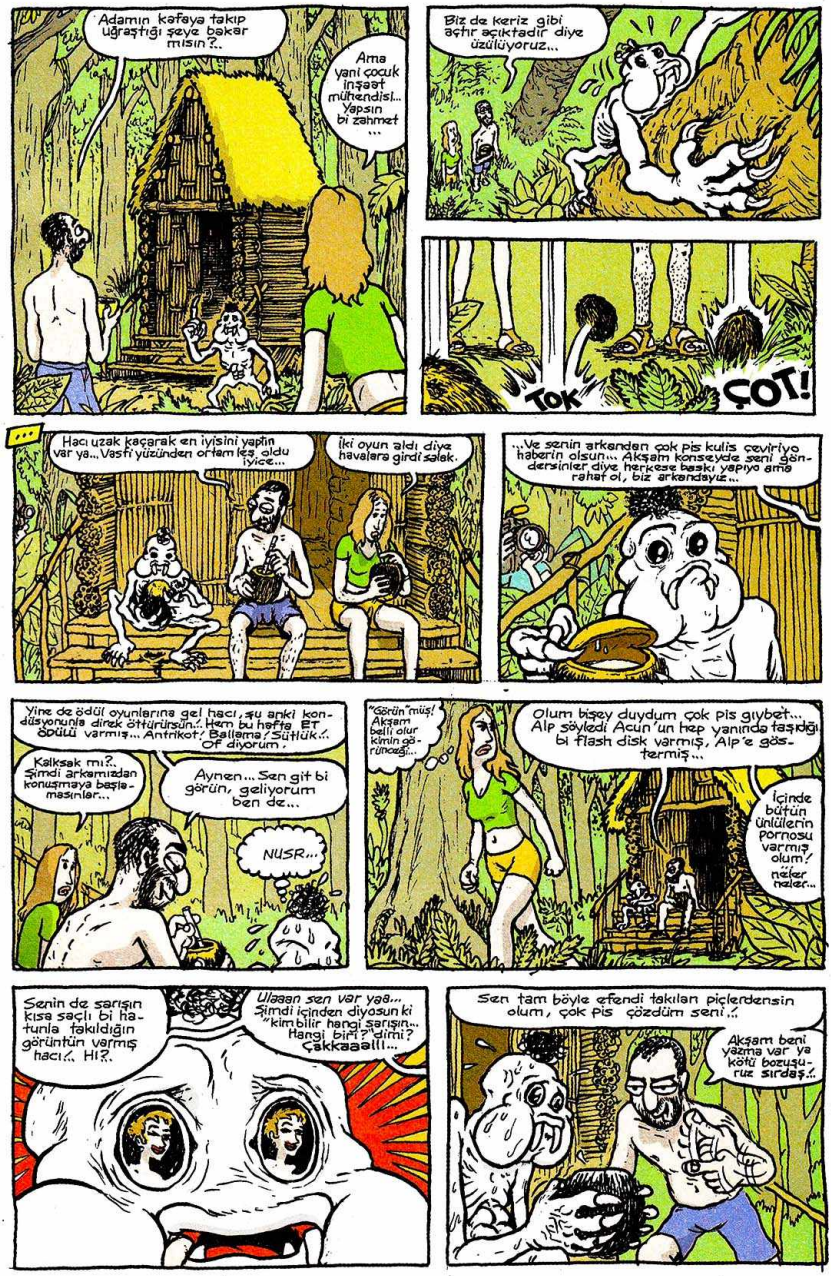
Adamın kafaya takıp uğraştığı şeye bakar mısın?..
Ama yani çocuk inşaat mühendisi... Yapsın bi zahmet ...
Biz de keriz gibi açlık açıktadır diye üzülüyoruz...
TOK
ÇOT!
...
Hacı uzak kaçarak en iyisini yaptın var ya... Vasfi yüzünden ortam leş oldu iyice...
İki oyun aldı diye havalara girdi salak.
...Ve senin arkenden çok pis kulis çevirliyo haberin olsun... Akşam konseyde seni eğendersiniler diye herkesle baskı yapıyo amiş rahat ol, biz arkendayız...
Yine de ödül oyunlarına gel hacı, şu anki kondisyonunla direk ötürürsün... Hem bu hafta ET ödüllü varmış... Antrikot, Baliğma, Sütlük... Of diyorum...
Kalksak mı?. Şimdi arkamızdan konuşmaya başlamasınlar...
Aynen... Sen git bi görün, geliyorum ben de...
NUSR...
"Görün"müş! Akşam belli olur kimin görüneceği...
Olum bişey duydum çok pis gıybet... Alp söyledi Acun'un hep yanında taşıdığı bi flash disk varmış, Alp'e göstermiş...
İçinde bütün ünlülerin pornosu varmış olum?. neler neler...
Senin de sarışın kısa saçlı bi hatunla tekildiğin görüntün varmış hacı... Hı?..
Ulaaan sen var yaa... Şimdi içinden diyosun ki "kim bilir hangi sarışın.. Hangi biri?" dimi? Çakkaaallı...
Sen tam böyle efendi takılan piçlerdensin olum, çok pis çözdüm seni...
Akşam beni yazma var ya kötü bozuşuruz sırdaş...

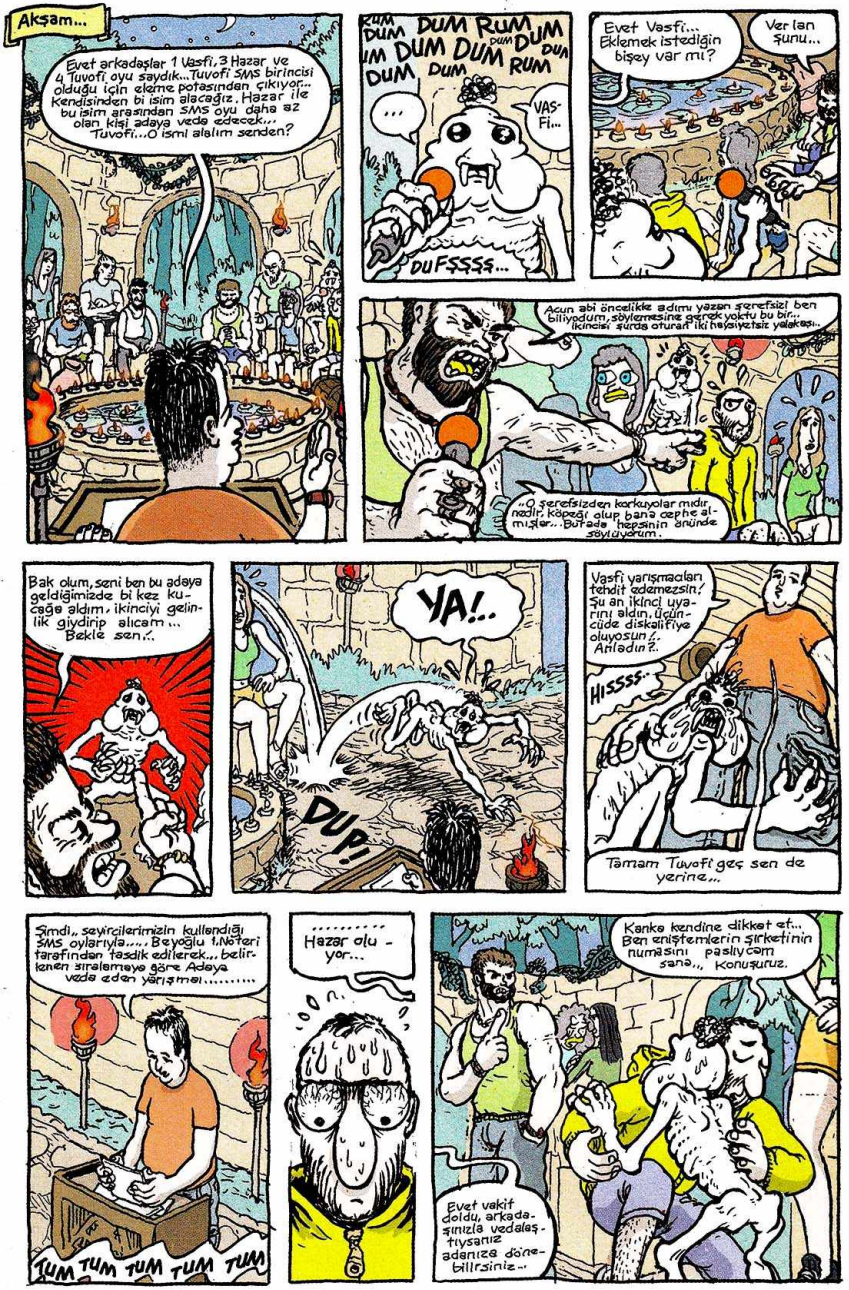
Akşam...
Evet arkadaşlar 1 Vasfi, 3 Hazar ve 4 Tuvofi oyu saydık...Tuvofi SMS birincisi olduğu için eleme potasından çıkıyor... Kendisinden bi isim alacağız, Hazar ile bu isim arasından SMS oyu daha az olan kişi adaya veda edecek... Tuvofi...O ismi alalım senden?
DUM DUM RUM DUM DUM DUM DUM DUM DUM DUM RUM
...
VASFI...
DUFSSSS...
Evet Vasfi... Eklemek istediğin bişey var mı?
Ver lan şunu...
Acun abi öncelikle adımı yazan şerefsiz! ben biliyodum, söylemesine gerek yoktu bu bir... ikincisi şurda oturup iki hasiyetsiz yalakası...
...O şerefsizden korkuyolar mıdır nedir, köpeği olup bana cephe alıyorlar.. Burada hepsinin önünde söylüyorum.
Bak olum, seni ben bu adaya geldiğimizde bi kez kucağa aldım, ikinciyi gelinlik giydirip alıcam... Bekle seni..
YA!..
DUP!
Vasfi yarışmacıları tehdit edemezsin! Şu an ikinci uyarını aldın. Üçüncüde diskalifiye oluyosun! Anladın?
HISSSS..
Tamam Tuvofi geç sen de yerine...
Şimdi,, seyircilerimizin kullandığı SMS oylarıyla..... Beyoğlu 1.Noteri tarafından tasdik edilerek... belirlenen sıralamaya göre Adaya veda eden yarışmacı.....
TUM TUM TUM TUM TUM
.....
Hazar oluyor...
Kanka kendine dikkat et... Ben enişteminin şirketinin numarasını paslıyom sana,, konuşuruz.
Evet vakit doldu, arkadaşınızla vedalaşabilirsiniz...

pişt...
..üstad...

Hadi adamda et kalmadı, daha neyi bekletiyosun?
Olum bu sene çok pis denetleme var, s.ke s.ke gerçek noter kullandık... Kafana göre, eleme yok öyle artık...
Ben devreye girersem format filan dinlemiyem ama.

Sakiiin!.. Alp tatlılıkla halletti o işi, rahat ol. Kendi kendine diskalifiye etti. ricem onu ben... Zokayı yutmuş çoktan ...
Önce göndericem, sonra halka oynatıp geri getiricem...

Sen dur daha onu firmalara çıkarıcam ben... Panaromalar sundurucaam... Medialıc hal. saha maçı bile yaptırıcam ona...
Mesleği dışında her şeyi yaptırır..

V..vay...
P!..piç

Ürküttün kuzuyu...

KROOUUUUU!

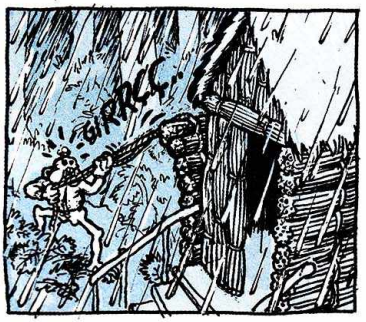
GIRRR..

HRSSS

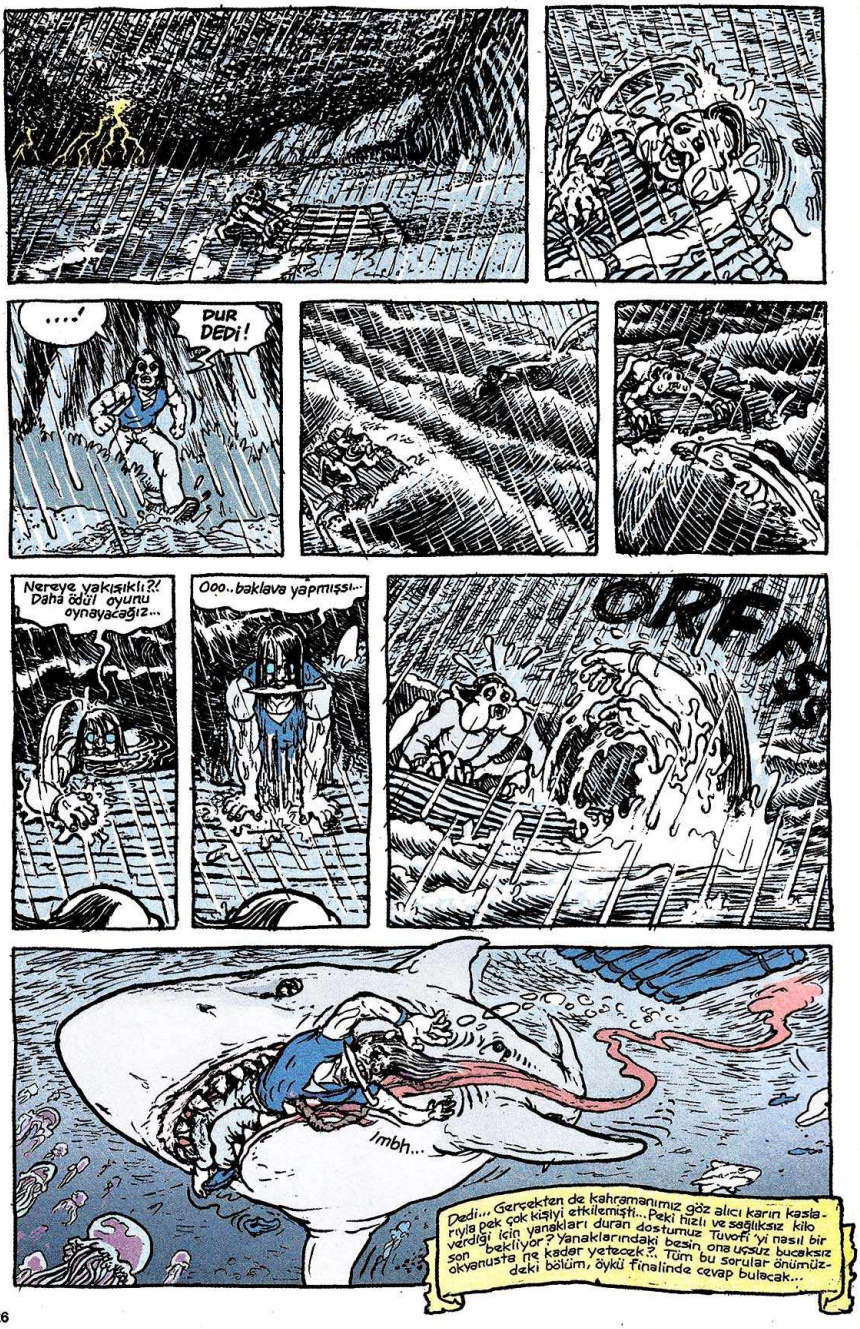
....!
DUR DEDİ!
Nereye yakışıklı?! Daha ödü oyunu oynayacağız...
Ooo..baklava yapmışsı...
ORF
Imbh...
Dedi... Gerçekten de kahramanımız göz alıcı karın kaslarıyla pek çok kişiyi etkilemişti... Peki hızlı ve sağlıksız kilo verdiği için yanakları duran dostumuz Tuvoffi'yi nasıl bir son bekliyor? Yanaklarındaki beşin, ona uçsuz bucaksız okyanusta ne kader yetecek?. Tüm bu sorular önümüzdeki bölüm, öykü Finalinde cevap bulacak...

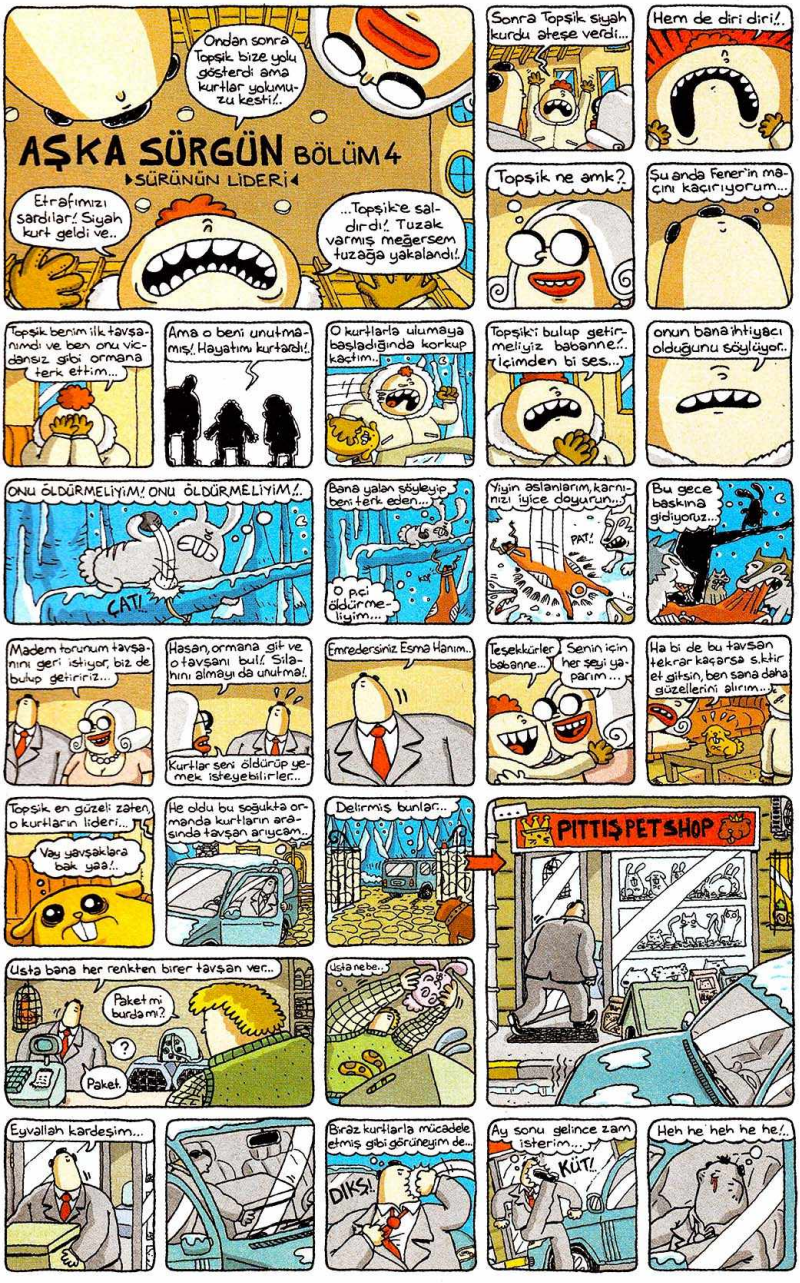
Ondan sonra Topşik bize yolu gösterdi ama kurtlar yokmuşu keşfi!..
AŞKA SÜRGÜN BÖLÜM 4
SÜRÜNÜN LİDERİ
Etrafımızı sardılar!.. Siyah kurt geldi ve..
...Topşik'e saldırdı!.. Tuzak varmış, meğersem tuzağa yakalandı!..
Sonra Topşik siyah kurdu ateşe verdi...
Hem de diri diri!..
Topşik ne amk?
Şu anda Fener'in maçını kaçırıyorum...
Topşik benim ilk tavşanımdı ve ben onu vicdansız gibi ormana terk ettim...
Ama o beni unutmamış! Hayatımı kurtardı!
O kurtlarla ulumaya başladığında korkup kaçtım...
Topşik'i bulup getirmeliyiz babanne!.. İçimden bi ses...
onun bana ihtiyacı olduğunu söylüyor..
ONU ÖLDÜRMELİYİM! ONU ÖLDÜRMELİYİM!..
CAT!
Bana yalan söyleyip beni terk eden...
O pici öldürmeliyim...
Yiyin aslanlarım, karnınızı iyice doyurun...
PAT!
Bu gece baskına gidiyoruz...
Madem torunum tavşanını geri istiyor, biz de bulup getiririz...
Hasan, ormana git ve o tavşanı bul! Silahını almayı da unutma!
Kurtlar seni öldürüp yemek isteyebilirler..
Emredersiniz Esma Hanım..
Teşekkürler babanne...
Senin için her şeyi yaparım...
Ha bi de bu tavşan tekrar kaçarsa s.iktir et gitsin, ben sana daha güzellerini alırım...
Topşik en güzeli zaten, o kurtların lideri...
Vay yavşaklara bak yaa!..
He oldu bu soğukta ormanda kurtların arasında tavşan arıycam...
Delirmiş bunlar...
PITTIŞPETSHOP
Usta bana her renkten birer tavşan ver...
Paket mi burda mı?
?
Paket.
Usta nebe..?
Eyvallah kardeşim...
Biraz kurtlarla mücadele etmiş gibi görüneyim de...
DIKS!
Ay sonu gelince zam isterim...
KÜT!
Heh he heh he he!..

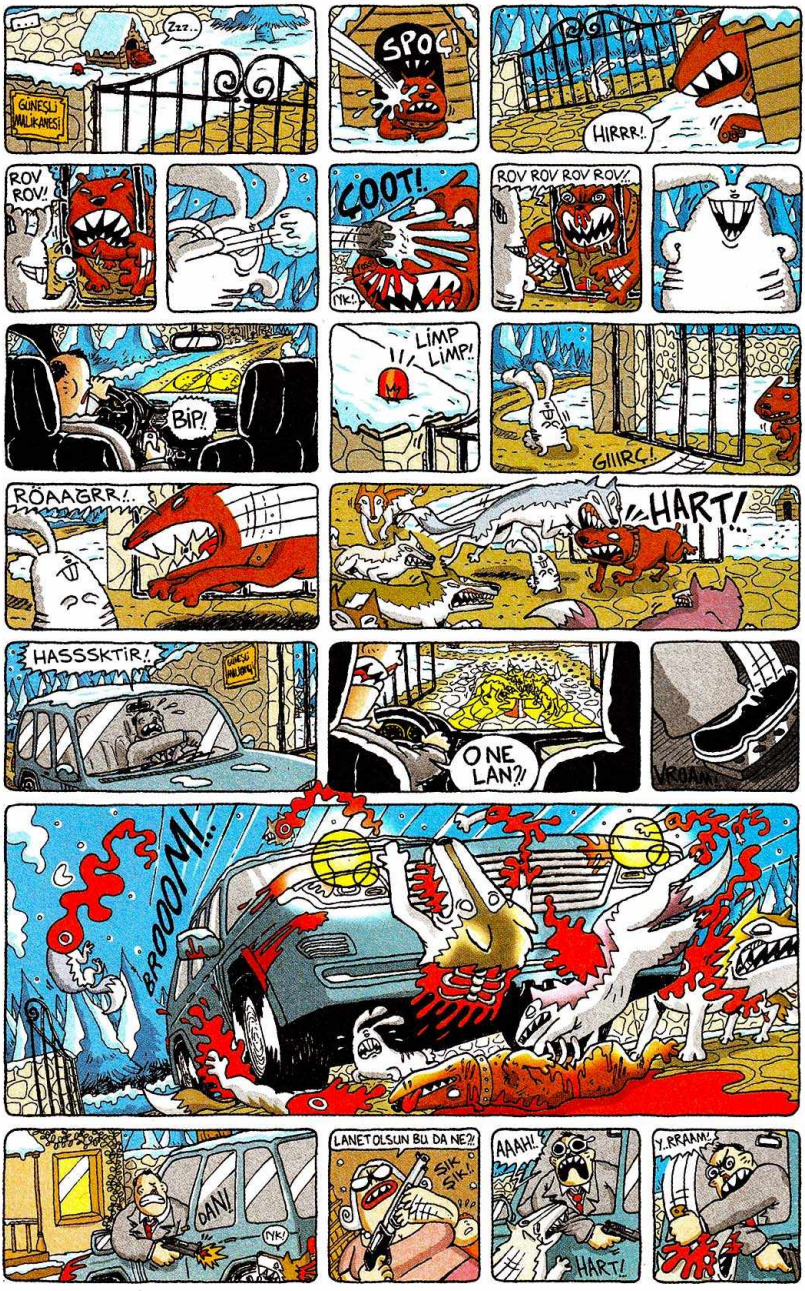
...
Zzz..
GÜNEŞLİ MALİKANESİ
SPOC!
HIRRR!
ROV ROV!
ÇOOT!
NK!
ROV ROV ROV ROV!
BİP!
LİMP LİMP!
GIIIRC!
RÖAAGRR!
HART!
HASSSKTİR!
GÜNEŞLİ MALİKANESİ
O NE LAN?!
VRAAM
BROOOM!!
DAN!
NK!
LANET OLSUN BU DA NE?!
SIK SIK!
AAAH!
HART!
Y.RRAAM!

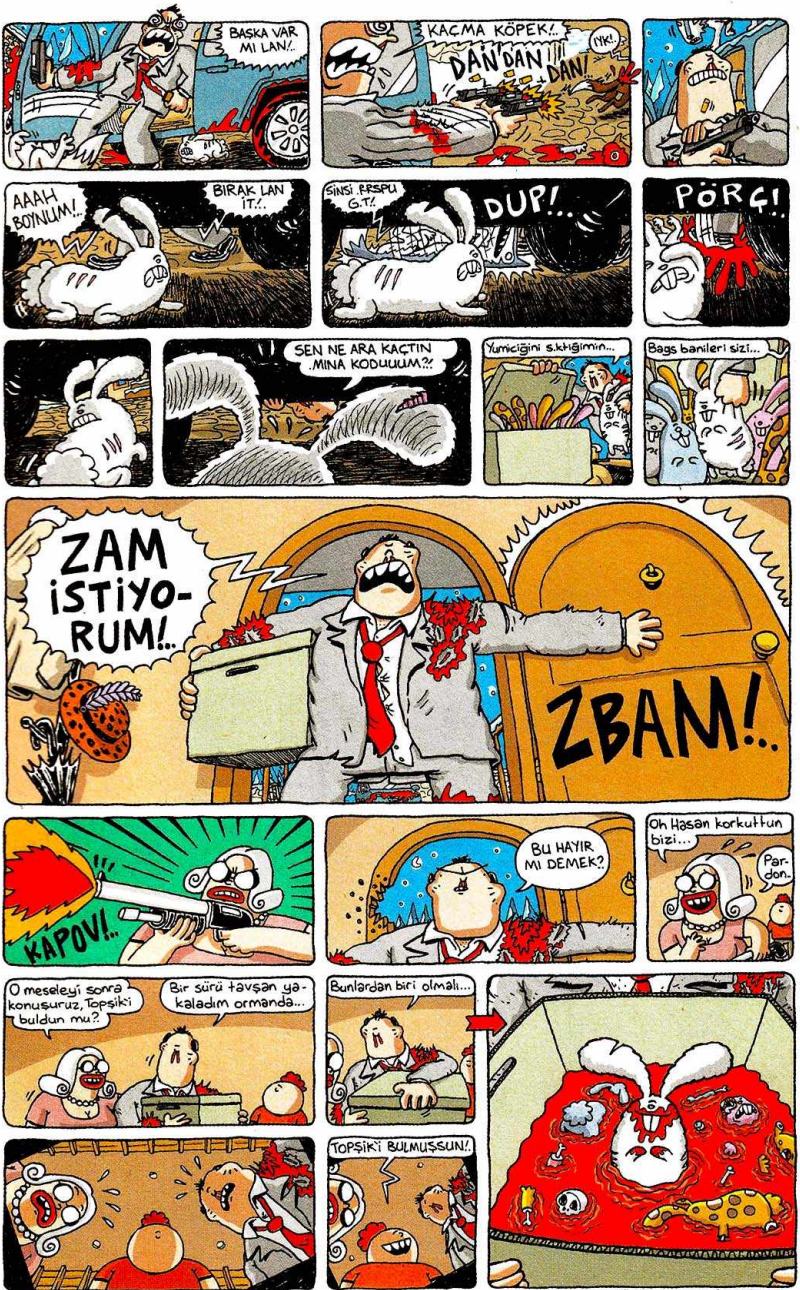
BAŞKA VAR MI LAN!..
KAÇMA KÖPEK!..
DAN DAN DAN!
YK!..
AAAH BOYNUM!..
BIRAK LAN İT!..
SİNSİ RESPUTİN G.T.!
DUP!..
PÖRÇ!..
SEN NE ARA KAÇTIN .MINA KODUUUM?!
Yumiciğini s.ktiğimin...
Bags banileri sizi...
ZAM İSTİYO-RUM!..
ZBAM!..
KAPOV!..
BU HAYIR MI DEMEK?
Oh Hasan korkuttun bizi...
Pardon.
O meseleyi sonra konuşuruz, Topşiki buldun mu?
Bir sürü tavşan yakaladım ormanda...
Bunlardan biri olmalı...
TOPŞİKİ BULMUŞSUN!..
GELECEK AY BÖLÜM 5 VAHŞETİN ÇAĞRISI

Çarşambalar Güzeldir

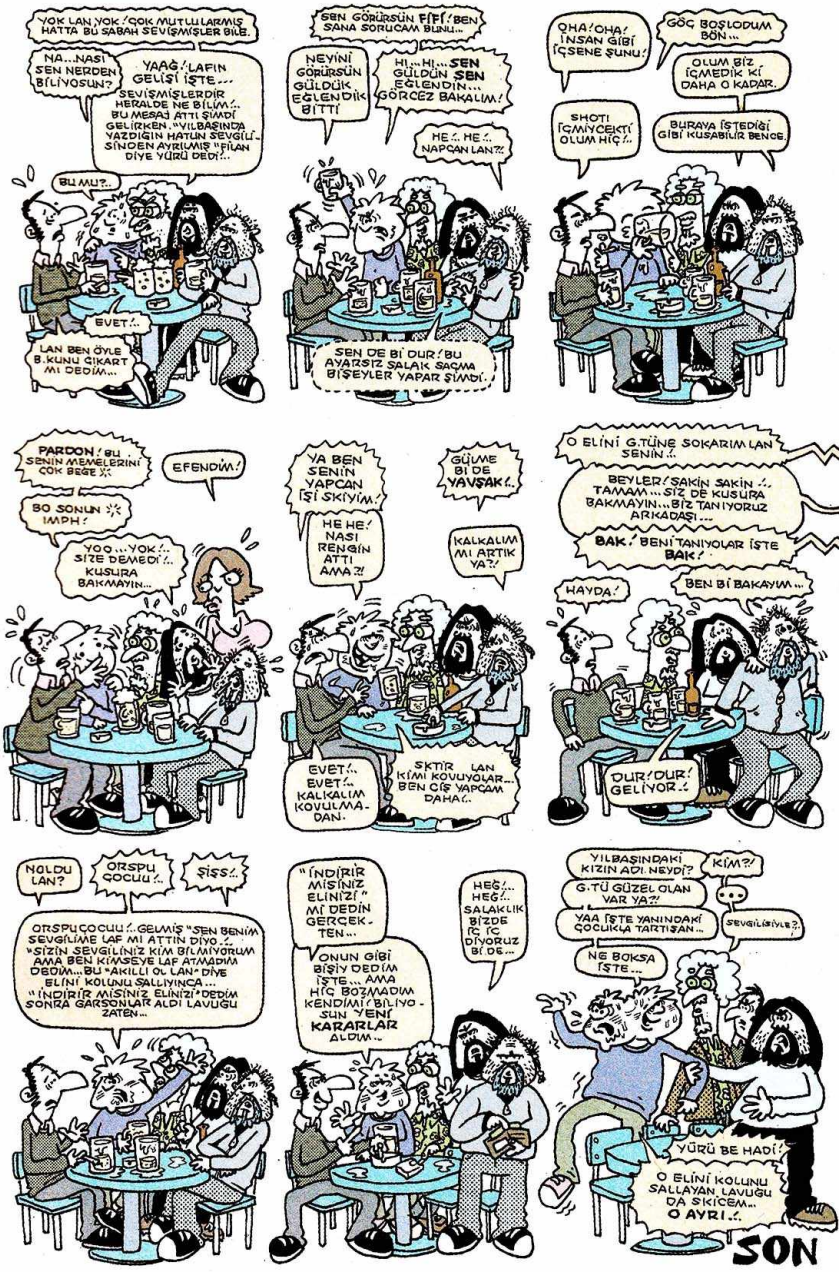
YOK LAN YOK ÇOK MUTLULARMIŞ HATTA BU SABAH SEVİŞMİŞLER BİLE.
NA...NASI SEN NEREDEN BİLİYOSUN?
YAAĞ LAFIN GELİŞİ İŞTE... SEVİŞMİŞLERDİR HERALDE NE BİLİM.. BU MESAJ ATTI ŞİMDİ GELİRKEN "VİLBAŞINDA YAZDIĞIN HATUN SEVGİLİ SİNDEN AYRILMIŞ "FİLAN DİYE YÜRÜ DEDİ...
BU MU?..
EVET..
LAN BEN ÖYLE B.KUNU ÇIKART MI DEDİM...
SEN GÖRÜRSÜN FİFİ..BEN SANA SORUCAM BUNU...
NEYİNİ GÖRÜRSÜN GÜLDÜK EĞLENDİK BİTTİ!
HI...HI...SEN GÜLDÜN SEN EĞLENDİN... GÖRCEZ BAKALIM!
HE.. HE.. NAPCAN LAN?!
SEN DE Bİ DUR! BU AYARSIZ SALAK SAÇMA BİŞEYLER YAPAR ŞİMDİ!
OHA! OHA! İNSAN GİBİ İÇSENE ŞUNU!
GÖÇ BOŞLODUM BÖN...
OLUM BİZ İÇMEDİK Kİ DAHA O KADAR.
SHOT İÇMİYOEKTİ OLUM HİÇ!..
BURAYA İSTEDİĞİ GİBİ KUSABİLİR BENCE.
PARDON! BU SENİN MEMELERİNİ ÇOK BEĞE
EFENDİM?
BO SONUN IMPH!
YOO...YOK!.. SİZE DEMEDİ!.. KUSURA BAKMAYIN...
YA BEN SENİN YAPCAN İŞİ SKİYİM!
HE HE! NASI REŞİN ATTI AMA?!
GÜME Bİ DE YAVŞAK!..
KALKALIM MI ARTIK YA?!
EVET!.. EVET!.. KALKALIM KOVULMADAN.
SKTİR LAN KİMİ KOVUYOLAR.. BEN ÇİŞ YAPCAM DAHA!..
O ELİNİ G.TÜNE SOKARIM LAN SENİN!..
BEYLER! SAKİN SAKİN!.. TAMAM...SİZ DE KUSURA BAKMAYIN...BİZ TANIYORUZ ARKADAŞI...
BAK! BENİ TANIYOLAR İŞTE BAK!
HAYDA!
BEN Bİ BAKAYIM...
DUR! DUR! GELİYOR!..
NOLDU LAN?
ORSPU ÇOCUĞU!..
ŞİSS!..
ORSPU ÇOCUĞU!..GELMİŞ "SEN BENİM SEVGİLİMİ LAF MI ATTIN DİYO..! "SİZİN SEVGİLİNİZ KİM BİLMİYORUM AMA BEN KİMSEYE LAF ATMADIM DEDİM...BU "AKILLI OL LAN" DİYE ELİNİ KOLUNU SALLAYINCA.. "İNDİRİP MİSİNİZ ELİNİZİ" DEDİM SONRA GARSONLAR ALDI LAVUĞU ZATEN...
"İNDİRİR MİSİNİZ ELİNİZİ" Mİ DEDİN GERÇEKTEN...
ONUN GİBİ BİŞİY DEDİM İŞTE... AMA HİÇ BOZMADIM KENDİMİ! BİLİYOSUN YENİ KARARLAR ALDIM...
HEÇ.. HEÇ.. SALAKLIK BİZDE İÇ İÇ DİYORUZ Bİ DE...
YILBAŞINDAKİ KİZİN ADI NEYDİ?
KİM?!
G.TÜ GÜZEL OLAN VAR YA?!
YAA İŞTE YANINDAKİ ÇOCUKLA TARTIŞAN...
SEVGİLİSİYLE?
NE BOKSA İŞTE...
YÜRÜ BE HADİ!
O ELİNİ KOLUNU SALLAYAN LAVUĞU DA SKİCEM... O AYRI..
SON

ÇAĞATAY
EVİNİN ERKEĞİ...

KUBİLAY ODABAŞ

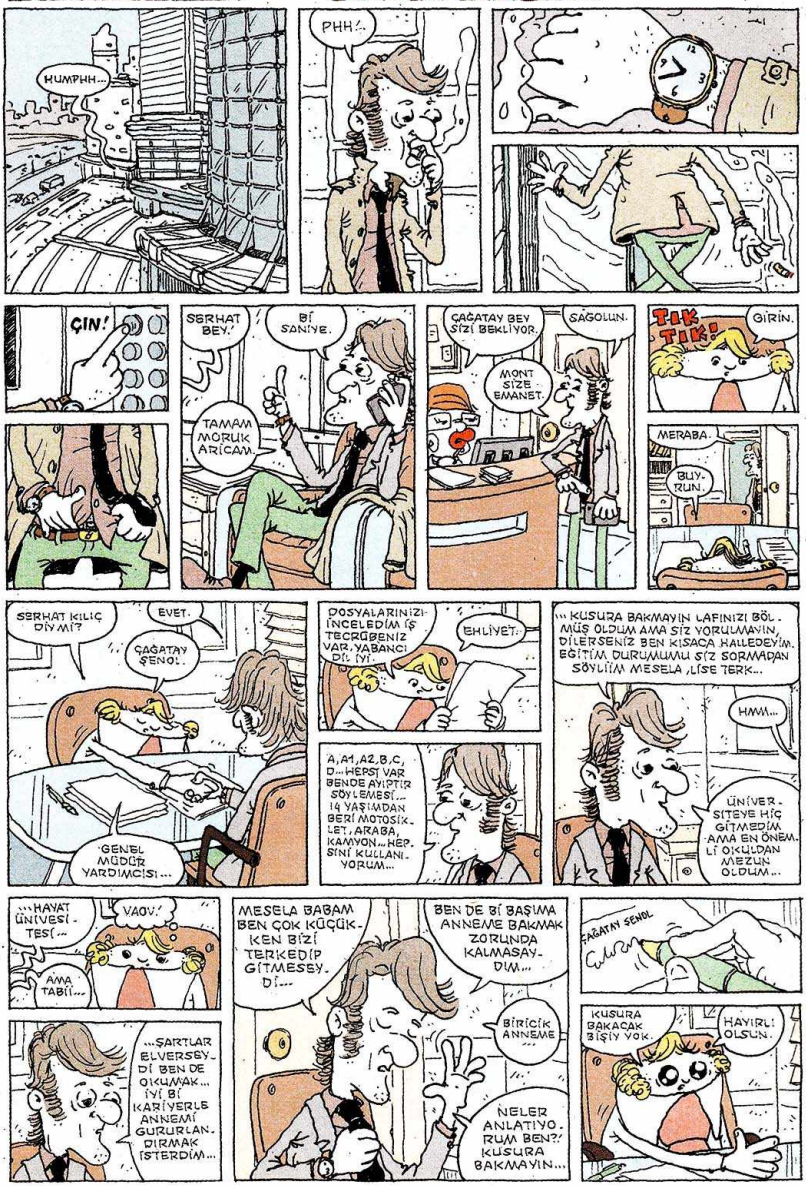

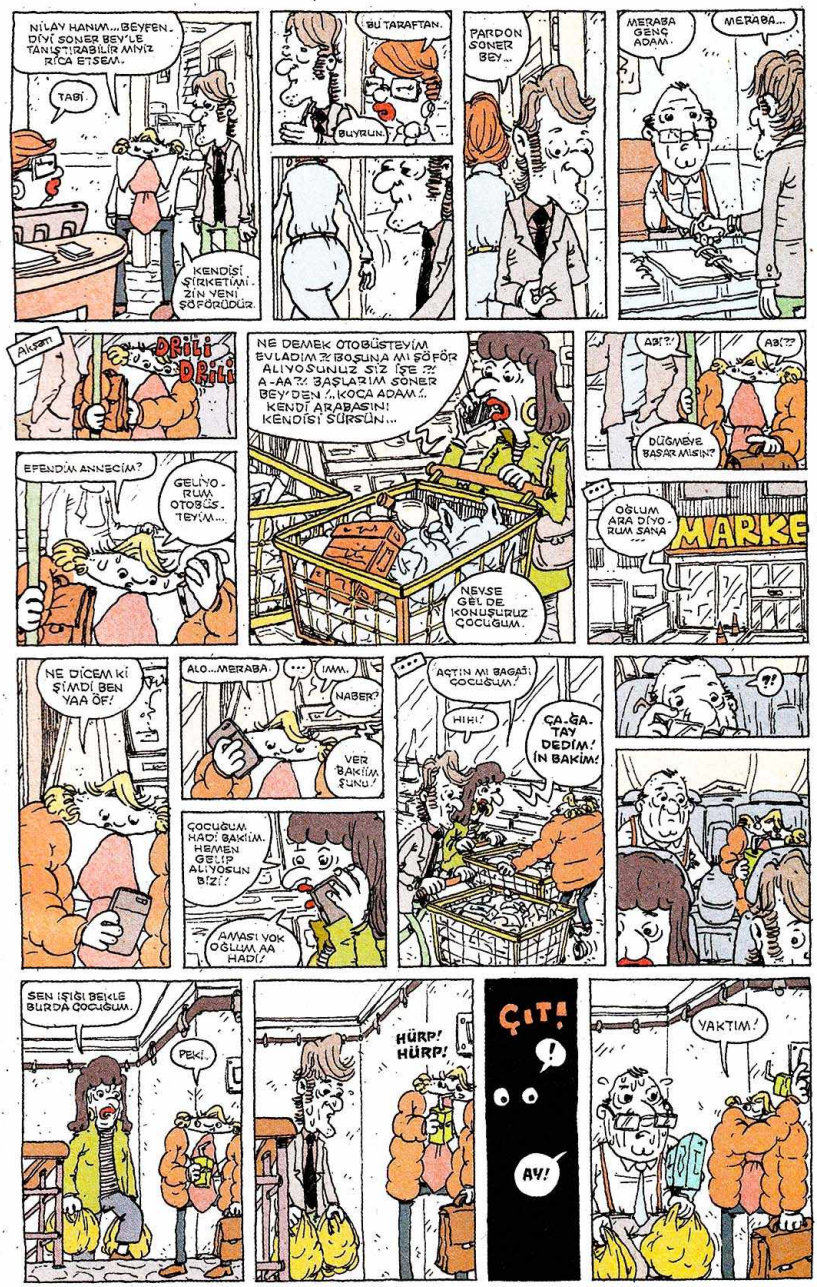
NİLAY HANIM... BEYFENDİYİ SONER BEY'LE TANIŞTIRABİLİR MİYİZ RİCA ETSEM.
TABİ
KENDİSİ ŞİRKETİMİZİN YENİ ŞÖFÖRÜDÜR
BU TARAFTAN.
BUYRUN.
PARDON SONER BEY...
MERABA GENÇ ADAM.
MERABA...
Aksam
DRİLİ DRİLİ
NE DEMEK OTOBÜSTEYİM EVLADIM?! BOŞUNA MI ŞÖFÖR ALIYOSUNUZ SİZ İŞE?! A-AA?! BAŞLARIM SONER BEY'DEN!.. KOCA ADAM!.. KENDİ ARABASINI KENDİSİ SÜRSÜN...
AH!?
AH!?
DÜĞMEYE BASAR MISIN?
EFENDİM ANNECİM?
GELİYORUM OTOBÜS-TEYİM...
OĞLUM ARA DİYORUM SANA
MARKE
NEYSE GİDE KONUŞURUZ ÇOCUĞUM.
NE DİCEM Kİ ŞİMDİ BEN YAA ÖF!
ALO...MERABA.
...
IAMM.
NABER?
VER BAKİM ŞUNU!
ÇOCUĞUM, HADİ BAKİM. HEMEN GELİP ALIYOSUN BİZİ!
AMASI YOK OĞLUM AA HADİ!
AĞTIN MI BAGAJİ ÇOCUĞUM?
HIH!
ÇA-ĞA-TAY DEDİM! İN BAKİM!
?!
SEN IŞIĞI BEKLE BURDA ÇOCUĞUM.
PEKİ.
HÜRP! HÜRP!
ÇIT!
!
AY!
YAKTIM!

DUKA FİLM

ROGUE ONE
BİR STAR WARS HİKAYESİ

İttifak güçlerinin gerisinde ayı, bağırıyordu... adeta. İmparatorluk "Gezegen yok edici" adlı Korkunç bir silah üzerinde çalışıyordu... İttifaktaki konsey bunu yıkıcı enlemesine yemek olarak yorumladı...

O sırada inziva gezegeni...

So Genera, başkanlık ettiği militan kampında Jin'e 16 yaşına kadar bakti, sonra bir sığınma evine bırakıp, topukladı! 20'sine geldiğinde ise babası Geylin Erso, imparatorluk için hazırlanan bombanın son vidasını sıkıyordu!.. Jin ekmek derdine İttifak hapishanelerinde sürüne dursun... Vah ki ne vah..!

Galaksinin kaderi senin ellerinde Jin Erso! İmparatorluk babanın yaptığı bombayı atmadan babana ulaşmalıyız!.
Yıllardır hapishanedeyim. 20 yıldır görmemişim nasıl ulaşayım!
Baban imparatorluktan kaçan bir kargo pilotu ile Müttefik Sa Generala'ya bir mesaj yollamış!

CEDA gezegenine!. Hep birlikte önce oraya gideceğiz.
Gidelim. Generaya edecek ilk çift lafım var!

İşte Ceda! Kaybır madeni ile meşhur!
İmparatorluk emiyor şimdi madeni.

Kolonileştirdiler burayı piçler!.. Bomba yakıtını bu madenden elde ediyorlar...
ciuvv
VIZIR
VIZIR!
Bendeki kolye ile Kaybır'dan Cedayların ışın kılıcının hammaddesi de o deyoilar...
Hadi bakalım, kaçak imparatorluk gemisiyle şehre süzülelim ve Generayı bulalım.

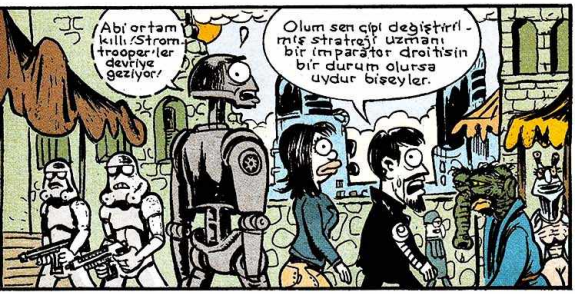
Abi ortam kıllı! Strom trooperler deviriye geziyor!
Olum sen çipi değiştirilmiş stratreji uzmanı bir imparator droidisin bir durum olursa uydur bişeyler.

HEY! SİZ! NEREYE!
Gençlerin kaçası gelmiş tuvalete götürüyorum

Biz götürürüz, senin de çipini kontrol edelim bi!.. Gesin şöyle kenara bakılım.
Abi bırakın götüreyim bu deneyolarla uğraşmayın akşam akşam!..
ÇAT!
?

BIRAKIN GEÇSİNLER. YOKSA ZOPA İÇİNDE BIRAKIRIM SİZİ!..
?
?
Ben güçleyim...
Güç benimle! Ya bismillah!.

Bismill... Bismill... Ben güçleyim güç benimle... Kralınıza bademsuyu Allahsız tesbağalar...
ÇAT!
ÇOT!
TROK!
AH!

KVİK! SVİÇ.. CİŞ! KUİKLE BADE!
Kim bunlar?
Ast robotlar durun! Ben Geylin Ersa'nın kızıyım.
KV. İK!
Tamam bizi Sö Generaya götürecekler...

Sö Genera! Niye Sokağa bıraktın lan beni...
KFASSH! imparatorluğa ihanet eden bombacı mühendisinin kızı olduğun çakılmasın diye yaptım... Bizim de halimiz ortada görüyosun...
Tiri viriyi kes. Babamdan gelen mesajı göster...
ÇIKIRILI ÇIKIRILI!

VIZZ ZÖÜ!
Baba!
Kimalı kuzum yin, ben olmasam da er ya da geç o bombayı...

... Hazırlayacaklardı. Bomba bitti ama Scarif gezegenindeki üsttte bombanın formülünü yakıcıdığım...

... Bir CD sakladım! Adı Kimalı kuzu olan bu cipi çalın...

O sırada imparatorluk ana üssü ölüm gezegeninde...
Albay Tarkin buyrun beni çağırmışsınız?
Gel Kaptan Krenik gel...

Şu Ceda'ya iltica eden pilot yanında bi mesaj götürmüş...
Efendim bomba bitti diye başarını kutlayacaksınız zannedi yordum...

Önce şu Ceda'yı bi yok et de, görelim bakalım bombanın maharetini...
ciuvv!
GÜMM!
Tusuna milli Albay Tarkin, üzerinde ne var, ne yok silip süpürecek şimdi...

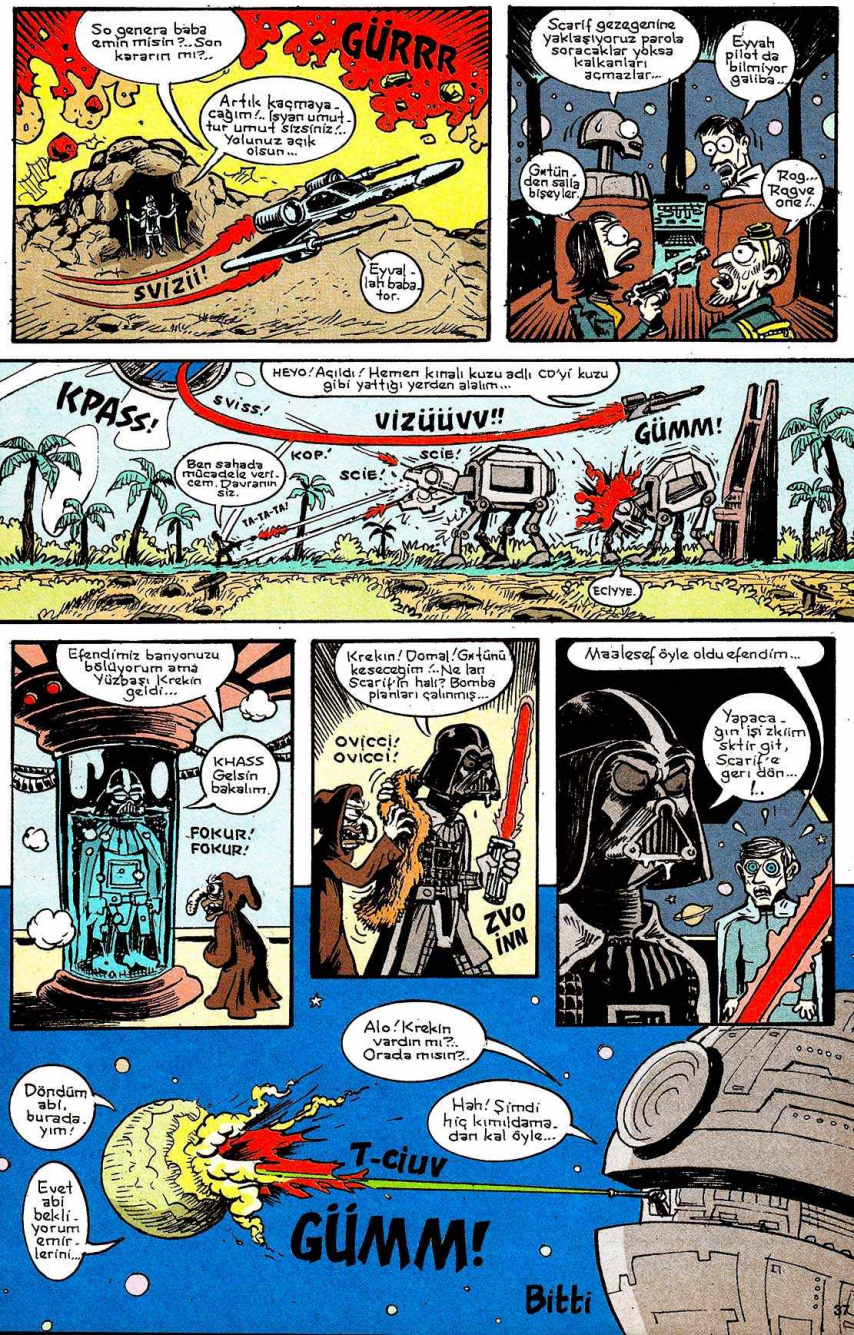
So genera baba emin misin?..Son kararın mı?..
GÜRRR
Artık kaçmaya çağım?.. İsyan umutsuz.. Yalnız açık olsun...
SVIZII!
Eyvallah baba.. tor.
Scarif gezegenine yaklaşıyoruz parola soracaklar yoksa kalkanları açmazlar...
Eyvah pilot da bilmiyor galiba...
Gktün den salla bişeyler
Rog... Ragve one!..
KPASS!
SVISS!
HEYO! Açıldı! Hemen kımalı kuzu adlı cd'yi kuzu gibi yattığı yerden alalım...
VIZÜÜVV!!
GÜMM!
Ben sahada mücadele vericem. Davranın siz.
KOP!
SCIE!
SCIE!
TA-TA-TA!
ECİYYE.
Efendimiz banyonuzu böldüyorum ama Yüzbaşı Krekin geldi...
KHASS Gelsin bakalım.
FOKUR! FOKUR!
Krekin! Domal! Gktünü keseceğim!..Ne lan Scarif'in hali? Bomba planları çalınmış...
OVİCCİ! OVİCCİ!
ZVO İNN
Maalesef öyle oldu efendim...
Yapacağın işi zkiim sktir git, Scarif'e geri dön...!..
Alo! Krekin vardın mı?.. Orada mısın?..
Hah! Şimdi hiç kımıldamadan kal öyle...
Döndüm abi, buradayım!
Evet abi bekliyorum emirlerini...
T-ciuv
GÜMM!
Bitti

Geride Kalanlar

Erman Çağlar

Geçen ayın özeti: Benim adım Ferhan. Altı senelik kız arkadaşımın beni terk edip alman iç mimarla evlenmesi üzerine yakın arkadaşım Murat'ın evine taşındım. Murat ve kız arkadaşının yaptığı yemekleri yiyorum, kanepede yatıyorum. Kanepesini ve normal yaşantısını özlemeye başlayan Murat beni topluma geri kazandırmak için önüme eski laptopunu koydu ve yıllardır birlikte yazmayı hayal ettiğimiz bilim-kurgu filmini yazmaya başlamamı söyledi. Filmi önce yazacağız, sonra yönetmen arkadaşımız Hakan'la çekeceğiz. Filmin ismini ve sonunu buldum. Geriye sadece bütün filmi yazmak kaldı. Filmin adı „Geride Kalanlar", filmin başında uzaylılar dünyaya geliyor, filmin sonunda ise dünya patlayarak yok oluyor. Dünya patladığında olaylar normale dönecek diye umuyorum.

Bakın bu güzel bir televizyon. Bu Murat'ın televizyonu. Akıp gidiyor adeta. Yavaş akan çirkin bir dere gibi televizyon. İlçenizin içinden akıyor, geçtiği yeri kahverengine boyuyor. Haydi, siz de donla girin bu heyecansız derenin içine. Murat'ın kız arkadaşı bir haftalığına annelerinin yanına gitti, o günden beri evin her yerine donla giriyorum. Bugün Murat'a televizyon izlemenin doğru yolunu göstermeye çalışacağım. Kendimi kundağa sardım, sepete yerleştirdim, sepeti de dereye saldım. Peşimde bizans imparatoru gibi duygular, sıkıntılar var. Dere üzerinde sürüklenerek kaçacağım bazı şeylerden. Hristiyan olmalarına rağmen iyi insanlar olan bir çift bulur belki sepeti, beni kendi çocukları gibi alırlar, hristiyan inancına göre yetiştirirler, domuz salamı yedirip butik bira içirirler. Bir tek sırtımda ufak bir noktada et beninden gerizekalı yazıyor, ileride annem babam gerizekalı şeklindeki et benimden tanıyacak beni. Sarılacağız, ağlayacağız, onlar müslüman oldukları için ben de hemen orada müslüman olacağım. O yaşıma kadar hristiyan olarak büyütülmüşüm, o inanca göre yaşamışım, hristiyan olan üvey anne ve babam bana kedi yavrusu gibi bakmışlar, yetiştirmişler, bunlar hiç sorun değil. En ufak bir varoluşsal kriz, en ufak bir değer çatışması yaşamam. Çünkü öyle de rahat bir insanım.

„Olm ne anlatıyorsun yeter sus .mına koyayım, donla konuşuyorsun, devamlı kanal değiştiriyorsun, yeter!" diye bağırdı Murat. Kız arkadaşından çok ender ayrı kalıyor, çok basit bazı şeylerin özlemiyle yaşayan bir insan. Evde sessizlik istiyor, kumandayı istiyor, kanepeyi istiyor, televizyonu istiyor. Muhtaç durumda bir insan. Murat'ın evinde kaldığım iki ay boyunca belki ilk defa göze battığımı hissediyorum. Şu an her şeyi çok yoğun olarak hissediyorum. Muratların balkonunda eser miktarda marihuanna diye tabir edilen uyuşturucu maddeden kullandım, Murat'ın haberi yok. Murat sevmiyor öyle şeyleri. Ben de sevmiyorum, en son üç yıl önce bir ev partisinde kullandırılmıştım. Çok önemli şeylerin farkına varmıştım, doğanın işleyişiyle ilgili bazı olayları kafamda çözmüştüm ve bu konular aklımdan kaçmadan herkese anlatmaya uğraşmıştım. Konuşmamı durduramadılar. Yüze su çarpma, kahve içirme, şeker yedirme falan hiçbir yöntem işe yaramadı. Bir yerden sonra ben de sıkıldım kendi sesimi dinlemekten ama önüne geçemedim. O zamandan beri alakam yok. O zamandan bu zamana.

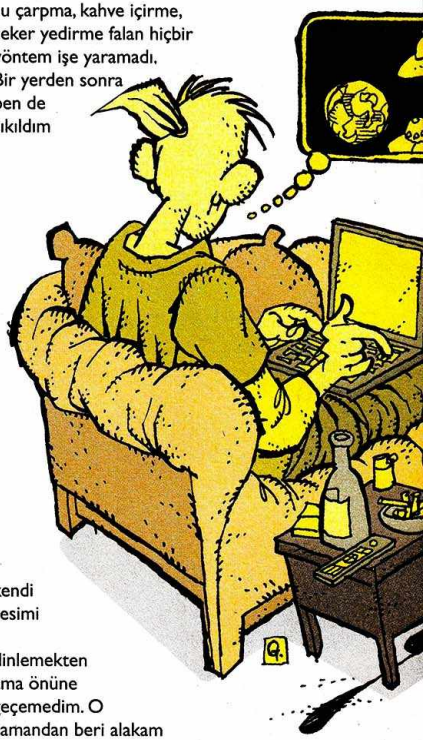

„Olm özür dilerim, geçen arkadaşlarından biri marihuanna bırakmıştı evde takılırsınız hacı diye, onu içtim, o yaptı böyle sanırım, kumandayı sen al, ben de müzik falan dinleyeyim" dedim, „senin ben kafanı s.keyim. Aradın mı babanı, baban devamlı beni arayıp ne yaptı Ferhan, nasıl oldu diye. Açmıyormuşsun telefonlarını. Babanı da ben mi eğleyeceğim? Gelin bir ara rakı içelim deyip duruyor. Beni anneyle babayla muhattap ediyorsun. Ara şu insanları!" diye bağırdı. Fakat bu çok kaliteli bir

öfke. Sinirden, içine atmaktan death metal grubuna dönüştü kuzu karakterli Murat. Arayayım babamları, sakin ol, ama ben babamın derdini biliyorum, beni bir an önce teselli etme peşindeler. Aradan çıksın, bir an önce hallolsun istiyorlar. Daha kızın benden ayrıldığı gün gidip iyisinden bir kalıp beyaz peynir bir büyük de rakı almıştır eve. Uğramadığım süre zarfına da beyaz peynir zayi olmasın diye kahvaltıda yemişlerdir. Böyle insanlar bunlar Murat. Peyniri çok seviyorlar. Sevdikleri şeyler: iyi peynir, zeytinyağlı yemekler, Güneyli'deki yazlığımız.

Sevmedikleri şeyler: Tanımsız duygular, belirsiz durumlar, kooperatif kurup topladığı paraları batıran dayım.

Telefonun diğer ucundan babam bağırıyor: Annen zeytinyağlı yaptı, annen köfte yaptı, akşama gel, birer kadeh rakı içeriz. Güzel peynir aldım. Annen sen seviyorsun diye hünkar beğendi yapacakmış. Akşama gel. Tekrar ediyorum, nefesim yettiğince haykırıyorum: ANNEN ZEYTİNYAĞLI YAPTI. Bütün dünya bilsin bunu. Bazı şeyler o kadar kolay değil. İnsanların bunu anlaması çok önemli. Öyle benim oğlumla altı yıl çıkacaksın, sonra gidip Alman iç mimarla evleneceksin... O kadar kolay değil. Biz en güzel cevabı yine zeytinyağlı ile vereceğiz. Bazı dış güçler bizim yok olduğumuzu görmek istiyor. İzin vermeyeceğiz. Murat'ı da al gel.

Murat'a "annem zeytinyağlı yapmış, gelecek misin sen de?" diye sordum. Murat o sırada aylar sonra boş kalan evde kutlayacağı otuzbir festivalini planlamakla meşgul olduğu için ne dediğimi anlamadı, bir daha sorunca, „yok abi, ben biraz kafayı dinleyeceğim, selam söyle" dedi. Bu çocuk benim en değerlim; her şeyin en iyisini, en güzelini hak ediyor. Umarım her şey kafasındaki gibi gelişir, her şey gönlüne göre olur.

Evde garip bir huzur var. Bir şeyler olmuş burada. Finlandiyalı aile gibi olmuşlar. Ben annemi hayatta kanepede uzanırken görmedim. Şimdi düşününce garip geliyor ama oturma odasında oturduğu yıllar boyunca muhtar gibi dik ve „bazı şeylere hazırım" dikkatiyle oturdu tekli koltukta. Annem kanepede uzanıyor, babamın elinde dergi var. Televizyon yok. Babama „televizyonu ne yaptınız baba?" diye sordum, annem „baban attı televizyonu, onun yerine eski pikaplı radyoyu çıkarttık, senin çocukluğunda vardı ya, onu kurdu baban" dedi. „Atmadım televizyonu, ne alakası var, belediyenin elektronik eşya dönüşüm merkezi var Kartal'da, oraya götürdüm. Televizyonu tarttılar, kilosuna göre hediye veriyorlar, polar yelek verdiler, sen giyersin diye ayırdım bak orada, giy bakalım olacak mı?" diyerek sandalyenin arkasında asılı duran kırmızı polar yeleği işaret etti. Kaliteli bir üründü ve arkasında Kartal Belediyesi yazıyordu. Hemen giydim, yanlarına oturdum. „Çalışıyor muymuş ya radyo, kaç yıllık alet?" diye sordum, „alet dediğin şey alman markası. Marantz. Aç bak internetten. Onuncu kattan aşağı at, al yerden, tak fişe çalıştır. Aç istersen ama ayarlarıyla oynama, radyosunu zor ayarladık frekansa" dedi.

Radyoyu joy fm'e ayarlamışlar, Chris Rea'dan Road to Hell çalıyor. O an anladım ki annemle babam tekrar seks yapmaya başlamış. İnternetten „yaşlılıkta seks ömre ömür katıyor, alzaymırı engelliyor" diye makale mi okudular, benim başıma gelenler sonrası „sevginin ve sevdiklerimizin değerini bilmeliyiz, çünkü onu ne zaman kaybedeceğimizi bilemeyiz" sonucuna mı vardılar? Bilemiyorum. Belki de ikisinin de aklında vardı ama birbirlerine nasıl söyleyeceklerini bilemiyorlardı. Belli ki bir şeyler vesile oldu, baraj kapakları açıldı, duygular karşılıklı olarak özgürce ve coşkun bir şekilde akmaya başladı. Nasıl olmuşsa olmuş, seks bu evi tekrardan yaşanabilir, nefes alınabilir bir yere dönüştürmüş. Bravo seks, teşekkürler Allah'ım. Üstümde yeni kazandığım Kartal Belediyesi marka polar yeleğimle oturup anne babamın altmışından sonra tekrar sekse başlamalarına seviniyorum. İşte dünyaya gelme sebebimiz de böyle anlardır. „Zeytinyağlı var, rakı var diyordunuz, ne oldu o iş?" diye sordum; „rakıyı sen getirecektin, getirmediysen yemek de yok meh meh" diye şaka yaptı babam. Kesin seks yapıyorlar.

BİR GURUR GECESİ

1. Bölüm.

(Bu "asıl ben bilirim" anlamında tonlanan ve ders verme amacı güden bir "siz bilirsiniz") Demek ki Nişantaşı'nda da trafik var. Taksici, beni uyarmak yerine trafiğe takılıncaya kadar sabredip sonra da dikiz aynasından "gördün mü!" anlamında manidar bakışlar atarak büyük bir zafere imza atmak istiyor...

YANİ ORDA TRAFİK VARSA SİZ ŞEY YAPIN...
deyip kırılmış gibi kafamı camla çeviriyorum.
GEÇTİ ARTIK, BAŞTA DESENİZ BEŞİKTAŞ'TAN GİDERDİK.
diyerek vitese bir tokat daha atıyor...
ÇAT!!
Dikiz aynasından kısa bir an gözlerimiz buluşuyor...
ALIŞTIK BİZ.. SANKİ BİZ DOLANDIRICIYIZ.. BÖYLE MİLLETİ DOLAŞTIRIP...
-FAZLA PARA ALIYORUZ.... HEMEN ŞÖYLE GİT/ BÖYLE GİT/..
diye başlayan ve epey uzun süreçek bir tirade başlıyor. Tirat boyunca arabanın göğüslüğüne yapıştırılmış bir köpek sürekli kafasını sallıyor...
giyç!
giyç!
giyç!
Taksici bi yandan arabayı tokatlayıp bi yandan benim gibi ukala taksi müşterilerinin ağzının payını veriyor. İnmek istiyorum ama "müsait bir yer" lafını taksicinin peşinden gururuyla saçılan cümlelerin arasına sıkıştırmam mümkün değil...
..kıldır..
..yürüdür..
Yapıştırılmış köpeğin kafası gittikçe daha hızlı sallanmaya başlıyor.
?
O an köpeğin biraz altındaki taksimetrenin açılmamış olduğunu farkediyorum..
Gündüz
TAKSİMETREYİ AÇMAMIŞSINIZ!?
?
...KAFA MI KALDI?...
MÜSAİT BİR YERDE!!
..BUYUR...
.....
..NAPICAZ?..
20 VERSEN YETER...
Normalde 11TL tutan bu mesafe için fazladan 3TL ödeme yapıyorum. (Kırılmış bir gurur için manevi tazminat)
MHMSSMH...
Uzaklaşan taksinin arkasından bakıyorum...
FAKAT NE GURURMUŞ!
Tahminim o sırs yapışık köpek hızla kafasını sallıyor.
giyç!
giyç!

2. BÖLÜM

Grubun vokalisti mikrofonu ağzına sokarak sahnedeki gösteriye olan ilginin tamamını emiyordu. Ben vokalistten fırsat buldukça bas çalan arkadaşı izliyorum. Çaldığı alet şova çok yatkın olmamasına rağmen elinden geleni yapıyor. En sık yaptığı hareket bas gitarın ön plana çıktığı anlarda kafasını arkaya doğru savurmak...

Kafesini geriye savururken, arkasındaki duvarı defalarca teğet geçmesi içimde koruma içgüdüsü uyandırıyor.

Bir basçı kafasının duvare çarpma ihtimali yüzünden artık müziği falan dinleyemiyorum... Bu tedirgin anlar çok da uzun sürmüyor...

...Şovunu biraz abartınca beklenen çarpışma gerçekleşiyor...
DOPK!

Kafa duvardan ayrılıp geldiğinde...

Gözler hemen bardaki insanları kontrol ediyor. Problem yok gibi. Galiba sadece ben gördüm.

Haystın kafeye vurarak "kendine gel" dediği o kısa an, basçıyla aramda küçük bi sır olarak kalıyor.
meh meh
zeh zeh

3. Bölüm
Grup, ara verince bizim masamıza geliyor (masadakilerin biri vokalistin arkadaşı) hep beraber, grubun masamıza gelmesinin gururunu yaşıyoruz... (ünlünün yanındaki ünsüzün yaşadığı gizli gurur.)
Bıkla neden...
Hehe

Basçı benim yanıma yanaşıyor... Ona yakınlık duyuyorum, konuşmak için fırsat kolluyorum.

Tanımadığı birine daha ilk cümlesinde şerefsizlik birşeyler söylemek isteyen insanların, o durdurulamaz işgüzarlığı ve alkolün etkisiyle:

ABİ KAFAN ACIDI MI?

diyorum. Bu hızlı girişle beraberce kahkaha atmayı beklerken suratıma manasızca bakarak:

)ANLAMADIM.

...diyor... Gülmekle şaşkınlık arasında karar veremeyen bir suratle...

KAFANI DUVARA ÇARPTIN YA! diyerek neşe ve kahkahanın geç de olsa bize katılmasını umut ediyorum.

YOO OLMADI ÖYLE BİR ŞEY.

diyerek kafasını çeviriyor. Profiliyle başbaşa kalıyorum. Burnu çok uzun.

Hayatımda ilk defa bir "basçı gururuyla" karşılaşıyorum.

...Şaşkınım...
...biraz da...
...gururum...
...kırılıyor...

Gurur, her yerden kafasını çıkartabiliyor. İnsan evladının yaşamını şık göstermeye arzusundan beslenerek hayatımızın içinde bir organizma gibi yaşıyor.

TOK!

ah!

O gece irili ufaklı bir sürü gurur çeşidi yaşandı.

ABİ KALKALIM MI?

Ulan iki birayle sarhoş oluyosun, beşinciyi içiyorum ben!

"SAĞLAM BÜNYE" GURURU

Bardan ayrılırken arkadaşın vokaliste "konuşuruz" anlamında eliyle telefon işareti yapması:

BY BAR/ÜNLÜYÜ TANIDIĞIMI BİR KEZ DAHA HATIRLATAYIM GURURU...

Vokalistin bir işaretiyle hesabın eksik gelmesi üzerine sevinmemiz...

YANCI GURURU

Yol üzerindeki midyeciyle pazarlığı abartan arkadaşa midyecinin kalender gibi midye açarak:

PARA İSTEMEZ!

"BLÖFLÜ" GURURU

Bunun üzerine arkadaşın fazladan para vererek eli arttırması:

"SALAK" GURURU

Midyeleri yedikten sonra arkadaşlardan ayrıldım.

Üzerine bir de para ödeyeceğim en geniş çaplı gurur saldırısıyla daha henüz karşılaşmamıştım...

... Elimi kaldırdığım taksi,

TAKSİ!

İçinde kafasını sallayan bir köpekle birlikte bana doğru yaklaşıyordu.

GIYÇ!

GIYÇ!

Yazan: FIRAT BUDACI Çizen: BÜLENT ÜSTÜN

"İKİNCİ ACAYİP HİKAYE"

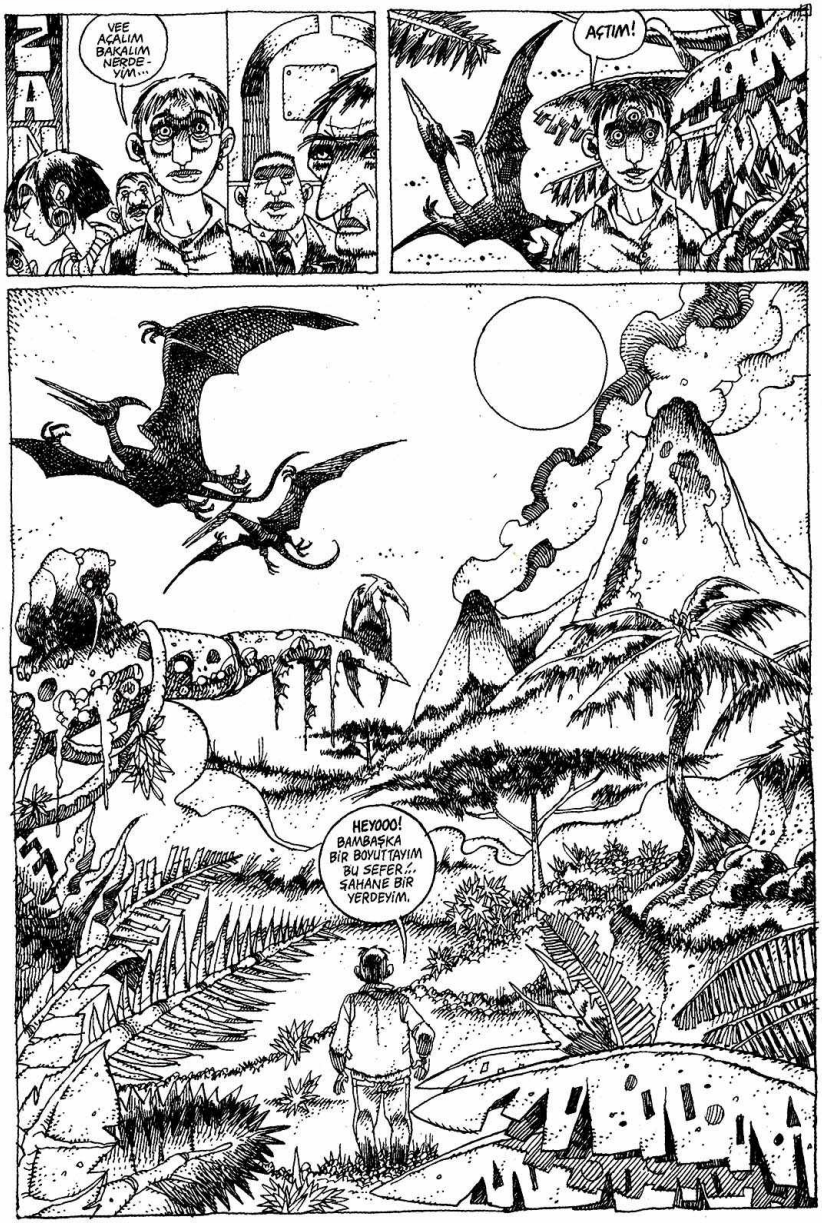
VE AÇALIM BAKALIM NERDEYİM...
AÇTIM!
HEYOOO! BAMBAŞKA BİR BOYUTTAYIM BU SEFER... ŞAHANE BİR YERDEYİM.

OOH BE, BAMBAŞKA BİR BOYUTTAYIM... KALABALIK YOK HER YER YEMYEŞİL...
HAVA MİS GİBİ TERTEMİZ, GÜNEŞ PIRIL PIRIL, PISLİK YOK, KORNA SESİ BİLE YOK...
ARTIK BURDA YAŞIYACAM!
TEK YAPMAM GEREKEN 3. GÖZÜMÜ...
?
THUMP
AH!
BİRDEN ÖNÜME ZIPLADI VALLAHİ!..
KOCA TIRI GÖRMEMİŞ Mİ BU YA?
GÖRMEMİŞ..İÇ TANE DE GÖZÜ VAR HALBUKİ...
3?

Zamansız Olaylar

cansın çağlar

DÜŞKÜN

Ne de güzel mesajlaşıyordum. Neredeyse tuşlara hiç bakmadan, ardı ardına çıt çıtı pıtı çıttırı pıtı diye basıyor, on parmak daktilo kullanan, kalın çerçeveli gözlüklü, saçları muazzam bir şekilde toplanmış, takım elbisesinden buram buram ütü kokusu gelen bir müdire gibiymişçesine, iki elimin başparmaklarıyla döşüyordum mesajı. Daha öncesinde yılan oyununda geliştirip, ondan sonra mesajlaşmaya geçtiğim için kuvvetliydi ve hızlıydı başparmaklarım. Müdirenin on parmağına bedeldi. Hani bazı filmlerde hackerlar bir yere saldırdıklarında ya da bir bilgi aradıklarında, kafasına göre aşırı hızlı ve odaklanmış şekilde basıyorlar ya klavyeye. "Yalandan basıyor ya! Öyle bir işlem yok. Öyle basabileceği yan yana tuşlar yok! Anlıyoruz biz de az çok bilgisayardan" diyorsunuz ya hani. Dışarıdan gören biri için tam anlamıyla o hacker gibi, rastgele tuşlara basıyor gibi görünüyordum ama gel gör ki ekrana baktığında muazzam bir Türkçe ile mesajı döşemiş olduğum gerçeğiyle karşılaşıyordunuz. Hangi kelimeyi kullanacağımı düşünmemle, atari ekranı gibi ekranda, düşündüğüm kelimenin yansımasını görmem, çok uzun sürmüyordu. Ben düşünmüyordum, iki kere beş tuşuna bastığımda 'k' mı olacak, yoksa 'd' mi olacak diye. Başparmağım onun 'k' olacağını biliyordu. Bazen yanlış yazdığını kendisi kavrayıp, hemen silip düzeltiyordu. Artık başparmaklarımın kendi hafızası oluşmuştu. Bir tek ben değil, belki de binlerce insan bu hale gelmişti. İnsanoğlunun başparmağının en verimli dönemiydi. Hatta inanıyorum ki, o şekilde mesajlaşmaya devam etseydik, bir süre sonra başparmaklarımız dile gelecek, farklı eğitimler isteyecek, bazı konularda kendi görüşlerini belirteceklerdi. "Gecenin bir saati kıza ne mesajı atıyorsun abi? Sanki normal zamanda arayıp sorduğun mu var? Ya kız buna alınır da ağzına s.çarsa çok afedersin senin, o zaman ne yaparsın ha? Ne yaparsın?" diye fikir beyan edecek, belki sizi çok önemli bir hatadan kurtaracak, belki de olacak işi bozacaklardı. Ne olursa olsun, her birimizin vücudunda taşıdığı ikişer küçük dostu daha olacaktı. Belki ilişkilerinizde siz uyuşacaktınız ama başparmaklarınız uyuşmadığından ayrılacaktınız. Belki de sırf başparmaklarınız anlaştı diye biriyle tanışacak ve mutlu mesut bir hayat sürecektiniz, kim bilebilir... İnsanlık bu ve benzeri küçük ayrıntıları görmezden gelerek neler kaçırdığının hiçbir zaman farkında olamadı. Peki ne oldu? Tuşlu telefonlar gitti, akıllı telefonlar geldi. Kıydılar küçük dostlarımıza...

"E be Hakancıiim, akıllı telefon çıkalı yıllar oldu, sen hala orada mısın?" dediğinizi duyar gibiyim. Deliyim ben, gaipten sesler duyuyorum çünkü. Evet efendim, oradayım! Size bu konu açıldı diye "otobüslerde poşetle su veriyorlardı, hatırlıyor musunuz?" geyiği anlatmayacağım. Evet, oradayım! Düştüm tuzaklardayım. Acılar içinde kıvranıyorum. Bir dedim var, tutamam içimde. Gitsem Çorum'a kadar, leblebi neye yarar? O yüzden ANLATICAM!

Akıllı telefonlar çıkar çıkmaz herkesin saldırmasında bir tırtıklık sezinleyip, uzunca bir süre direnenlerdenim ben. Bir şey çıktığında herkes birden ona hücum ediyorsa, vücudum ondan uzak durmamı emrediyor bana. Vücudum da bu alışkanlığı yaşadığı tecrübelerden edindi. Vücudumun da kendi bilinci var. Ben seslendiriyorum... Hatta bu uzak durmayı bir dönem çok abartıp, akıllı telefonlara verdim veriştirdim. Bulunduğum ortamlarda akıllı telefona dair aşağılayıcı şakalar yaptım. Akıllı telefonlarının ekranı kırılan arkadaşlarımla, tuşlu telefonumu dizimde sektirerek dalga geçtim. "Bak taş gibi! Gördün mü hiç bişey olmuyor. Nihahaha!" dedim. Klozete akıllı telefonlarını düşüren arkadaşlarıma, durmadan konuyu açıp açıp şakalar yaptım. Tam mevzuyu unutacağını hissettiğim anlarda verdim şakayı, o hariç hepimiz gülüştük. Kakasının yanında yüzen iki bin lirasını gören adama yapılmayacak şeyleri yaptım. Fakat bu arkadaşıma gösterdiğim bir tavır değil, akıllı telefona gösterdiğim bir tavırdı. Arkadaşlarım bunu anlamadı. Birçoğu benimle iletişimi kesti. Resmen akıllı telefonlara ve onun ordusunda olan arkadaşlarıma bilinçsiz bir şekilde savaş açmıştım da farkında değildim. Fakat girdiğim her savaş gibi bunu da kaybettim. Ben kim köpeğim ki kapitalizme karşı bir savaşı kazanabileyim zaten. Küçük insanların, küçük hayalleri işte... Zaten ne girdiğimi anladım savaşa, ne çıktığımı. Akıntıda bir balıktım işte... Elimde tuşlu, eski telefonumla yapayalnız kaldım. Bütün arkadaşlarım akıllı telefonlarıyla kırgın bir şekilde çekip gittiler. Bu duruma dayanamadım ve koşarak bir telefoncudan içeri girdim. "Ben bir akıllı telefon istiyorum ama o kadar akıllı olsun ki, görenler şaşsın kalsın. Duyanlar duymayanlara telefonumun zekasını anlatsın istiyorum" dedim. "Sizin ne kadar paranız var?" dediler. Yarım akıllı bir telefon aldım çıktım...

Yeni çıkana karşı olma, onu beğenmemenin en büyük handikabı, 'acaba yaşlanıyor muyum?' hissidir. Bu his, her ne kadar beni dürtüklese de onu hep görmezden geldim. O konuyu çok açmak istemedim. Fakat resmen bir dede gibi teknolojiye laf söylemiş, makineleri taşlamıştım. Kendimi hep "Asıl yaşlı, genç gözükmek için koşa koşa teknolojiye sarılandır" diye kandırdım. Belki de doğru bir tez bilemiyorum ama ben onu başka amaçla kullandım...

O aşağıladığım, dalga geçtiğim yarım akıllı telefonumu elime aldığım günden beri ise onu kadınım yaptım. Onunla yatıp onunla kalktım. Bir saniye olsun yanımdan ayırmadım. Onsuz yatağa girmedim, yan yastığımda ya da yastığımın altında hep o yattı. Bazen susup saatlerce onu izliyordum. İşaret parmağımla ona masajlar yapıyor, mutlu olsun diye çabalıyordum. Zaman zaman ilişkide verici tarafın hep ben olduğumu düşünmeden edemiyordum. O yüzden her ilişkide olduğu gibi kavgalarımız da oldu. Bir keresinde, "Senden önce hiç bu kadar boş zaman geçirmiyordum. Lanet olsun sana!" diye ağır konuşup, kapıyı çarpıp çıktım. Görüşmeyi kestim. Sonra köpek gibi, ellerimde çiçekler, kapısında belirdim. Hemen barıştık. Tuşlu telefonla yaşananlar hiç yaşanmamış gibiydi artık. Fakat gizli gizli onunla da buluşup, bir iki el yılan

oynuyordum arada. Akıllı telefon bunu fark ediyor ama ses etmiyordu. İlişkimiz hırçın bir seks birlikteliğinden, Halit Ziya Uşaklıgil'in bir romanına dönmüştü. Romanın içinde gül gibi yaşar gideriz diye düşünüyordum. Öyle olmadı...

Akıllı telefon bazı konularda benden daha akıllı olduğu için, hayatımdaki ufak birkaç şeyi kolaylaştırdı. Ne yalan söyleyeyim, bana her dakika hava durumunu söyledi. Bugün kaç adım yürümüşüm, kaç kalori yakmışım falan hep söyledi. Fotoğrafımı, videomu çektirdi. Akıllı telefon yüzünden aramın bozuk olduğu arkadaşlara yolladım türlü maymunluklar yaptığım fotoğrafları, videoları. Kimileriyle barıştık, kimileri küfürlü karşılık verdi. Maillerimi anında okudum vesaire... Fakat mesajlaşma kesinlikle bunların arasında değildi! Hayatıma yarım akıllı telefon girdiği günden beri, sadece çok yakın arkadaşlarıma mesaj yazıyordum. Az tanıdığım kimseye mesaj yazmıyordum, çünkü mesaj yazamıyordum. İllaki bir kelimeyi yanlış yazıyordum. Hatta bazen bütün bir cümledeki kelimeleri yanlış yazıp, karşı taraftan bu cümleyi anlamasını bekliyordum. Çok sağ olsunlar, onlar da hep anladılar. Fakat içten içe ne dediğimi anlamaya çalışırken, konuştuğum şeyin niteliğinin yok olduğunu biliyordum. "Kaşeyu bitürtin mi moruk?" diye mesaj attığım Nisan, "Kaşe mi? Ne kaşesi? Beylikdüzü'ne açtığım tekel bayiinin kaşesi mi? Yoksa menajerliğini yaptığım üç şarkıcının kaşeleri mi? Fakat ben bunları hiç kimseye söylemedim ki? Kimsenin haberi olmaması gerekiyordu bunlardan. Ah ulan Hakan! Yine yakaladın beni!" Diye düşünüp "Sattım ben o dükkanı! Gece hayatını da bıraktım!" diye bana cevap atabiliyordu. "Ne diyoson oklum. Ne dokkanu? " diye mesajına cevap verdiğimde, "Haa köşe mi demek istiyorsun? Köşeyi çiziyorum şu an, öç saate biter" diye bana cevap atıyordu. Artık yakın arkadaşlarımla bile iletişimin bir tadı tuzu kalmamıştı...

Tüm bu yaşananlar ve biriken cevap verilmesi gereken mesajlar ve Halit Ziya Uşaklıgil beni, sonunda kendimi smileylerle ifade etmeye yönlendirdi... Çaresiz bir şekilde, sonraki sayfaya geçtiğimde bir önceki sayfadaki smileyleri tamamen unutarak, bütün smileylere tek tek baktım ve sonunda, iki silah arasında bir gül olarak tasarladığım smiley kompozisyonunun, beni mesajlar aleminde temsil edebileceğine karar verdim. Hem insanların da alışkın olduğu bir görseldi. "Nasılsın Hakan?" diyene yapıştırıyordum iki silah arasında gülü. "Akşam çıkalım mı?" diyene, "Nerede kaldın?" diyene, "Borcunu öde şerefsiz!" diyene ver ettim iki silah arasında gülü. Böyle böyle günler haftalar geçti. Sanıyordum ki bu bana bir ömür yeter. "Eeen fazla, kullansam kullansam, yumruk smileyini de bir ara kullanırım, onu da çok keyifli olduğum zamanlarda!" diye düşünüyordum. Gelin görün ki öyle olmadı dostlarım. Duygularımı sadece bu smileylerle ifade edemedim. Bir zaman sonra yumruk smileyini de kullandım. Arkasından, "Gülen suratı da kullanayım ne olacak?" diye düşündüm. Sonrasında üzülen suratı da kullandım derken, dans eden kız smileyinden, trafik kurallarının olduğu smileylere kadar, bütün smileyleri kullandım. Yeni smileyler kullandıkça daha fazla tatmin olmaya başladım. Hep daha fazlasını istedim. Daha fazlasını. Daha fazlasını!... Şimdi ise smileyler yetmiyor bana. Hepsini tükettim. Resmen Uluslarası Smiley Tezgahı'nın (UST) içindeki, o hani test etmek için yanlarında bulundurdukları düşkün gibi bir şey oldum... Öyle yeni smiley de kolay kolay çıkmıyor. Evde smileysizlikten titriyorum, krizler geçiriyorum. Zor geçiyor günler. Hiç kimselerle iletişim kuramıyorum. Çünkü cevap verecek smileyim yok. Geçenlerde bir kriz esnasında evdeki plazmayı söktüm, gittim köprü altında sattım. Hemen Smiley Genel Müdürlüğünü aradım, "Param var, bana yeni smiley verin!" dedim. Suratıma kapattılar. Paramla bile vermediler. Plazmayı sattığım adama mesaj attım. "Televizyonumu geri getir, paranı al!" diye. Bana dil çıkaran smiley yolladı...

(Bağlama girer)

Şimdi ben bir düşkün, bir bitmiş, bir tuzağa düşürülmüş olarak titreye titreye geçiriyorum günlerimi. Ama bu böyle gitmez! Bir gün tepemin tası atacak, dört sayfa smileyli mesajlar atacağım herkeşlere. Olan yine başparmaklarımın hafızasına, olan yine telefonla yaşadığım Halit Ziya Uşaklıgil'in belirlediği ilişkime, olan yine Nisan'ın tekel bayiisine (para basıyo dükkan), olan yine tuşlu telefonla olan yılan kaçamaklarıma, olanlar yine benim bu yaralı yüreğime dert olacak diye çekiniyorum da yapmıyorum...

KUP!
MACERAYI SEVEN ADAM
CENGİZ ÜSTÜN

Macera öyle olmaz böyle olur! HAHAHA seyret şimdi...
...Abinin ikili saltosunu HAHAHA.
SVİSS!
Yine geleceğiz.
HAHAHA!

O ağır brandayla nereye kadar kaçaca-ğınızı zannediyorsunuz? Lan hakkatten brandayla kaçıyor-lardı!. Nasıl bir çete lan bu?..
FIYUP!
TOPODOK!
TOPO-DOK!
Bakalım... Beni görünce kuyruğunu bırakan kertenkele gibi brandayı bırakıp topuklaya-caklar mı?

HADİ!.. HADİ!.. VINN TURİZM!
FİTİDİ FİTİDİ
Alla Alla, herifin çaktığı şova bak! Mace-ra öyle olmaz böyle olur ha?

LAN NOLİY?
HİAAA
Birdenbire brandayı hayatıma soktunuz lan! Sizden çok!..

...Brandadayım artık!.. DAĞILIN BAKİİM! HADİ UZAYIN!..
Abi bi saniye ama ya!

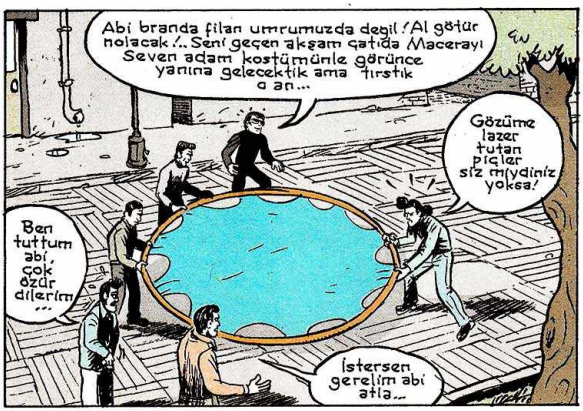
Abi branda filan umrumuzda değil! Al götür nolacak!.. Seni geçen akşam çatıda Macerayı Seven adam kostümünle görünce yanına gelecektik ama tırstık o an...
Gözüme lazer tutan piçler siz miydiniz yoksa!
Ben tuttum abi, çok özür dilerim...
İstersen gerelim abi atla...

Bu lazer tuttuğun için! HİAA!
AH! Geç kaldım elimi araya sokacaktım di mi?
CORK!

FLAP!
LA YÖRÜ GİDİN!
OY! OY! Deli kuvveti var valla!
At dopingi almış ta olabilir ki.. AH!..
Nerden duydun bunu?!
Biz hayranınız abi, bize kızma, fena mı oldu, işte!.. İşe başlayacağın gün seni motive ettik biraz!
Dayımın teflon tava işine geri dönüyorsun!.. Odana yerleştirdiğim böcek sayesinde seni dinliyoruz aylardır... Temizmek bugüne kısmet. miş!..
Atarlar...
Abi çok seviyo. ruz seni! Bizi de yanına al, çalıştır abi!..
Bir dediğini iki etmeyiz.
Abü Abüm.
AH! Değdir. meyin lan!..
LAN TAMAM!.. YETER!.. İŞE GİDİCEM! GİDEMİYORUM SİZİN YÜZÜNÜZDEN!
Hele hele!
FİYUP!
Biz arabayla seni atarız abi...
Tavalar hazır ama dağıtımını yapmak için yolların açılmasını bekleyeceğiz
Macerayı Seven Adam.
Ekip kurdum Dayı! İki araç yola çıkabilirim. Sen he de...
Hele hele! Afe. rim! Ama bak!..
Hlik, serserilik istemiyorum, bu bir!.. İki arkadaşlarını tanımıyorum, sigorta yapamam, sodekso yok!.. Üç! Sana vereceğim araç üzerine zimmetli bişey olursa maaşından keserim.
HE DE DEDİM SANA!..
PAT
PAT
FİTİDİ
FİTİDİ
Tamam ben söyle. miş olayım da...

RİHANNA'NIN SEVGİLİSİ

cihan ceylan

Madame tussauds - İstanbul...

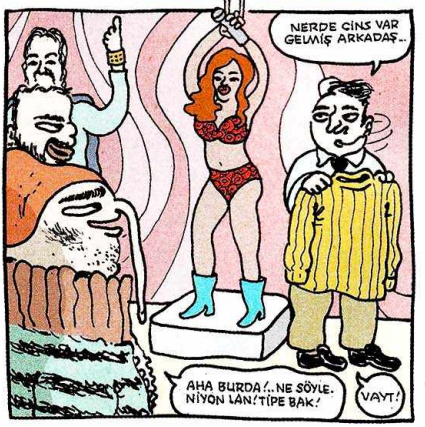

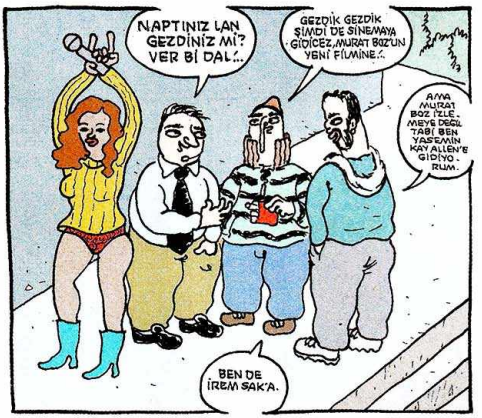

TÜRK SİNEMA, SİNCA MURAT BOZ DÖNEMİ BAŞLADI DİYİP HALİ EROL BÜYÜKBURÇ'LA SADRİ ALIŞIK'IN BERABER ÇEVİRİP DİKLERİ FİLMLER VAR YA
BENCE ONA GİDECEK BU İŞ - BİZ KOMİĞİ YEN BİR SARKICI, ÇAĞIN SAİDİ'Sİ... IŞIKLI CEM YILMAZ DİYORUMA SÖME TAMAM İSTE CAN YILMAZ'IN AKLINA GELMİŞTİR BU FİŞEK
EHE
LAN SEVİT!
CAN YILMAZ DEĞİL CAN HOCA!

LAN OĞLUM VER ŞU HEYKELİ MÜDÜR SORUP DURUYOR!.. YİNE BAK KAZAK GİYDİRANİŞ AMAKİN RUH HASTASI
AL GÖTÜR ULAN, AL GÖTÜR AGLAMA...

HADİ LAN BEN DE GİREYİM DONDUM AKŞAMA MAHALLEDE OLUN KESİCEM FATURANIZI...
TAMAM, SEN ÇOCUĞU YATIR DA GEL EHE HE.
KONUŞMA LAN FUZULİ EHEHE.

UMM ÇEKİYO MUSUN YAHYA? UMM.
EHE EHE
LIL LIL LIL...
EHE EHE !!
LIP LIP!

TİLLAHINIZI SKERİM ULAAAN !..

SADECE BÖYLE GİYİNME. NİİSTEDİM ONUN DIŞINDA HİÇBİR PROGLEM YOKTU YAZIP YOLLİCAM
ÇEK!..
USLU ÇOCUK SON BİR ŞANS İSTİYOR!

Pasaklı Korkuluk

Deniz GENÇER

Karşısında direnemediğim büyüsüyle beni adını koymadığımız bir ilişkinin menziline kıstıran Hande'nin çağrısıyla kısım kısım dilimlenmiş Ataköy'de buldum kendimi. Duygusal çatlaklarımı ustaca kapatan kar yağışı Hande'yle buluştuğum andan itibaren temposunu arttırdı. Hande de benim gibi utangaçtı. İkimiz de kar tanelerini suratımızda, giydiklerimizde, bir türlü üstümüzden atamadığımız, belki de atmak istemediğimiz ortak çekingenliğimizde biriktirdik ve daha taze ilişkimizin ürkek hallerini kuşandığımız kardan zırhlarla saklamaya çalıştık. "Olcay dönene kadar bizimle kalmayı kabul ettiğin için teşekkürler. Umarım sıkılmazsın. Şimdiden uyarayım, Olcay'ın yavru cimcimesi Bade seni epey yoracaktır, yerinde duramaz. Muhteşem bir yaratıktır. Onun teyzesi olmak bana inanılmaz gurur veriyor. Çok seveceksin Bade'yi ve eminim o da seni sevecek." Soğuk havayla temas eden sıcak nefesi taşıdığı sözlerle beraber buharlaştıktan sonra kafasını gökyüzüne doğru kaldırdı Hande. Ağzını açtı, kıvrıla kıvrıla düşen dansçı kar tanelerinden şanslı olanlarını diliyle yakaladı, onları yuttu ve hayatı boyunca yaptığı en büyük yaramazlık buymuşcasına güldü. Kayda değer başka bir aksiyona girmeden 9. Kısım B Blok'a vardık...

Olcay, işi gereği bir haftalığına Belçika'ya gidecekti ve yokluğunda beş yaşındaki kızı Bade'yle kardeşi Hande'nin ilgilenmesini istemişti. Ablası bu bir hafta için Hande'ye herhangi bir arkadaşını evlerinde misafir etme izni de vermişti. Uzaklaşmayı pek tercih etmediğim Beyoğlu'ndan beni çekip çıkaran, Ataköy'e dek getiren bu ayrıntıydı. Babasının nerede olduğunu hiç sormadığım, merak da etmediğim Bade bize kapıyı açtı. Kıvırcık sarı saçları, kocaman yeşil gözleri ve giydiği hanım hanımcık kıyafetiyle küçük bir melekten farksızdı. "Merhaba Bade, nasılsın?" dedim, ismimi söyledim, ama oralı bile olmadı. Birkaç karış boyuyla bana tepeden baktı ve ilk kez gördükleri insanlara karşı neredeyse bütün çocukların takındığı çatık kaşlı yabani ifadeyi o da takındı. Hande ve Bade'yle beraber önümüzdeki bir haftayı geçireceğim giriş katındaki dairenin her yeri Olcay'ın yolculuk telaşıyla kaplanmıştı. Bir odadan çıkıp diğerine giren, oradan banyo ya da mutfağa geçen, aynı anda Hande'ye de yapması gerekenleri sıralayan Olcay, minik kaoslarının izin verdiği bir anda benimle üstünkörü tanıştı ve kızı Bade'ye dönüp, "Badeciğim, misafirimize çay ikram etsene!" dedi. Bir çocuk olarak zaman kavramını yetişkinlerden farklı algılayan Bade'nin boşa harcayacak tek saniyesi yoktu. Zamanı boşa harcamak çocukların değil, aptal yetişkinlerin işiydi. Aramızda duran tatlı gerilimi bu sebeple hemen ortadan kaldırdı ve bir sürü harfe, ama en çok r'lere dönmeyen diliyle beni odasında çay içmeye davet etti. Bade'nin odası onun yaşındaki bir kız çocuğunun tüm ihtiyaçlarına, tüm zevklerine göre kurgulanmıştı. Plastikten oyuncak masa, plastikten oyuncak çay takımı ve beni oturttuğu plastikten oyuncak sandalye de haliyle öyleydi. Kıçımı sığdırmaya çalıştığım sandalye dahil her şey öylesine küçüktü ki, boyuna uygun macerayı bir türlü tutturamayan Gülliver olduğumu düşündüm. Bade, Hande'yle Olcay da bize katılınca oyuncak çaydanlıktaki olmayan çayı fincanlarımıza döktü. Çocukların tertip ettiği çay partilerindeki tiyatrosal nezaket kuralları, kraliyet saraylarında tertip edilen çay partilerindeki nezaket kurallarından daha katıydı. Olcay'ın gidiş saatine kadar boş fincanlarımızdaki çayları serçe parmaklarımız kalkık bir afiyetle içtik. Olcay, ayrılmadan önce kızını bir haftalık öptü, bir haftalık kucakladı...

Annesi daireden çıkar çıkmaz Bade salona gitti ve seçtiği bir plağı pikaba yerleştirdi. Geldiğimizden beri Audrey Hepburn zarafeti kasan küçük hanımefendi, yükselen Iron Maiden eşliğinde ansızın heavy metal cinine dönüştü. Aşırı sevimli hareketlerle kafa salladı, gitar çalıyormuş gibi yaptı. Afraid to Shoot Strangers şarkısını duyunca dayanamadım, ben de onunla birlikte gitar çalmaya, kafa sallamaya başladım. "Fetişist rencıırss!" Bade ve ben görünmeyen gitarlarımızı inletirken, Hande de hayali davul setinin başına geçip cozuttu. Yarattığımız hiperaktif coşku maalesef Bade'ye yetmedi. "KAY YAĞYO! KAYDAN ADAM YAPALIM! LÜFTEN, LÜFTEN!" diye lütfeni bozuk bağırdı. Bağırdı ama, tepkimizi beklemedi. Gitti, kalın kıyafetler giydi ve içi kardan adam yapımında kullanılacak malzemelerle dolu traktör römorkuna benzeyen oyuncak vagonunu çekiştirerek yanımıza geldi. "Çıkalım hadi!"

Kişilik sayfalarımızda çocukları incitmek yazmadığından, Bade'nin masum arzusu bizi tıpış tıpış sokağa itekledi. Bade, karda tekerlek izlerini bırakmış oyuncak vagonunu göstererek, kardan adamı onun içine yapmamız konusunda ısrarcı oldu ve ısrarının nedenlerini çokbilmiş tavırlarla bir bir açıkladı. Tutma koluna asılıp içinde kardan adam varken nereye isterse oraya götürecekti oyuncak vagonunu. Kardan adamı keyfine göre böylece gezdirecek, yanında dolaştırabilecekti. İkna olduk. El birliğiyle Bade'nin ebatlarında bücür bir kardan adamı vagonun içine özene bezene diktik ve becerilerimizi konuşturarak ona havuçsuz bir surat yonttuk. İşimiz bittiğinde, getirdiği malzemelerin arasından oyuncak bir kral tacı çıkardı Bade. Tacı kardan adamın kafasına taktı ve ona bir isim, bir de karakter verdi. "O bi kıyal, adı Kukıybita! Kaydan Kıyal Kukıybita!" Kardan Kral Kukırbita'nın suratına suratına "KRAL ÇIPLAK!" diye haykırmak dururken, onu giydirmeye koyuldu. Hande'nin yardımıyla mor bir şalı pelerin niyetine kralın boynuna bağladı, yumru biçimindeki kardan eline tahta bir kılıç tutturdu ve son olarak yılbaşı süslerinden kalma mikadan bir kalbi dışarıdan görünecek şekilde kralın göğsüne gömdü. Gömdü, ama yanlış tarafa, göğsünün sağına gömdü. Düzeltmediğimiz çocukça bir hata yüzünden Kukırbita kalbini mecburen sağ yanında taşıyacaktı artık. Bu kusuruyla bile dünyayı fethetmeye hazırdı. Baştan sona tastamam Kardan Kral Kukırbita'ya bakıp, aklımın çukurlarında ona yakışacak olası ünvanları aradım. "Tekerlektepesinde Yolgezer, Kardadoğan, Tersyürek!" bulduklarımdan bazılarıydı...

Bade, bücürlüğüne rağmen ihtişamlar saçan kardan krala sokuldu ve bereyle örtülü kulaklarından birisini onun oyuk ağzına yanaştırdı. Kukırbita sanki konuşabiliyormuş gibi ondan aldığı fısır fısır talimatları dikkatle dinledi, anladı. Bize döndü sonra, "Kıyalı selamlayın!" dedi. Oyununu bozmadık. Hande ve ben, ikimiz birden, sağ diz kapaklarımızı karlı zemine batırıp kralın huzurunda çöktük ve onu selamladık. Hande, havanın iyice soğuduğunu, eve dönmemiz gerektiğini söylediğinde Bade bunu kesinlikle reddetti. Eve asla gidemezdik, çünkü Kral Kukırbita eve gitmek istemiyordu, dolaşmak istiyordu ve biz de onun emirlerine uymak zorundaydık! İlk dakikalardan krala cephe alıp bir isyana kalkışabilirdik, ancak bunu yapmadık, teker izlerine basa basa Bade'nin çektiği vagonun ardından çaresizce yürüdük. Kardan Kral Kukırbita'yı gören sokağın köpekleri peş peşe havladı, kedileri tırsıp gerindi. İnsanların şaşkınlığı sokak hayvanlarından beterdi. Kukırbita, tur esnasında Bade'ye bir şeyler fısıldadı. "Acaba bu sefer ne buyurdu kral hazretleri?" diye tahmin etmeye kalmadan, Bade yerden biraz kar avuçladı, avuçladığı karı sımsıkı bir kartopuna çevirdi ve o sımsıkı kartopunu yanımızdan geçen adamın kafasına fırlatıp patlattı! "Kıyal şavaş iştiyo!" Kafasında kartopu patlayan adama salak bir sırıtışın gerisinden "Çocuk işte!" demek ve özür dilemek bana, Bade'ye amacını sormaksa Hande'ye düştü. "Kıyal şavaş iştiyo!" diye tekrarladı Bade. "Hayır!" dedi Hande, "Kukırbita savaş istemiyor, o barışçı bir kral!" Bade, teyzesinin sözlerini umursamadı, "Kıyallay şavaşıy, Kukıybita da bi kıyal!" diretmesini sürdürdü. Hande ve Bade'nin kuşak çatışmasını izlerken, apansız bir kartopu ensemde dağıldı. "Madem çocuk savaş istiyor, ona bir savaş verelim!" Ensemi kartopuluyan ve savaş çığırtkanlığı yapan kişi, az önce Bade'nin kafasında kartopu patlattığı kişiydi. Hayaz bir deliliğin fitilini ateşleyeceğini bilmeden ben de ona hızlı bir kartopu gönderdim. Sokak aniden karıştı. Civardaki herkesin şen şakrak katıldığı görkemli bir kartopu meydan savaşı başladı!

Yorgun argın ve hırpalanmış bir halde B Blok'a döndüğümüzde hava çoktan kararmıştı. Kukırbita'yı emirlerine aldırmadan apartmanın önünde bıraktık. Hande ve Bade erkenden uyudular. Ben geceyi mutfakta geçirdim. Sürüyle sigara içip, hafif araladığım pencereden kar yağışını seyrettim. "Kalk hadi! Hande kalkmıyo, sen kalk! Kıyal Kukıybita'yı gezdiycez!" Bade'nin ince sesi kulağımı tırmaladığında sabah olduğunu anladım ve üstüne henüz devrildiğim salondaki kanepeden gıklamadan kalktım. Apartmanın önünde Bade ve beni tatsız bir sürpriz bekliyordu. Gece yağan kar Kral Kukırbita'nın suratını ve kalbini kapatmış, onu suratsız ve kalpsiz bırakmıştı. Bade bu haline üzülse de çabuk toparlandı. Eldivenli parmaklarıyla mikadan kalbi sıyırdı ve Kukırbita'ya karizmasını sıfırlayan karikatür tipli yeni bir surat çizdi. Çizdiği komik suratı neyse ki beğendi. Şarkı söyleye söyleye kral yüklü vagonunu çekti, yürüyüşümüzü başlattı. Kukırbita, Bade aracılığıyla tuhaf emirlerini yine yağdırdı durdu yolda. Kısım insanları evcil köpeklerini gezdirirken, biz burnundan kıl aldırmayan kardan bir kralı gezdiriyorduk. Hiç hesapta yokken, dişi hatları belirgin, elinde pembe şemsiye tutan kardan bir kadınla karşılaştık. Bade ve Kukırbita kardan kadını tepeden tırnağa süzüp fısıldaştılar. "Kıyal Kukıybita kaydan kadına aşık oldu!" dedi Bade. Kukırbita'nın mikadan kalbi kış güneşinden gelen ışınlarla o an gerçekten parladı. "Kaydan kadınla konuş. Kıyal Kukıybita evlencek onla!" Elçilik göreviyle kardan kadının yanına gidip, kralımızın evlenme teklifini ilettim. Kardan kadın kulağıma uzun uzun bir şeyler fısıldadı. Bade ve Kukırbita'nın gözleri üzerimizdeydi. Bade, "Ne dedi, ne dedi?" diye sordu ben dönünce. "Kralımızın teklifini bir müddet düşünecekmiş!" diye cevapladım. Kızdı. "Kıyal kaydan kadını şimdi iştiyo, yoksa çalın dedi!" Bade'yi sakinleştirmek ve karışan durumu toparlamak için, "Kardan kadını çalmayacağız! Kral çok istiyorsa benimle kalsın, ama bundan sonra kral olmasın dedi kardan kadın!" dedim. Bade dudaklarını büktü, Kukırbita'ya baktı. Fısıldaştılar. "Kıyal Kukıybita kaydan kadınla kalcakmış!" Bade onay verince tacını ve kılıcını alıp, Kukırbita'yı vagondan indirdim, kardan kadının dibine iliştirdim. Çiftimize mutluluklar diledik. "Ben üşüdüm. Odanda bana sıcak çay ikram eder misin?" Sözlerim Bade'yi güldürdü. Iron Maiden şarkısı söyledi, boş vagonuna asıldı. "Fetişişt yencıiyşş!"

Bir hafta bitti, Olcay döndü. Üç güzel hanıma teşekkür edip B Blok'tan ayrıldım. Beyoğlu yönüne ikilerken Kukırbita ve kardan kadının önlerinden geçtim. Erimişlerdi. Arkalarında pembe bir şemsiye, mor bir şal ve mikadan bir kalp bırakmışlardı sadece...

İLK İHSAN
vvuuVVVV!
vvuuuuuUUUU!
FIRS
FIRŞ
KIRP.
KIRP.
KRP.
KRP.

AHA!
IKH!
TZART!
KIRP
KIRP
KIRP
KIRP
KIRP-KIRP
Birpi
EMRAH ↔ HAKAN

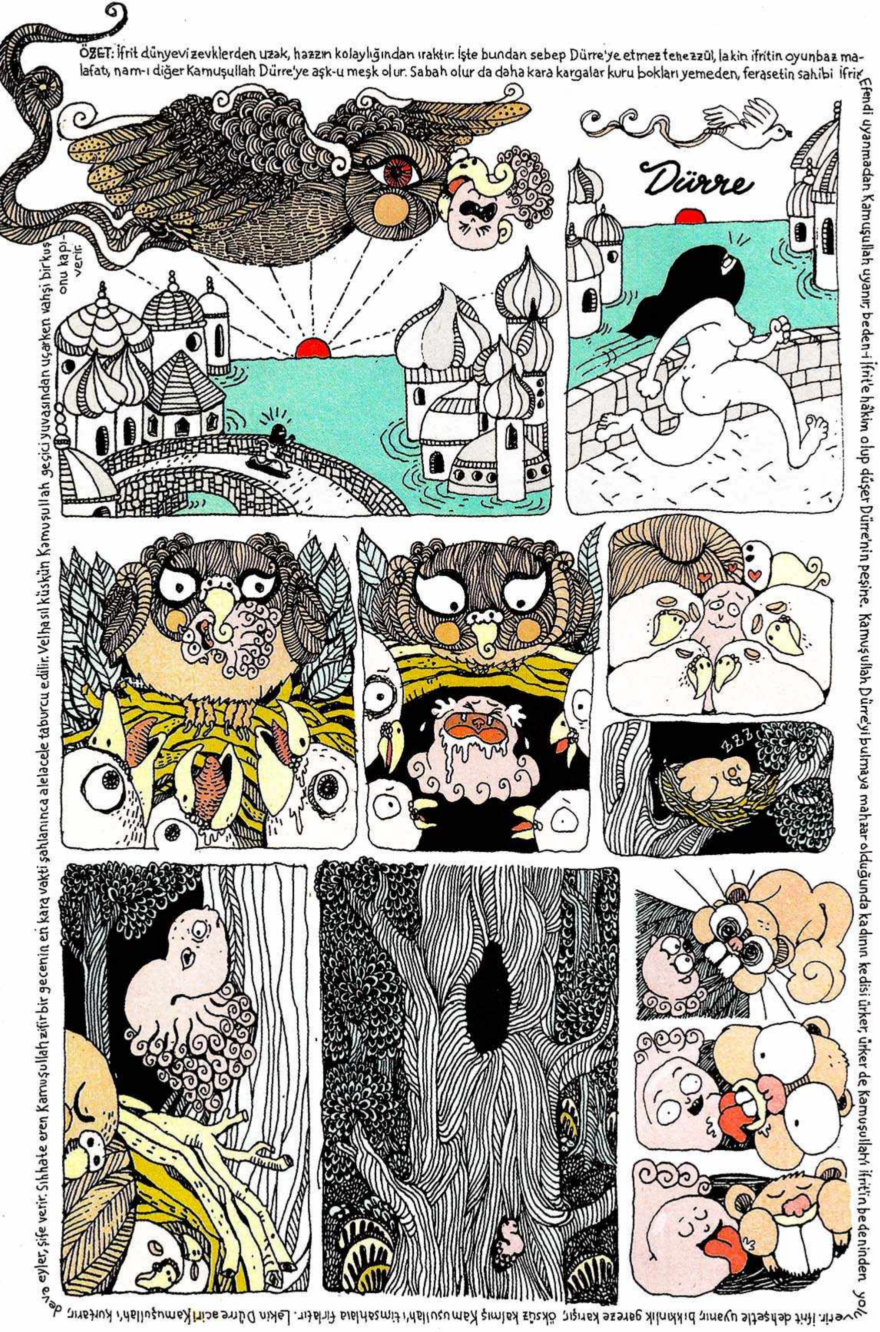
ÖZET: İfrit dünyevi zevklerden uzak, hazzın kolaylığından ıraktır. İşte bundan sebep Dürre'ye etmez tenezzül, lakin ifritin oyunbaz malafatı, nam-ı diğer Kamuşullah Dürre'ye aşk-u meşk olur. Sabah olur da daha kara kargalar kuru bokları yemeden, ferasetin sahibi ifrit Efendi uyanmadan Kamuşullah uyanır, beden-i ifrit'e hâkim olup düşer Dürre'nin peşine. Kamuşullah Dürre'yi bulmaya mahzar olduğunda kadının kedisi ürker, ürker de Kamuşullah'ı ifrit'in bedeninden yol verir. İfrit dehşetle uyanır, bıkkınlık gereze karışır, öksüz kalmış Kamuşullah'ı timsahlara fırlatır. Lakin Dürre aciri Kamuşullah'ı kurtarır, deva eyler, şife verir. Sıhhate eren Kamuşullah zifir bir gecenin en kara vakti şahlanınca alelacele taburcu edilir. Velhasıl küskün Kamuşullah geçici yuvasından uçarken vahşi bir kuş onu kapı verir.
Dürre

!
?
!
DUNGANGA DUNGANGA
?
FIYUH!
Fiuvi!
?
?
FIYUFIYT!
göksu gül
SÜRECEK

Levent CANTEK

MEMLEKET ÇİZGİSİ

Metre Golden Mahir

Galip Tekin, altmış yaşına yaklaşmasına rağmen halen dergilerde çizmeyi sürdüren istisnai bir çizgi romancı. Son çeyrek yüzyılda çıkmış hemen her çizgili derginin içinde yer alan, kendine özgü sayfa tasarımı ve anlatı evreniyle her zaman adından söz ettiren bir usta. Bu kadar yıl içinde çizgi modaları değişti, dergiler kapandı, yeni çizerler çıktı, kimileri kayboldu, unutuldu vs ama Galip Tekin "sahnede" çizmeye ve anlatmaya devam ediyor. Bu topraklarda az rastlanır türden bir devamlılıktan söz ediyoruz. Üstelik, şimdilerde pek çok okura olağan gibi gelse de mizah dergileriyle uyumlu olup olmadığı tartışılır bir türle, bilim kurgu ve korku öğelerinin kullanıldığı fantastik anlatılarla uğraşıyor.

Tekin, *Girgır*'ın kadro olarak kalabalıklaştığı seksenli yıllarda çizmeye başladı. *Girgır*'da iş yayımlatabilmek, mevcut köşelerden birinin boşalmasıyla, önemli çizerlerin yorulması ya da ekonomik nedenlerle dergiden ayrılmasıyla mümkün oluyordu. Doğrusu, o yılların üretimlerinden anlaşılıyor, Tekin'de mizahçı kumaşı yoktu, *Girgır*'a uygun biri gibi görünmüyordu. Ondan ve derginin o yıllardaki genç çizerlerinden beklenen şey, aktüel gündemi, özellikle spor ve televizyon magazinini komikleştiren esprili işler üretmeleriydi. Dergide ihtiyaç duyulan sayfalar böylesi esprilere dayanıyordu. Oğuz Aral, beşinci sayfada kullanmak üzere, kenarda bekleyen genç çizerlere ısrarla bu çerçevede çizgi romanlar ürettiriyordu. Öncesinde o bölümde, bazen Tekin Aral, bazen de Altan Erbulak popüler isimlere odaklanarak karikatür sayfaları ve çizgi roman üretmişlerdi. *Mikrop* dergisi kapandıktan sonra Engin Ergönültaş, *Girgır*'a dönmüş, aynı sayfada Zalim Şevki ve Kelek Osman'a yeniden başlamışsa da çalışması bu kerre uzun ömürlü olmamıştı. Galip Tekin, o sayfada, o ihtiyaca denk düşen bir çizgi roman yapma şansına 1982'de ulaştı. Henüz 24 yaşındaydı.

Dünyanın En Dökülen Film Şirketi: MGM (Metro-Goldwyn-Mayer'dan ilhamla Metre Golden Mahir) isimli çizgi romanı beklentilere uygundu. Yeşilçam ve ucuz film üretimi komikleştirilerek anlatılıyordu. Çizgiler ve espriler, Oğuz Aral etkisindeydi. Karelerde belirli bir hareket komiği kullanılıyor, Utanmaz Adam havasında bir akışkanlık kurulmaya çalışılıyordu. Çizgi romana ismini veren, dizinin kahramanı Mahir, ufak tefek, gözlüklü, kepçe kulaklı, klark bıyıklı, sigara tiryakisi biriydi. Şeref Haktanır ile İlban Ertem'in Küçük Adam'ı arasında bir yerdeydi. Mahir, düşük maliyetli trash filmler çeken, -döküntü nitelemesi oradan geliyordu- sürekli maliyet hesabı yapan, önce filmi bitirmeye sonra satmaya çalışan, kurnazlığı ve meslek tecrübesi dışında pek de numarası olmayan küçük bir yapımcıydı. Şöyle takdim ediliyordu: "*Abisinin Almanya'dan gönderdiği torna tezgâhı Gümrük'te filim makinesiyle karışınca tesadüfen sinemacı olmuş, Yeşilçam'ın en gaddar yapımcısı.*"

Girgır kahramanları tesadüfleri severdi, hiç beklenmedik bir anda zengin veya şöhret olur, olağanüstü bir hayat yaşarlardı. Birine benzetilirlerdi, umulmadık bir muammanın parçası olurlardı, yanlışlıkla kaçırılır maceranın içine düşerlerdi vs. Mahir de tesadüfen bile olsa Yeşilçam'ın en gaddar yapımcısı olmuştu. Gaddar nitelemesi, alışageldik biçimde saflığı, saflığının farkında olmamayı işaret eden ironik bir espriydi. Mahir'in sağ kolu olan, yardımcısı Tahir "*annesi Beyoğlu'nda camii bulamayınca bir film şirketinin kapısına bırakıp kaçtığı*" bir çocuktu,

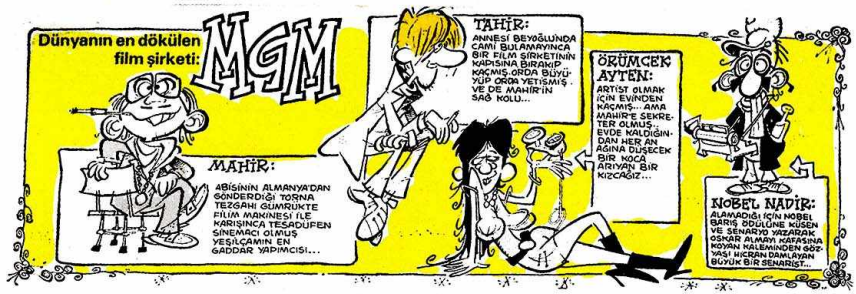

sinemacılar arasında büyümüştü. Yapım şirketinin senaristi Nadir, kaleminden gözyaşı ve hicran damlayan, Nobel alamayınca Oscar'ı kafasına koyan bir yazardı. Daktilosuyla dolaşıyor, senaryo neyi gerektiriyorsa süratle sahneleri sıralıyordu; pos bıyıklıydı, cebinde yarım *Güzel Marmara* şişesi, boynunda fuları vardı. Ünlü Yeşilçam senaristi Bülent Oran'ı andırıyordu. Mahir, Tahir ve Nadir'in ismen kafiyeli olması bile çizgi romanın komiklik mantığı hakkında bir fikir veriyordu. Mahir'in hikâyeleri mutlaka hüsranla sonlanıyordu. Mahir, ne sanatı ne ticareti biliyor, bütün yapımcı pozlarına ve işbilirlik iddialarına rağmen kaybetmekten kurtulamıyordu. Yardımcısı Tahir onu taklit ediyor, işi bağladığını, problemi çözdüğünü söyleyerek patronunun gözünü boyasa da her defasında çuvallıyor, makûs talihlerini hep birlikte bir türlü değiştiremiyorlardı.

Bu anlatılanlar, *Girgır* çizgi romanlarında sıkça görülen formülün bir tekrarıydı, bu bakımdan MGM bir yenilik getirmiş değildi. Birkaç sayı sonra Tekin'in başka türlü hikâyeler anlatmak istediğini gösteren acayiplikler katılmaya başladı diziye. Tahir, "*modaya uyup şöyle bir uzay filmi de biz çevirelim mi?*" diye soruyor, Nadir, bunun üzerine hemen bir konu uyduruyordu: "*Inının ının... Recep, sevdiği kızı almak için Merih'e çalışmaya giderek başlık parası biriktiren güzel sesli bir gençtir.*" Sırtında tüpgaz, gözünde sualtı gözlüğüyle dolaşan jön, sazlı sözlü bir bilim kurgu filminin kahramanı oluyor, saçma uzay dekorları önünde iple sallanarak türküler söylüyordu. Nadir bir başka bölümde "*Size King Kong ve Javs'tan sonra son canavarı takdim ediyorum. Dev sivrisinek Sink Kong. Çünkü artık yaz geldi ve herkesin gıcık kaptığı sivrisinekler ufak ufak ortaya çıkmaya başladı*" diyor, Mahir fikri heyecanla kabulleniyordu: "*Başrolde sivrisinek oynayacağına göre star istemem. Tahir sivrisinek, (sekreter) Ayten de ilk kurban olur*". Tahir'in kostümü, Tekin'in sonraki yıllarda geliştirerek resmedeceği yaratıklarının handiyse öncüsüydü. Nadir, bir başka bölümde hücre büyütme makinesi icad ederek: "*bunun sayesinde küçük canlıları büyültüp, korku filmlerinin Allahını çekeceğiz. Hilesiz, hurdasız*" diyordu. Nadir'in uçan kamera yaptığını, elektrikle uğraşarak oyuncuların gaiplere karışmasına neden olduğunu da okuyorduk.

Tekin'in aklı hep fantastikteydi ve galiba, Oğuz Aral, ona olan kişisel sempatisinden olabilir, Nuri Kurtcebe'nin türü daha önce denemiş ve ilgi görmüş olmasından olabilir, bu kaçamaklara izin verdi. Hatta, MGM'yi bitirerek, bütünüyle fantastik hikâyelere başlamasına da göz yumdu. 1983 başında, Tekin, Acayip Hikaye adlı çizgi romanının ilk karesinde, kendini bir anlatıcı gibi sunuyor, biraz da iddialı bir girizgah yapıyordu: "*Bu hafta çok acayip bir hikayemiz var. Birkaç yıldan beri bir kurgu bilim modasıdır gidiyor, şeytanlar, yıldız savaşları gibi bir sürü saçma sapan şeyler seyrettik. Hiçbirini beğenmeyip Frenk milletine kurgu bilim hikâyesi nasıl olur öğretmek için bu hikayeyi çizdik. Hikayemiz, Eyüp'te yeni kiralanan bir evde geçiyor.*" Acayip Palas Oteli, Acayip Arif, Acayip Hafiye gibi ilk dönem hikâyelerinde bolca kullanılan acayiplik vurgusu, komik çizgilerine karşın pek de komik olmayan hikâyeleri hem mizahi gösteriyor hem de bir biçimde ayrıksılığını vurguluyordu. *Girgır* her zaman bir çizgi roman dergisi oldu ama otuz küsur yıldır, mizah dergilerinde komik olmayan çizgi romanlar yayımlanabiliyorsa eğer, bunda Tekin'in büyük payı vardır.

TANKUT

ÖMER GÖKSEL

YAAĞ...BÖYLE ŞEY...ÇOK Bİ ANDA ŞEY!
SAÇMALAMAAA... İLK SEFERDE OLUR ÖYLE...
BİR TUVALETE GİDİP GELEYİM BEN. TAMAM HEMEN GELİRİM.
OKEY.
KU... KIH!..
SESİİL!
IMMH! SESİ...
OUUF.
ÖHÖ ÖHÖ! KIH! KIH! KIH!...
AĞZINA SIÇIYIM DO... DONMUŞUM... LAN... IIIVVV...
ÖHÖ!
BURALAR NERELER YA... EVE GİTSEM Bİ...
FIRK!
HÖ! HÖ! HÖ!..
HAAPŞUUĞ
İYİ GÖRÜNMÜYOSUN BİRAZ YAT İSTERSEN?
GURK!
TIKIR ÇLANK! FLOOS! ÇAT!
IMH! IMH!
ÇAT! TIK! TIK! FOV!
Bİ BOK YİYOSUN BARİ POZ VERMESEYDİN ?NEYMİŞ "ADAM ADAMA YAPACAKLARMIŞ"...YOK" " BİN İYİ GİLDİM MIRIK !TAM" ÖYLEMİ?
KIZLARA DANS, ETMELİ! FOTOĞRAFLAR FALAN ...
BEN BUGÜNE KADAR HEP SANA GÜVENMEK İSTEDİM..."YOK BENİM AŞKIM YAPMAZ ÖYLE ŞEY" DEDİM AMA SEN BENİ APTAL YERİNE KOYDUN RESMEN...
FIIRK!
MADEM HAYATINI YAŞAMAK İSTİYORSUN, BUYUR YAŞA ! BEN GİDİYORUM, OTURUR DÜŞÜNÜRSÜN ARTIK...
TANKUT!
IMMH!
Bİ KONUŞABİLİR MİYİZ? BANA BAK!
TRAK! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! TAP! DZIIZT KLANG!..
DİP! DİP! DİP! DİP! DIII!..
SESİL NABER, NAPIYOSUN? İYİ(BEN DE? BUGÜN GÖRÜŞSÜLÜM MÜ? HAA İŞİN MÜ VAR? BEN HEP MÜSAİTİM?
SESİM Mİ?..HAA ÜŞÜTMÜŞÜM DE BİRAZ...KEŞKE Bİ ÇORBA YAPANIM OL :/
Düşün! Biran önce iyileş tekrar konuşuruz. Benim
SON

ÖLÜ, DİRİ ve DELİ

YİRMİ YIL ÖNCE ÖLEN TROMAN, KATİLİ VE YAKIN ARKADAŞI KORAY'DAN İNTİKAM ALMAK İÇİN HORTLAMIŞTIR... KORAY İSE EVLENMİŞ, DÜZENLİ HAYATIN İÇİNDE GEÇMİŞİN PİŞMANLIKLARIYLA BOĞUŞMAKTADIR...

BENİ GÜVENLİĞE GÖTÜRÜN! BAŞHE. KİMLİĞE GÖTÜRÜN! ŞİKAYET EDİCEM...
DANIŞMAYA GİDİN, SİZE YARDIMCI OLSUNLAR EFENDİM
SEN DE GELİCEKSİN ŞAHİTSİN SEN.
AMA İLAÇ SAATİ HAMFENDİ
SENİ DE ŞİKAYET EDERİM!
NEDİR BU İLAÇLAR ŞEYYAPABİLİR MİSİN HAYATIM, SONRA BEN DE SENİN YERİNE BAKARIM...
TAMAAM
HEPİNİ TEK SEFERDE Mİ YİYİCEKSİN?
ÖFF.
BANUR
HERKES Bİ MANYAK BU HASTANEDE...
TUTTUP

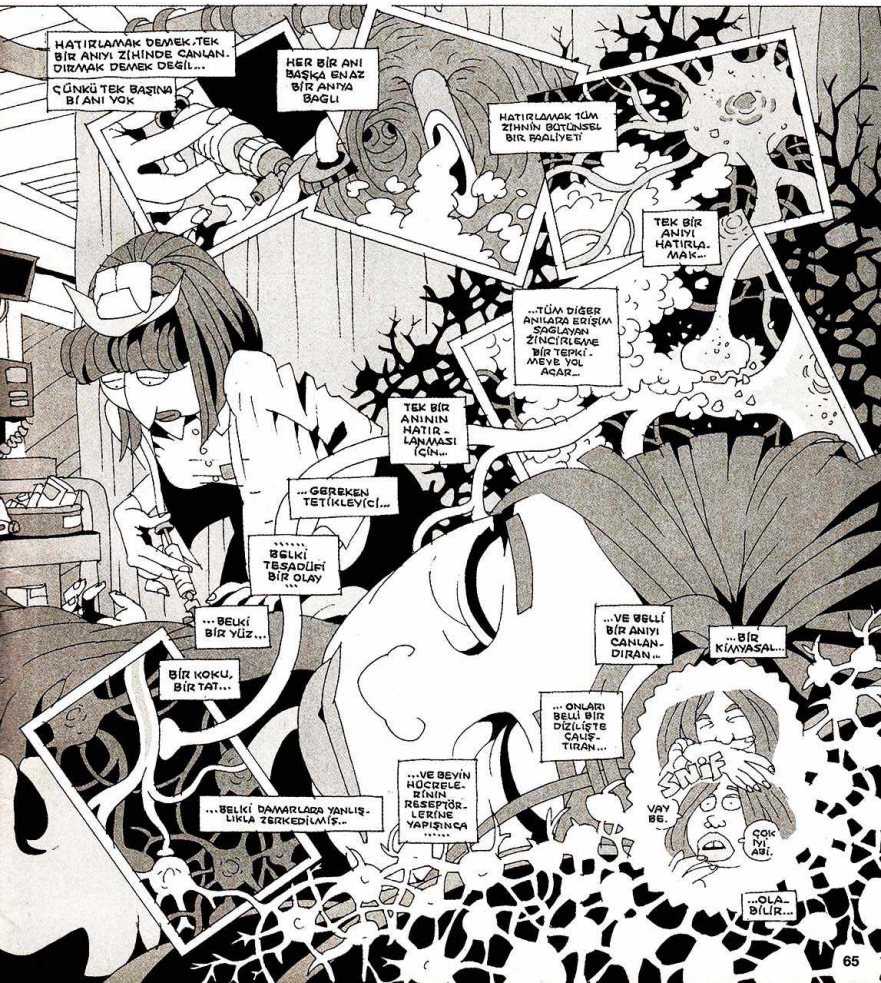
HATIRLAMAK DEMEK TEK BİR ANIYI ZİHİNDE CANLANDIRMAK DEMEK DEĞİL...
ÇÜNKÜ TEK BAŞINA BİR ANI YOK
HER BİR ANI BAŞKA BİR ANIYA BAĞLI
HATIRLAMAK TÜM ZİHNİN BÜTÜNSEL BİR FAALİYETİ
TEK BİR ANIYI HATIRLAMAK...
...TÜM DİĞER ANILARA ERİŞİM SAĞLAYAN ZİNCİRLEME BİR TEPKİMEYE YOL AÇAR...
TEK BİR ANININ HATIRLANMASI İÇİN...
...GEREKEN TETİKLEYİCİ...
BELKİ TESADÜFİ BİR OLAY
...BELKİ BİR YÜZ...
BİR KOKU, BİR TAT...
...BELKİ DAMARLARA YANLIŞLIKLA ZERKEDİLMİŞ...
...VE BEYİN HÜCRELERİNİN RESEPTÖRLERİNE YAPIŞINCA
...VE BELLİ BİR ANIYI CANLANDIRAN...
...BİR KİMYASAL...
...ONLARI BELLİ BİR DİZİLİŞTE ÇALIŞTIRAN...
SNIF
VAY BE.
ÇOK İYİ ASİ!
...OLABİLİR...

HORTLAK
ÇİZGİ ROMAN OKULU

Emre absürt bir öykü çizmiş, arka planlara yaptığı desenlerle de absürtlüğe uygun, saykodelik bir hava yaratmış. Çok gerçek dışı olayların durağan bir sakinlikte anlatılması hoş bir tezat yaratmış. Fakat karakterlerin oyunculukları biraz tutuk ve donuk. Örneğin kızı ikiye ayırırken adamlar hiç de kızı tüm güçleriyle çekiştiriyor gibi değiller, kızı tutmuş poz veriyor gibiler. Öykü durağan bir tarzda da olsa karakterler şiddetli bir hareket yapıyorsa onu gerçekten yapmaları gerekir, öykünün absürtlüğü, fantastikliği ya da gerçek dışılığı karakterlerin de gerçek dışı davranabilecekleri anlamına gelmez. Koşan adam doğru koşmalı, kızan adam doğru kızmalı. Çizgi romancı sadece çizer değil aynı zamanda oyuncudur da.

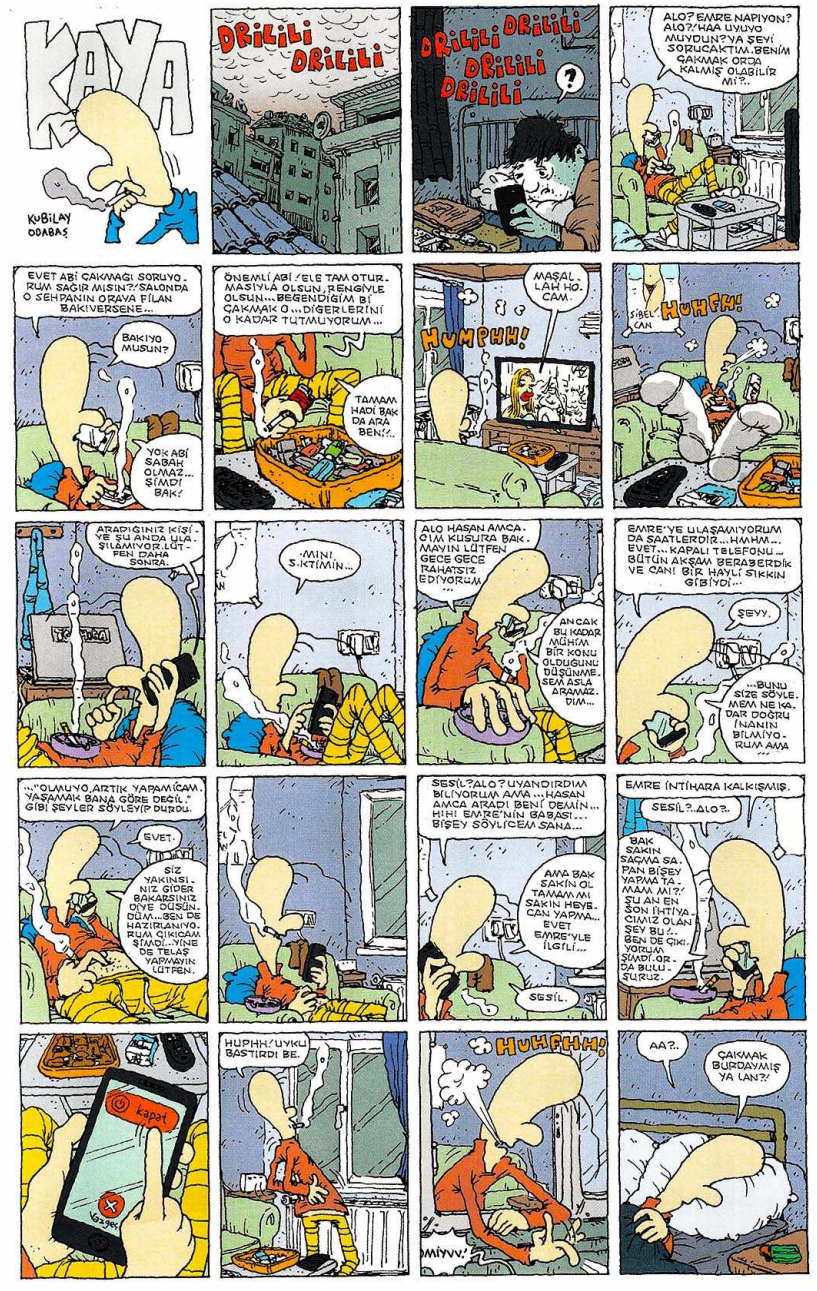
KAYA
KUBİLAY ODABAŞ
DRİLİLİ DRİLİLİ
DRİLİLİ DRİLİLİ DRİLİLİ
?
ALO? EMRE NAPIYON? ALO?HAA UYUYO MUYDUN?YA SEYİ SORUCAKTIM..BENİM ÇAKMAK ORDA KALMIŞ OLABİLİR Mİ?..
EVET ABİ ÇAKMAGI SORUYORUM SAGIR MISIN?SALONDA O SEHPANIN ORAVA FİLAN BAKIVERSENE...
BAKIYO MUSUN?
YOK ABİ SABAH OLMAZ... ŞİMDİ BAK!
ÖNEMLİ ABİ/ELE TAM OTURMASIYLA OLSUN,RENGİYLE OLSUN...BEGENDİGİM Bİ ÇAKMAK O...DİGERLERİNİ O KADAR TUTMUYORUM...
TAMAM HADİ BAK DA ARA BENİ...
HUMPHH!
MAŞAL LAHLO CAM.
SİBEL CAN
HUHFH!
ARADIGINIZ KİŞİYE ŞU ANDA ULAŞILAMIYOR.LÜTFEN DAHA SONRA...
-MİNİ S.İKTİMİN...
ALO HASAN AMCACIM KUSURA BAKMAYIN LÜTFEN GECE GECE RAHATSIZ EDİYORUM...
ANCAK BU KADAR ÖNEMİM BİR SONU OLDUGUNU DÜŞÜNME.SEN ASLA ARAMAZDIM...
EMRE'YE ULAŞAMIYORUM DA SAATLERDİR...HAMMM... EVET...KAPALI TELEFONU... BÜTÜN AKŞAM BERABERDİK VE CANI BİR HAYLİ SIKKIN GİBİYDİ...
SEVY.
...BUNU SİZE SÖYLEMEM NE KADAR DOGRU İNANIN BİLMİYORUM AMA
"...OLMUYO,ARTIK YAPAMİCAM. YAŞAMAK BANA GÖRE DEGİL." GİBİ ŞEYLER SÖYLEYİP DURDU.
EVET.
SİZ YAKINISINIZ GİDER BAKARSINIZ DİYE DÜŞÜN DÜM...BEN DE HAZIRLANIYORUM ÇIKICAM ŞİMDİ...YİNE DE TELAŞ YAPMAYIN LÜTFEN.
SESİL?ALO?UYANDIRDIM BİLİYORUM AMA ...HASAN AMCA ARADI BENİ DEMİN... HIHI EMRE'NİN BABASI... BİŞEY SÖYLİCEM SANA...
AMA BAK SAKİN OL TAMAM MI SAKİN MİSİN BİŞEY.CAN YAPMA... EVET EMRE'YLE İLGİLİ...
SESİL.
EMRE İNTİHARA KALKIŞMIŞ.
SESİL?..ALO?.
BAK SAKİN SAÇMA SAPAN BİŞEY YAPMA TAMAM MI?' ŞU AN EN SON İHTİYACIMIZ OLAN ŞEY BU.. BEN DE GİKİYORUM ŞİMDİ ORDA BULUŞURUZ.
kapat
HUPHH!UYUKU BASTIRDI BE.
HUHFHH!
MİYVV!
AA?..
ÇAKMAK BURDAYMIŞ YA LAN?

HORTi
BRL BRLO BROLO FOKUR FOKUR
BROLO BRLO FOKUR FOKUR
DiNG!
FOKUR
FOKUR FOKUR FOKUR
FOKUR BRL FOKUR
BROLO
FOKUR FOKUR
FLOSS FOSS
FOKUR FOKUR
FOKUR FOKUR
TLAK
HORTi'NiN YERi
HER SABAH SICACIK KEMiK SUYUNA ÇORBA
HiiRRP
MEMO ✳ → HAKAN
OHH... MiSSS...